

BULUSMA

SAYI 31 | KİŞİ'18

SAĞLIK VE
EĞİTİM
VAKFI SEV 1968

*NESİLDEN
NESİLE,
GEÇMİŞTEN
GELECEĞE...*

2047'YE
MESAJIMIZ VAR

BITCOIN 2.0
VE GELECEK

Yeni jenerasyon opet **ultra** force

— performansta son söz —
Özel geliştirilmiş formülüyle motoru temizler,
maksimum performans sağlar!

opet
ultra
force

opet
ultra
force

Opet Ultraforce'un katkısız yakıtlara göre motoru temizleme ve performans artırma gücü, alanında öncü bilimsel kuruluşlar tarafından CEC (The Coordinating European Council) ve UN ECE (United Nations European Commission for Europe) standartlarına uygun metodlarla test edilmiştir. Motorin yakıtı ile yapılan testlerde, Ultraforce Motorin katkısının araç performansını geri kazandırdığı görülmüştür. Benzin yakıtıyla yapılan testlerde ise, Ultraforce 95 Oktan Kurşunsuz Benzin katkısının motoru temizlerken sürtünmeyi de en düşük seviyelere indirmesinin araca ilave güç kazandırdığı görülmüştür. Temizleme ve performans artış oranları; araç tipi, yaşı, bakım durumu, sürüş şekli, hava ve yol şartlarına göre değişiklik gösterebilir. Detaylı bilgi için: www.opet.com.tr

editör

Gelenekler, değişim ve gelecek

Sağlık ve Eğitim Vakfı, Türkiye’de çok nadir rastlayabileceğimiz, derin bir mirası taşıyor.

Eğitim, sağlık ve yayıncılık gibi, alanlarında yüzyılları aşan süreler boyunca birçok yeniliği, bilgi ve beceriyi bu topraklara ilk getiren kurumların yarattığı büyük bir miras bu...

Eğitimde anaokullarından üniversiteye kadar akademik kurumlara, sağlıkta tıp eğitiminden modern hastanelere; yayıncılıkta onlarca dilde basım yapan matbaalardan kitap yayınlarına kadar uzanır... Yüzyıllar ötesinden bugünlere, binlerce gönlüllü insanın yarattığı bir gelenektir SEV.

Gelenekler toplumların olduğu kadar, kurumların da en zor günlerde ayakta kalmasını sağlayan, onları ileriye taşıyan bir değerler bütünüdür... Bugün SEV çatısı altındaki kurumlar 19’uncu yüzyılı,

20’nci yüzyılı görmüş ve bugün 21’inci yüzyılı da yaşayan kurumlardır. Üç farklı yüzyıl, iki dünya savaşı, onlarca ekonomik kriz, Osmanlı’dan Cumhuriyet’e Kurtuluş Savaşı ve dahası... Değişimlerin ve zorlu günlerin sayısı saymakla bitmez. Ama tüm bunlar içinde, kayıplarına rağmen ayakta kalmayı başarıyor.

1960’lı yıllarda zor günler yaşarken, kendi mezunları taşın altına ellerini koyup 1968’de Sağlık ve Eğitim Vakfı’nı kurarak, bu geleneğin gücünün çok güzel bir örneğini ortaya koydular. Kurumları yeniden ortak bir ruhla bir araya getirip, adım adım, ilmek ilmek yeniden güçlendirip yöneterek, bugün Türkiye’nin en iyi eğitim kurumlarına sahip bir vakıf haline getirdiler. Mezunları tarafından yönetilen, bir kişiye ait olmayan; kâr amacıyla değil, bizzat insanlığa ve içinde bulunduğu topluma hizmet için var olan bir kurumlar bütünü SEV. 2018 yılında 50’nci yaşına ulaştı. Köklü bir gelenekten doğup, günün koşullarına uyulanıp büyüyerek, kendisi de yarım yüzyıla ulaşan bir kurum oldu.

Kuşkusuz bu başarının altında, eğitim geleneğimizin her yeni nesile aktardığı dayanışma, yardımlaşma, işbirliği yapabilme gibi değerler ve bu değerleri içlerinde taşıyan insanlarımız var. Çağdaş dünyayı anlayabilen, evrensel değerleri benimsemiş, sorgulayabilen, tartışabilen, harekete geçebilme yeteneğine sahip ve günün en ileri kabiliyetleriyle donanmış mezunlarımız... Gelenek ve değişim kelimeleri birbirine zıt gibi görünebilir. Ama bizim geleneğimizin en can alıcı noktası da burada diye düşünüyorum. Merkezinde değişim kültürünün olduğu bir gelenekten söz ediyorum.

Günün getirdiği koşullara, özünde taşıdığı geleneklerin evrensel temellerini

yeniden ve yeniden günümüze uyarlayabilme yeteneği... İşte geleneğin, geleceğe uzanan şifresi burada yatıyor kanımca. 2014 yılında açılan SEV Amerikan Koleji bunun en güzel örneği. Yüzyıllık gelenekten köklenip 21’inci yüzyılın başarılı bir eğitim kurumu olmayı başarıyor.

Buluşma olarak bu sayımızda ÜAL, ACI ve TAC’de, geçmişleri yüzyıla uzanan gelenekselleşmiş etkinlikleri bir araya getirmeye çalıştık. Kimisi hâlâ sürüyor, kimisi artık yok, kimisi değişerek yaşamaya devam ediyor. Ama hepsi bizi biz yapan değerlerimize birer tuğla koymuş etkinlikler. Öğretmeninden öğrencisine, okul idarecisinden emekçilerine, velisinden mezununa hepimizi bir aile yaptılar, yapmaya devam ediyorlar.

Yaşadığımız teknoloji çağında her şeyin hızlandığı ve hızla değiştiği bir dünyadayız. Dünya Ekonomik Forumu’nun “Geleceğin Meslekleri” raporuna göre, bu yıl ilkokula başlayan çocukların yüzde 65’i, büyüdülerinde bugün var olmayan mesleklerde çalışacaklar. Bu çok çarpıcı bir bilgi. Ama eğitim kurumlarımızın hepsinin bu durum getirdiği değişimi rahatlıkla yaptıklarını mutlulukla görüyorum. Girişimcilik, inovasyon gibi yeni kültürlerin geleneğimiz içinde yorumlanışına birebir tanık oluyorum. SEV olarak elimizden gelen desteği vermeye çalışıyoruz.

Köklü geleneklerimizi, çağdaş dünyanın ışığında sürekli yenileyecek, hem toplumumuza hem insanlığa katkı sağlayacak bireyler yetiştirerek, gelecek yüzyıllara taşıyacağımıza da yürekten inanıyorum. Vakfımızın 50’nci yaşını geride bırakacağı 2018’in ülkemize ve tüm mezunlarımıza huzur, mutluluk ve başarı getirmesini diliyorum.

Mehmet T. Nane (TAC’84)
SEV Yönetim Kurulu Başkanı

içindekiler

kiş 2018

22

66

Şimdi

Bir Maraton'dan daha fazlası	6
Kardeş okul mezunlarından İK Zirvesi.....	8
Kampüs.....	11
30 yıl sonraya mesajımız var:	
Zaman Kapsülü	19

Kim Nerede?

Amatör ruhlu profesyonel: Sait Tosyalı.....	22
Çok yönlü ve çok renkli: Duygu Uysal.....	24
Kalplerini zeytine verdiler: Ece Kamçılı.....	26
Misk gibi başarı: Hazal Şen	30
ACI aile geleneği: Nil Bağcıoğlu	32
"40 Yaş Altı 40" listesinde dört mezun	38
Organik tarımın öncüsü: Berin Ertürk	40
Mezun dergilerinden.....	42

Kapak

Bizi biz yapan değerlerimiz: Gelenekler	44
---	----

Teneffüs

Adana'nın orta yeri caz: Şemi Kurdak	58
Kara mizahın yeni Ka(h)ramanı	60
Çınar: Dr. Emel Akaltın	62
Çocukların mor saçlı teyzesi:	
Yasemin Pforr	66

Forum

Blokszinciri, Bitcoin 2.0 ve gelecek.....	69
40'ıncı yıla özel yıllık	78

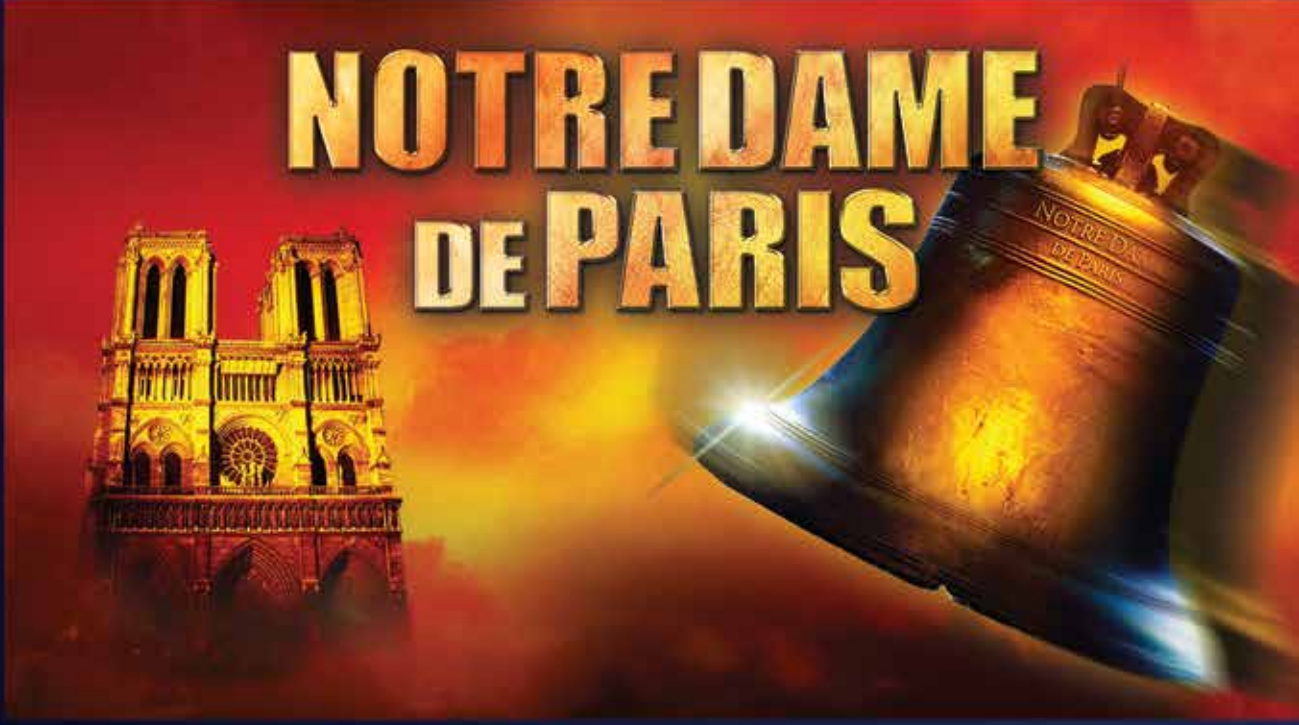
KÜNYE

SEV Yönetim Kurulu Adına İmtiyaz Sahibi: Mehmet T. Nane **Sorumlu Yayın Yönetmeni ve Yazı İşleri Müdürü:** Binnur Karademir
Yayın Kurulu: Ceyda Aydede, Tülay Güngen, Binnur Karademir, Sevin Oran, Nazlı Nalbantoğlu, Ali Cerrahoğlu, Esra Zincirkıran Aydın,
Aydın Demirel, Resul Buksur **Yayına Hazırlayanlar:** Aydın Demirel, Resul Buksur, Sema Uludağ **Reklam Sorumlusu:** Zeynep Semizoğlu Atılan

Yönetim Tel: +90 (0216) 531 57 38. **Faks:** +90 (216) 530 01 55. **Yazı İşleri İletişim:** iletisim@sev.org.tr **Reklam:** zatlan@sev.org.tr
Baskı: İMAK Ofset Basım Yayın Tic. ve San. Ltd. Şti. Merkez Mh. Atatürk Cad. Göl Sk. No: 1 34197 Yenibosna, İstanbul Tel: +90 444 62 18

Buluşma dergisinin içerik ve tasarımı, Fikir ve Sanat Eserleri Yasası kapsamında eser olarak koruma altındadır. Buluşma dergisinde yayımlanan yazı ve fotoğrafların yayma hakkı SEV'e ait olup kaynak gösterilse dahi hak sahiplerinin yazılı izni olmaksızın ticari amaçla kullanılamazlar. Dergide yayımlanan yazılar, yazarların ve söyleşi yapanların kişisel görüş, tavsiye ve yorumlarını içermektedir. Yazıların, fotoğrafların bir kısmını üstlenen SEV, yazılarda yer alan bilgi, görüş ya da tavsiyelerden doğacak maddi ve manevi zararlardan hiçbir şekilde sorumlu değildir.

Visa Platinum avantajlarıyla
Notre Dame de Paris müzikali Zorlu PSM'de.
Visa, olmak istediğin her yerde.

Visa Platinum, Zorlu Performans Sanatları Merkezi'nde size özel ayrıcalıklar sunmaya devam ediyor. Victor Hugo'nun unutulmaz aşk hikâyesi Notre Dame'ın Kamburu'ndan uyarlanan Notre Dame de Paris müzikali, Fransızca orijinal prodüksiyonuyla 9 - 22 Mart 2018 tarihleri arasında sizlerle buluşuyor.

18, 21 ve 22 Mart 2018 tarihlerinde gerçekleşecek olan performansın biletlerini Visa Platinum Kategorisi'nden alarak, müzikali en iyi kategoriden izleme avantajından ve etkinlik öncesi Zorlu PSM Cheers'ta içecek ikramından yararlanabilirsiniz.

Ayrıca Zorlu Performans Sanatları Merkezi'ndeki seçili etkinlik biletlerinizi Visa Platinum kartınızla Pazar günü alarak, etkinliği bir alt kategori fiyatına üst kategoriden izleme imkânına sahip olabilirsiniz.

Ayrıntılı bilgi: visa.com.tr/zorlupsm

Visa Platinum etkinlikleri için: zorlupsm.com.tr/visa-platinum

ZORLU
PERFORMANS
SANATLARI
MERKEZİ

VISA olmak istediğin
her yerde

Bir maratondan çok daha fazlası

“Çocuklar İçin Koş” temasıyla, 12 Kasım Pazar günü gerçekleştirilen 39. İstanbul Maratonu’na ilgi büyüktü. Aralarında Türkiye’nin de bulunduğu 111 ülkeden gelen sporcuların dört farklı kategoride yarıştığı etkinliğe, binlerce kişi kâh koşarak, kâh yürüyerek iştirak etti.

Sağlık ve Eğitim Vakfı da oluşturduğu SEVConnect Takımı’yla ikinci kez bu organizasyondaki yerini aldı. Çeşitli mecralardan yaptığı çağrılarla mezun derneklerini, öğrencileri, öğretmenleri ve kurum çalışanlarını etkinliğe katılmaya davet eden SEV, katılımcılarına, maratondan bir gün önce, 11 Kasım’da “Makarna Partisi” verdi.

İstanbul Maratonu, SEV açısından sadece sportif bir aktivite değil. Katılımcı namzetlerine gönderdiği duyurular arasında yer alan mektuplarla, burs fonlarına farkındalık yaratmayı hedefleyen SEV, gelen bağışlar aracılığıyla okulların burs fonlarına katkı sağladı.

Summer '18

ESL Camp

4-week sessions:

June 24–July 20, 2018

July 22–August 17, 2018

3-week session:

June 30–July 20, 2018

An Exciting Summer Program

Pickering College has an exciting summer program for students aged 12 to 18 who plan to study in an English-speaking school or who wish to study English as an academic subject in their own country. Learn English and experience the wonders of summer at our 42-acre campus, an ideal location for a unique program that combines intellectual learning with a summer vacation in Ontario, Canada.

The ESL Summer Program is well-balanced between classroom activities during the day and evening/weekend activities designed for entertainment and as a means to further improve English skills. All aspects of the program provide opportunity for leadership development and personal growth through peer support, creative problem-solving and team-building.

FOR MORE INFORMATION, PLEASE CONTACT OUR REPRESENTATIVE:

Abdullah Şehoğlu TAC '77, McGill BA '82

Erenca Immigration and Education Services

Abdi Ipekçi Cad.Bostan Sok.No:15 Orjin Apt.Şişli-Istanbul TURKEY

T: 0212-373 9421 M: 0532-231 0677 E: asehoglu@erenca.com

STUDY IN CANADA

PICKERING COLLEGE

Learning For Life. Creating The Future.

SAĞLIK VE EĞİTİM VAKFI'NIN KURULUŞUNDA BÜYÜK EMEĞİ OLAN DEĞERLİ MÜTEVELLİLERİMİZDEN ENGİN ÜNSAL'IN EŞİ **MÜBECCEL ÜNSAL** 11 OCAK 2018 TARİHİNDE VEFAT ETMİŞTİR. MERHUMEYE ALLAH'TAN RAHMET, SAYIN ENGİN ÜNSAL, AİLESİ VE TÜM SEVENLERİNE BAŞSAĞLIĞI DİLERİZ.

Kardeş okul mezunlarından İK zirvesi

İki yıldır TAC mezunları arasında gerçekleştirilen İK Zirvesi'nin üçüncüsü, ACI-TAC-UAA Alumni Career Marketplace adıyla, kardeş okullar ACI ve ÜAL mezunlarının da katılımıyla yapıldı. 4 Kasım Cumartesi günü QNB Finansbank Genel Müdürlüğü Kristal Kule'de; ACI, TAC ve ÜAL mezun dernekleri tarafından organize edilen etkinliğe, İK uzmanı mezunlardan birçok isim katıldı. Etkinliğin zengin içeriği ve sunduğu networking imkânı katılımcılardan tam not aldı.

Toplantıya ana konuşmacı olarak Visa Güney Doğu Avrupa Bölgesi Genel Müdürü Berna Ülman (ÜAL'83) ve Koç Üniversitesi İnsan Kaynakları Direktörü Tuna Dağlı (TAC'93) katılırken, ilham verecek iki sohbet gerçekleştirildiler. İnsan kaynakları alanında

aktif olarak çalışan katılımcı mezunların isimleri şöyle:

ÜSKÜDAR AMERİKAN LİSESİ MEZUNLARI

Ayşın Argüden (ÜAL'78 - Freelance Consultant & Executive Coach), Özlem Salur (ÜAL'81 - Roche), Yeşim Arzu Öktem (ÜAL'84 - Senior HR Consultant), Revna Besler (ÜAL'89 - Estee Lauder), Pelin Yılmaz Urgancılar (ÜAL'93 - RBL Group), Banu Şarman (ÜAL'93 - Odgers Berndtson/Profil Danışmanlık), Esra Atilla Bal (ÜAL'95 - Acıbadem Üniversitesi), Banu Gülsün (ÜAL'95 - Roche), Müjde Pakdil Erdoğan (ÜAL'95 - Talentra), Ebru Barın (ÜAL'02 - BKE Danışmanlık), Mehmet Pozam (ÜAL'03 - Boyner), Aylin Küçükçazes (ÜAL'05 - Atasun Optik).

TARSUS AMERİKAN KOLEJİ MEZUNLARI

Işık Gürol (TAC'71 - Management and HR Consultant), Bülent Kar TAC'73-Kar Consulting), Alihan Irmakkesen (TAC'81 - Bibersy), Emin Ersoy (TAC'83 - People Partners), Murat Ergene (TAC'86 - Ergene Consulting), Özlem Palabıyık (TAC'86 - Danışman), Ali Ersin Doğan (TAC'87 - BOTAŞ Int.), Okan Tütüncü (TAC'85 - SecretCV), Reha Hatipoğlu (TAC'90 - Man Power), Tuna Dağlı (TAC'93 - Koç Üniversitesi), Mehmet Çopuroğlu (TAC'93 - Wavin N.V), Aslı Dizdar (TAC'97 - Shire), Derya Atacık (TAC'98 - Yapı Merkezi), Zeynep Tolunay (TAC'02 - Zorlu Holding), Alper Öz (TAC'01 - Defacto), Gizem Gilik (TAC'03 - Siemens), Mehmet Gilik (TAC'03 - Korn Ferry Hay), Can Şaylan (TAC'03 - Michael Page), Çağlar Eyüboğlu (TAC'07 - Michael Page).

İZMİR AMERİKAN KOLEJİ MEZUNLARI

Ege Karapınar (ACI'78 - Senior HR&Management Consulting), Yeşim Özlale (ACI'93 - Korn Ferry Hay).

Forex TradeAll'da TradeAll her yerde!

TradeAll ile Forex piyasalarına istediğiniz yerden ulaşabilir,
yatırımlarınıza 5/24 kesintisiz yön verebilirsiniz.

✓ 5 gün 24 saat işlem ve destek ✓ Her yerden kolay ve hızlı erişim ✓ Düşük işlem maliyetleri ✓ Yeni kaldıraç oranları

2017 Yılı – 3. Çeyrek Kâr/Zarar Oranları: %38.14 - %61.86
Güncel kâr/zarar oranları için tradeall.com

TradeAll
www.tradeall.com

☎ 444 1 259

AKYatırım

Kurumlarımızı sosyal medyada takip ediyor musunuz?

/uskudaramericanacademy
/izmiramerikan
/tarsusamerikankoleji
/sevamericankoleji
/uskudarsevilkogretimokulu
/sevizmir
/tarsus.sev.ilk.ve.ortaokulu
/redhouseyayinlari
/redhouseKidz
/sevsaglikveegitimvakfi

/uaaofficial
/acitweets
/tarsusamerican
/sacamerikan
/sevuskudar
/izmirsev
/tarsussev
/sevkurumsal

/uskudaramericanacademy
/izmiramerikan
/tactarsusamerikankoleji
/sacamerikan
/usevschools
/izmirsev
/sevtarsus
/redhousekidz
/sevsaglikveegitimvakfi

Üsküdar Amerikan Lisesi
Özel İzmir Amerikan Koleji
Tarsus American College
SEV Amerikan Koleji
Özel Üsküdar SEV İlköğretim Kurumları
Özel İzmir SEV İlköğretim Kurumları
Özel Tarsus SEV İlköğretim Kurumları
Sağlık ve Eğitim Vakfı

kampüs

ÜSKÜDAR AMERİKAN LİSESİ

Colorado Academy öğrencileri Üsküdar'da

Üsküdar Amerikan Lisesi ile Colorado Academy arasında gerçekleştirilen öğrenci değişim programının İstanbul ayağı, 17-30 Eylül tarihlerinde gerçekleştirildi. Denver, Colorado'dan gelen öğrenciler, Üsküdar Amerikan Lisesi'ndeki derslere girdiler. Sultanahmet, Dolmabahçe, Miniaturk gibi İstanbul gezilerine katılan, Türk yemeklerinin tadına bakan ve daha önce onların evinde kalan arkadaşlarının evlerinde kalan öğrenciler, Türk kültürünü tanıdılar ve keyifli zaman geçirdiler.

Fransızca MUN

21 Ekim Cumartesi günü ÜAL kampüsü, Fransızca MUN Kulübü'nün 7. Geleneksel FRMUN Çalıştayı'na ev sahipliği yaptı. İstanbul'da bulunan Fransız okullarının öğrencileri ve danışman öğretmenlerinin ağırlandığı etkinliğin, 200'ü aşkın katılımcısı vardı. İngilizce temelinde eğitim veren bir okul olan ÜAL'nin öğrencileri, Fransız okullarını ağırlamaktan gurur duydular.

İki öğrenci yazar TÜYAP'taydı

ÜAL öğrencileri Mitra Tabandeh ve Defne Yiğci, İstanbul Kitap Fuarı'nda okurlarıyla buluştu. Mitra Tabandeh "Northfield'da Son Konser", Defne Yiğci ise "Ben Aslında Tatlıyım!" adlı kitaplarını okurları için imzaladılar.

ÜAL Eğitim Forumu

Üsküdar Amerikan Lisesi Eğitim Forumu'nun üçüncüsü, 20-23 Ekim tarihlerinde gerçekleştirildi.

Gazeteci İsmail Küçükkaya'nın da konuk konuşmacılar arasında bulunduğu Eğitim Forumu'nda "Ekonomi", "Sağlık", "Teknoloji", "İnsan Hakları", "Dış İlişkiler", "Eğitim", "Adalet" ve "Çevre" başlıkları konunun uzmanları eşliğinde ele alındı. Türkiye'nin farklı bölgelerinden gelen öğrenci ve öğretmenler, etkinliği kapsayan dört günü dolu dolu geçirdiler.

İZMİR AMERİKAN KOLEJİ

Yale'den madalyalarla döndüler

ACI World Scholar's Cup Kulübü öğrencileri, Amerika'nın Yale Üniversitesi'nde düzenlenen "Şampiyonlar Turnuvası"ndan madalyalarla döndüler. Öğrenciler, Temmuz ayında (2017) Atina'da düzenlenen "World Scholar's Cup Dünya Turnuvası"nda elde ettikleri başarı nedeniyle Şampiyonlar Turnuvası'na katılmaya hak kazanmışlardı. 50 ülkeden 2 bin öğrencinin katıldığı turnuvada, ACI öğrencileri, münazara, kompozisyon ve bilgi yarışması kategorilerinde altın ve gümüş madalyalar kazandılar.

Kampüste mülteci çocuklarla bir gün

Dünya Çocuk Hakları Günü haftasında, ACI IB öğrencileri, Basmane'den gelen, yaşları 8-13 aralığında değişen 40 mülteci çocuğu kampüste ağırladı. Öğrenciler, ülkelerinden göçmek zorunda kalmış, zorlu yaşam koşullarına alışmaya çalışan çocuklara manevi destek olmaya çalıştılar. Minik konuklarla parkur, top oyunları, kukla yapımı, drama ve dansı içeren beş farklı aktivite yapıldı.

Türkiye'den ilk üye okul

ACI, yatılı programıyla ilgili olumlu görüş ve değerlendirmeler sonucunda, İngiltere merkezli BSA (Boarding Schools Association / Yatılı Okullar Birliği) tarafından Türkiye'den üye olarak kabul edilen ilk eğitim kurumu oldu.

Basketbol turnuvası

Shepard Sports Cup Basketbol Turnuvası, 10-12 Kasım tarihlerinde ACI ev sahipliğinde yapıldı. Turnuvaya; ACI, Tarsus Amerikan Koleji, SEV Amerikan Lisesi, Beyrut Amerikan Koleji (IC) ve Övgü Terzibaşoğlu Anadolu Lisesi'nin kız ve erkek basketbol takımları katıldı. Çekişmeli maçların sonunda kızlarda ACI,

erkeklerde SAC birincilik kupasını kazanan takımlar oldu. Kızlarda ikinciliği Övgü Terzibaşoğlu AL, üçüncülüğü SAC alırken, erkeklerde ikinci TAC, üçüncü ACI oldu.

Pepper, the Panther!

ACI öğrencilerinin oylarıyla seçilen "panter" maskotu, Görsel Sanatlar Öğretmeni Matthew Haughn'ın çizimleriyle tasarlandı. Kostümlü maskot, Pepper, the Panther'in seyirciyle ilk karşılaşması Shepard Sports Cup'ta oldu.

Görücü Usulü Kitap Şenliği

TAC'de bu yıl ikincisi düzenlenen ve geleneksel hâle getirilmesi hedeflenen "Görücü Usulü Kitap Şenliği"nde hazırlık sınıfı öğrencileri, seçtikleri kitapları dikkatlice ve özenle okuyup, kaplayarak gizlediler. Çeşitli ipuçlarıyla görücü usulü kitapları masalara bıraktılar. Bu yılki etkinliğe, kitap tanıtım filmi oluşturma, kostüm kurgulama aşamaları da eklendi. Roman kahramanlarının canlandırıldığı kostümler bir hayli ilgi gördü.

Türk Dili ve Edebiyatı Bölüm Başkanı Önder Şit, Kafka'nın "Dönüşüm"ündeki böcek Gregor Samsa kıyafetiyle ünlü yazarın hikâyesini anlattı. En yaratıcı kostüm, en iyi kitap kapağı tasarımı ve en etkileyici video kategorilerinde ödüller verildi. En yaratıcı kostüm dalında birinciliği Ezgi Hazal Eşsizoglu, Kaplumbağa Terbiyecisi ile kazandı. En iyi kitap kapağı tasarımcısı Lara Özbozdoğanlı olurken en etkileyici kitap tanıtım videosu ödülü, Kitap Hırsızı videosuyla Nil Miray Ergin'e verildi.

Toplum hizmetlerine devam...

TAC, her yıl olduğu gibi 2017-2018 eğitim ve öğretim yılında da hem geleneksel hem de yeni projelerini hayata geçirmeyi sürdürüyor. TAC'nin en köklü toplum hizmeti projelerinden "Gezici Kütüphane", bu yıl da Tarsus'un beş farklı köyünde eğitim gören çocuklara hizmet veriyor. Bu yıl, Fen Bilimleri Bölümü önderliğinde başlatılan "Oyuncak Kardeşliği" projesiyle, çeşitli yaş grupları için çok sayıda oyuncak, köy okulundaki öğrencilere ulaştırıldı. TAC'de 12 yıldır devam eden Komşu Okul Hasan Karamehmet İlkokulu projesiyle; bu yıl da 3. ve 4. sınıf öğrencilerine, 11 farklı ders grubunda akademik ve sosyal destek programı sunuluyor. Çocuklar İngilizce, Matematik, Fen Bilgisi, Türkçe, Sosyal Bilgiler, Resim, Müzik, Dans, Futbol, Basketbol ve Zekâ Oyunları alanlarında, haftanın dört günü TAC'ye gelip, ağabey ve abalarıyla birlikte ders yapıyorlar.

Çukurova'nın altın raketi

TAC 9. sınıf öğrencisi, milli raket Emir Şendoğan teniste önemli başarılar elde etti. 16 yaşındaki Şendoğan, Ağustos-Eylül aylarında katıldığı üç turnuvadan da şampiyon çıkarak, Gençler Tenis tarihinde ulaşılması güç bir rekora ulaştı. Şendoğan, ilk olarak 12-16 Ağustos tarihlerinde Beyrut'ta yapılan 18 yaş altı Uluslararası Tenis Federasyonu'nun düzenlediği ITF Juniors Turnuvası'nda rakiplerini set vermeden geçerek şampiyon oldu. Ardından 28 Ağustos-2 Eylül tarihlerinde İran'ın başkenti Tahran'da düzenlenen ITF Juniors Turnuvası'nda, üstün bir performans göstererek şampiyonluk kupasını aldı. Adana Atlıspor & İliescu Tenis Akademisi takımında yer alan Şendoğan, son olarak 11-16 Eylül tarihlerinde İstanbul'da Tenis Federasyonu tarafından gerçekleştirilen U16 Türkiye Şampiyonası'nda tüm rakiplerini eleyerek 16 Yaş Türkiye Şampiyonu olmayı başardı.

kampüs

SEV AMERİKAN KOLEJİ

Murathan Mungan, SAC öğrencileriyle buluştu

Türk edebiyatının usta kalemi, ünlü şair ve yazar Murathan Mungan, Özel SEV Amerikan Koleji'nin konuğu oldu. Öğrencilerle deneyimlerini paylaşan, kitaplarını imzalayan Mungan, alkışlar arasında girdiği salonda öğrencilerin merak ettiği soruları yanıtladı. Çok genç yaşından itibaren edebiyat dünyasında var olduğunu hatırlatan Murathan Mungan, "Şanslı yanımda şu ki, her yeni kuşak bu trenin bir vagonuna, bir katarına atlayarak benim bugüne kadarki yazarlık, şairlik, sanat ve kültür adamlığı maceramın sürmesine katkı sağladı. Moral verdiler, destek oldular" dedi. İlk yazma deneyimine sekiz yaşında başladığını anlatan Mungan, gençlere birçok önemli tavsiyede bulundu.

Potanın namağlupları

10-12 Kasım tarihlerinde, İzmir Amerikan Koleji ev sahipliğinde düzenlenen Shepard Cup Turnuvası'nda SAC Erkek Basketbol Takımı, tüm rakiplerini geride bırakıp namağlup olarak şampiyon oldu. Aynı turnuvada yüksek bir performans sergileyen SAC Kız Basketbol Takımı da 3'üncülük kupası kazandı.

SAC Work Job Gelecek Tasarım Atölyeleri

SEV Amerikan Koleji'nde SAC Work Job adı altında yapılan kariyer programı, 30 Kasım'da gerçekleştirildi. Bu yıl ikincisi yapılan etkinlikle, alanında uzman, vizyon sahibi ve başarılı iş insanları, akademisyenler SAC öğrencileriyle buluştu. Açılış konuşmasını SEV Yönetim Kurulu Başkanı Mehmet Nane'nin yaptığı etkinlikte öğrenciler, ilgi duydukları meslek alanlarıyla ilgili detaylı bilgi edinme şansı buldular.

Robotikte şampiyonluk

Ülker Sports Arena'da, 2-4 Aralık 2017 tarihlerinde gerçekleşen FRC Off-Season Turnuvası'nda, SAC FRC takımı XSHARC, turnuva şampiyonu oldu. Matematik, bilim, teknoloji ve mühendislik disiplinlerini, bütünlüklü bir bakış açısıyla deneyimleterek geliştirmeyi amaçlayan yarışmada, lise öğrencilerinden oluşan 55 takım yer aldı. Takımlar, altı haftada yaptıkları robotlarıyla yarışmaya katıldılar.

X-ZONE: Girişimciliğe ortak alan

SEV Amerikan Koleji (SAC), bir ilke imza atarak, Silikon Vadisi'ndeki inovasyon ve girişimcilik üretim merkezleri olan "coworking-ortak çalışma" alanlarının aynısını İstanbul'daki kampüsünde kurdu. SAC X-Zone adı verilen merkez, girişimcilik kültürünü üniversitelerden lise düzeyine çekmeyi hedefliyor. 2017 yazında hizmete giren ve 360 metrekarelik alan üzerine kurulan SAC X-Zone, çalışma yapmak isteyen tüm lise öğrencilerinin kullanımına açık.

Birlikte çalışma kültürünün inovasyona, girişimciliğe ve yaratıcılığa katkıları görüldükten sonra Silikon Vadisi başta olmak üzere dünyanın çeşitli yerlerinde "coworking" alanlarının sayıları hızla artıyor. Teknolojiden tarıma, tekstilden finansa farklı branşların bir araya gelmesini sağlayan bu alanlar, üniversiteden itibaren yaratıcı ve üretken bireylerin uğrak mekânı, hatta yaşam stili oluyor. SEV Amerikan Koleji (SAC) de hem kendi öğrencilerinin hem de farklı eğitim kurumlarından gelen tüm lise öğrencilerinin yaratıcılığını artırmak ve haftalık üretim ruhunu yaymak için "coworking" deneyimini lise seviyesinde öğrencilere sundu.

Öğrencilerin lise yıllarından itibaren girişimcilik kültürüyle tanışması hedefiyle kurulan SAC X-Zone, şimdiden öğrencilerin uğrak yeri olmayı başardı. SAC X-Zone; okul dışında ve hafta sonu gerçekleştirilen girişimcilik, inovasyon ve üretim odaklı workshop, kamp ve eğitimlerin "coworking" alanı olarak kullanılmaya başlandı. "Hangar", "Tasarım & Kodlama Stüdyosu", "XCafe" ve "IdeaLab" isimli

dört ana alanı bünyesinde barındıran SAC X-Zone, okul içinde ve dışında farklı etkinliklere ev sahipliği yapıyor. Genel olarak bu etkinlikler inovasyon, girişimcilik ve bilişim teknolojileri alanında oluyor.

"LİSE DEN BAŞLAMAK LAZIM"

Girişimcilik kültürünü tüm Türkiye geneline yaymayı hedeflediklerini vurgulayan SAC Müdürü Elvan Tongal, bunun ilk adımının ise liseden itibaren atılması gerektiğine dikkat çekiyor: "Girişimcilik ve inovasyon üzerine bugüne kadar hep üniversite düzeyinde çalışmalar yapıyordu. Ama artık bu kültürü lise seviyesine çekmemiz, girişimci ruhu olan gençlerimizi daha lise sıralarındayken teşvik etmemiz

gerektiğine inanıyoruz. Bu hedefle, okulumuzun büyük bir alanını İnovasyon, Girişimcilik ve Ortak Çalışma Merkezi'ne yani SAC X-Zone'a ayırdık. Liseli gençlerimize, Silikon Vadisi'ndeki gibi 'coworking-ortak çalışma alanı' kazandırdığımız için gururluyuz. SAC X-Zone, sadece kendi öğrencilerimize değil, araştırma yapmak, katma değeri yüksek ürünler geliştirmek isteyen tüm liselilere açık olacak. Girişimci ruhu olan tüm liseli gençlerimizi bekliyoruz. Burada hep birlikte çok önemli etkinliklere, projelere imza atacağız. Üniversiteler, kuluçka ve girişimcilik merkezleriyle işbirliği yapacağız. Girişimci adaylarıyla yatırımcıları bir araya getirerek, projelerini yatırıma dönüştürecek fırsatlar yaratacağız."

ÜSKÜDAR SEV OKULLARI

Dünya Felsefe Günü

Üsküdar SEV İlkokulu, Dünya Felsefe Günü'nü 16 Kasım'da düzenlenen bir etkinlikle kutladı. Öğrencileri girişte Aristoteles ve Platon'un kartondan figürleri karşıladı. "Sizce iyilik nedir?" sorusuna, öğretmenleriyle birlikte yanıt arayan öğrenciler, ardından Koç Üniversitesi'nden Felsefe Profesörü İlhan İnanc ile felsefe sohbeti yaptılar. Öğrencilerin sorularıyla yön verdiği etkinlikte, en çok merak edilen konu, felsefenin ne anlama geldiğiydi.

Dünya Çocuk Kitapları Haftası

Her yıl Kasım ayının ikinci haftasında düzenlenen "Dünya Çocuk Kitapları Haftası", bu yıl da bir dizi etkinlikle kutlandı. İlkokulların Türkçe ve İngilizce Kütüphane derslerinde konuk okuyucular ağırlandı; farklı dillerde kitaplar okunup çeşitli projeler gerçekleştirildi. Hazırlanan Kitap Haftası Projeleri sınıf kapılarına asılırken, çocuklar okul girişinde sergilenen görseller aracılığıyla birçok kitap ve yazar hakkında bilgi edindiler. Öğrenciler, Kitap Kahramanı Günü'nde sevdikleri kitap kahramanı gibi giyinerek okula geldiler, seçtikleri karakterin kitabını okudular. Açılan kitap standını ziyaret eden öğrenciler, yeni çıkan yayınlar hakkında detaylı bilgi aldılar. Ayrıca etkinlik kapsamında okula davet edilen yazarlar Sarah Sweeney ve Şiirsel Taş ile tanışma imkânı da buldular. "Dünya Çocuk Kitapları Haftası" nedeniyle gerçekleştirilen etkinlikler, bununla sınırlı kalmadı. Hafta boyunca tüm okul, Homeroom saatinde kitap okudu. Ortaokul öğrencilerini kapsayan Dünya Masalları etkinliğinde ise kendilerine verilen ülke ve ülkeye ait masalları Power Point, poster ya da drama yöntemiyle arkadaşlarına sundular. Bu proje sayesinde; öğrencilerin dikkati, hem kitap okumaya hem de farklı ülkelerin geleneklerine, masallarına ve efsanelerine çekilmiş oldu. Kutlama etkinlikleri kapsamında ayrıca Çamlıca kampüsünde kitap fuarı kuruldu.

Başarılarını The World Scholar's Cup'ta da kanıtladılar

ABD'nin önemli eğitim kurumlarından Yale Üniversitesi'nde düzenlenen "The World Scholar's Cup Tournament Champions", Üsküdar SEV'den beş öğrenciyi ağırladı. 9-14 Kasım tarihlerinde gerçekleşen etkinliğe, Üsküdar SEV 7. sınıf öğrencilerinden Lara El-Khoury, Yasemin Kölemenoglu, Naz Doğa Urhan, Can Almek ve Utku Ünlü katıldı. 50 ülkeden 2 bin 200 öğrencinin katıldığı turnuvada, Üsküdar SEV öğrencileri, okullarını ve ülkemizi başarıyla temsil ettiler. Etkinliğe katılan tüm öğrenciler, Da Vinci madalyasıyla ödüllendirilirken Lara El-Khoury, Social Studies alanında, Naz Doğa Urhan ise History dalında gümüş madalya kazandılar.

Algoritmik düşünme dersleri başladı

İzmir SEV 2. sınıf öğrencileri, kodlamanın alt becerisi olan Algoritmik Düşünme'yi ders olarak almaya başladılar. "Computational Thinking / Algoritmik Düşünme", sadece bilgisayarla uğraşanların değil, hepimizin ihtiyacı olan bir beceri. Bu dersle çocukların; günlük yaşamlarındaki karmaşık problemleri çözme yeteneklerinin, eleştirel düşünme ve yaratıcılık yetilerinin geliştirilmesinin yanı sıra farklı çözüm yolları tanımlayabilmenin, dünyadaki sürekli değişen ve gelişen dijital çağa ayak uydurabilmelerinin ve kod okur-yazarlığı becerilerinin artırılması hedefleniyor.

Anaokulunda çift dilli eğitim

İzmir SEV İngilizce programı, öğrencilere günlük yaşam içerisinde İngilizceyi kullanabilecekleri bir öğrenme ortamı sunuyor. İzmir SEV'in anaokulunda uygulanan "Çift Dilli Öğrenme" modelinde, anaokulu sınıflarında bir sınıf ve bir de İngilizce öğretmeni yer alıyor. Çocuklara, ikinci dili daha küçük yaşlarda günlük yaşam içerisinde daha yoğun olarak kullanmaya imkân veren bu program, her iki dilin de eşit şekilde ve akıcı olarak konuşulmasına aracılık ediyor. Anaokulu İngilizce Müfredatı'nın bir parçası olan CLIL programıyla ekoloji, fen ve matematik gibi branş dersleri de İngilizce olarak işleniyor.

Bilinçli Farkındalık (Mindfulness) Programı

Eğitimde 20 yılı geride bırakan İzmir SEV, bir ilke daha imza atarak Bilinçli Farkındalık (Mindfulness) Programı uygulamaya başladı. Cambridge ve Oxford Brookes üniversitelerinde geliştirilen ve dünyadaki birçok okulda uygulanan Mindfulness Programı, öğrencilerin hem akademik hem de sosyal yönden gelişmesine katkı sağlıyor. Dikkati yoğunlaştırmayı temel alan teknikler içeren Bilinçli Farkındalık uygulamaları, öğrencilerin duygu ve davranışlarını düzenleme, dikkatini ve akademik başarılarını artırma ve farkındalık geliştirmelerine yönelik etkinlikleri kapsıyor.

13. SEV Zirvesi Uzay Kampı'nda yapıldı

Sağlık ve Eğitim Vakfı çatısı altındaki ilköğretim okullarının her yıl geleneksel olarak düzenlediği SEV Zirvesi'nin 13'üncüsü yapıldı. İzmir, Tarsus ve Üsküdar SEV ilköğretim Kurumları'nın öğrencileri, İzmir'deki "Uzay Kampı Türkiye"de buluştular ve güneş sistemini incelediler.

TARSUS SEV OKULLARI

Cumhuriyet “SEV”inci

Ulu Önder Atatürk'ün kurduğu Cumhuriyet'in 94'üncü yıl dönümü, Tarsus SEV öğrencileri tarafından coşkuyla kutlandı. İlkokul ve Ortaokul öğrencilerinin yanı sıra tüm Tarsus SEV ailesinin katıldığı tören, “Cumhuriyet SEV’inci” başlığı altında düzenlendi. 7. sınıfların Cumhuriyet dönemi kıyafetleriyle Gençlik Marşı’nı söyleyerek oditoryuma girmesiyle başlayan tören, 8. sınıfların Gençliğe Hitabe ve Gençliğin Ata’ya Cevabı’nı seslendirmesiyle devam etti. Öğrenciler tarafından yazılan İngilizce şiirlerden oluşan ve Greenbox tekniği kullanılarak hazırlanan videoların gösterilmesinin ardından, 4. sınıf öğrencilerinin sergilediği vals ve 2. sınıfların bayrak gösterisi, izleyenler tarafından büyük beğeni topladı. Programda ayrıca oratoryo ve dans gösterileri de yapıldı. İlkokul ve ortaokul öğrencilerinden oluşan okul korusu, günün anlam ve önemine uygun şarkılar söyleyerek programa renk kattı. Program bitiminde Talas Kampüsü bahçesinde Cumhuriyet Resepsiyonu verildi. Öğrenciler, Cumhuriyet’in ilan sürecini anlatan haberlerin yer aldığı SEV Haber gazetesini dağıtırken, Mersin Büyükşehir Belediye Bandosu, çaldığı marşlarla konuklara keyifli anlar yaşattı.

Tarsusluların Ankara çıkarması

Tarsus SEV Ortaokulu 5. sınıf öğrencileri, 3-4 Kasım tarihlerinde Ankara gezisine katıldı. Gezilerine Anıtkabir ziyaretiyle başlayan öğrenci ve öğretmenler, Atatürk mozolesine çelenk bırakırken duygu dolu anlar yaşadılar. Gezi süresince Kurtuluş Savaşı Müzesi, Cumhuriyet Müzesi, Etnografya Müzesi gibi Türkiye tarihi açısından büyük öneme sahip müzeleri ziyaret eden öğrenciler, daha sonra Avrupa’nın en uzun tüneline sahip Aqua Vega Akvaryum’da çeşitli deniz canlılarını görme fırsatı elde etti. Gezi, Feza Gürsey Bilim Merkezi’nde uzmanlar eşliğinde yapılan deneylerle son buldu.

Yaşama hazırlayan kamp

Tarsus SEV ilkokulu’nun geleneksel hale gelen çadır kampı, bu yıl farklı bir anlam taşıyordu. 20 Ekim Cuma günü 4. sınıflarla gerçekleştirilen etkinlikte öğrenciler; yaşam becerileri, paylaşma, birlikte hareket etme gibi niteliklerini zenginleştirme imkânı buldu. Zamanlarını birçok aktiviteyle değerlendiren öğrenciler, aynı zamanda Ulu Önder Atatürk’e olan saygı ve bağlılıklarını da dile getirdiler.

30 yıl sonraya mesajımız var

SEV İlköğretim Kurumları, 24 Kasım'da düzenledikleri törenlerle, hem kuruluşlarının 20'nci yılını hem de Öğretmenler Günü'nü birlikte kutladılar. İzmir, Tarsus ve Üsküdar'da gerçekleşen etkinliklere katılanlar, 2047'de açılacak, içinde bugüne ait birçok materyalin bulunduğu "zaman kapsülleri"ne de kilit vurdular.

Zamanın hızla aktığı, teknolojik gelişmelerin hayatımızı şekillendirmekte etkin bir rol oynadığı günümüz dünyasında, 30 yıl sonrasını tahayyül etmek son derece zor. "30 yıl", neredeyse 4,5 milyar yıllık bir geçmişe sahip dünyamız için çok da önemsenecek bir rakam olmasa da, insan ömrü için son derece önemli. Bizim adımıza her şeyi organize eden akıllı evlerin, trafikte kendi kendine gidebilen sürücüsüz otomobillerin ve belki de birçok işimizi halleden robotların olacağı bir dünyayı düşleyebiliriz elbette, ama ya dahası da varsa? Dahasının ne olabileceğine dair görüş ve düşünceler muhtelifse de kesin olan şu ki 2047, Sağlık Eğitim Vakfı (SEV) İlköğretim Kurumları için son derece anlamlı bir yıl olacak. Zira bu okulların 2017'nin 24 Kasım'ında kapaklarına kilit vurdukları "zaman kapsülleri", 30 yıl sonra açılacak.

2017, SEV İlköğretim Kurumları'nın 20'nci kuruluş yılı; hem 20'nci kuruluş yıldönümünü hem de Öğretmenler Günü'nü kutlamak isteyen SEV İlköğretim Kurumları, 24 Kasım'da İzmir, Üsküdar ve Tarsus'ta birer tören düzenledi. Hayatını gelecek kuşakları en iyi şekilde yetiştirmeye vakfetmiş öğretmenlere duyulan minnettarlığın ifade edildiği törenlerde ayrıca, her okul, kilidi 30 yıl sonra açılacak bir "zaman kapsülü" hazırladı.

Sağlık Eğitim Vakfı'nın yöneticilerinin, mütevelli heyetinin ve yönetim kurulu üyelerinin de katıldığı Üsküdar'daki tören, SEV Yönetim Kurulu Başkanı

Üsküdar SEV

Tarsus SEV

Mehmet Nane ve SEV Genel Müdürü Binnur Karademir'in yaptığı konuşmalarla başladı. Okulun en eski ve en yeni öğretmenlerinin duygu ve düşüncelerini dile getirdiği törende, Okul Başkanı ve 1997'de okulun açılışıyla birlikte ana sınıfına başlayan bir mezun da konuşma yaptı. Daha sonra okulun 50'nci kuruluş yılında açılması planlanan zaman kapsülü hazırlandı. Beylerbeyi Kampüsü'nde muhafaza edilecek kapsülün içine, öğrenciler tarafından yazılan

mektupların yanı sıra 3D Printer ile hazırlanan Batman, okul ajandaları, dergiler, flash bellek, Nutuk, afişler, 24 Kasım 2017 tarihli bir gazete, okul forması, para örnekleri, okul yıllığı gibi materyaller yerleştirildi.

Öğretmenlere duyulan saygı ve sevginin, düzenlenen tören aracılığıyla bir kez daha ifade edildiği Tarsus SEV'deki organizasyonda da zaman kapsülü hazırlandı. SEV Mütevelli Heyeti Başkanı Tamer Şahinbaş, SEV Yönetim Kurulu Başkanı Mehmet Nane ve SEV Genel Müdürü Binnur Karademir ile birlikte

İlkokul ve Ortaokul Müdürleri'nin mektupları, SEV gazetesi, Tarsus yerel gazetesinin 24 Kasım 2017 tarihli nüshası, fotoğraf albümleri, kurumsal kimlik çalışmalarına ait örnekler, içinde okulda yapılan etkinliklerin videosunun bulunduğu flash bellek, kapsüle koyulan malzemeler arasındaydı.

Aynı gün İzmir SEV de benzer bir coşkuyu yaşadı. Sağlık ve Eğitim

Vakfı yöneticilerinin, öğretmenlerin, öğrencilerinin ve velilerin katıldığı törende, 20 yıl boyunca İzmir SEV'de yaşanan anılardan bazıları konuklara aktarıldı. Törende öğretmenler ve mezunların yaptığı konuşmalar duygu dolu anların yaşanmasına vesile oldu. Ayrıca öğrenciler ve öğretmenler 30 yıl sonra, 2047'de açılacak ve içinde bugünden mesajların bulunduğu zaman kapsülünü okulun bahçesine yerleştirdiler.

İzmir SEV

SOMORE
Social/Monitor/Respond

AMATÖR RÜHLÜ PROFESYONEL Mİ?

SAİT TOSYALI (TAC'75)

Amatör ruhlu profesyonel...

Eylül ayında Türkiye Eğitim Gönüllüleri Vakfı (TEGV) Genel Müdürlüğü görevini üstlenen Saït Tosyalı ile 4 Aralık Dünya Gönüllüler Günü'nde, TEGV'in İstinye ve Beykoz Öğrenim Birimleri'ni dolaşarak keyifli bir söyleşi yaptık. Kendisi TAC, eşi ACI, oğlu da ÜAL mezunu olan Saït Tosyalı ve ailesi, SEV'li olma ruhunun çok özel bir örneği. Uzun yıllar SEV için Yönetim Kurulları'nda çalışmış, Mütavelli Heyeti Üyesi ve halen Mezun Konseyi'nin Başkanlığı'nı da yürütüyor. Yol boyunca Tarsus günlerinden iş hayatına, SEV ile olan gönül bağından TEGV'deki çalışmalarına kadar birçok konuda konuştuk; birim yöneticilerinin ve çocukların heyecanını yerinde gördük, gönüllülerle tanıştık...

TAC ile nasıl tanıştınız? TAC'li olmak sizin için ne anlama geliyor?

İlkokulu Adana'da okudum. Ortaokul sınavları için İstanbul'a gelmek üzereyken, Tarsus'u kazandığım haberini alınca sevinerek Tarsus'a kaydımı yaptırdığı-

mızı hatırlıyorum. İstanbul'a gitmeye gerek kalmamıştı. Yatılıydım. Hafta sonları Adana'ya eve gider, pazartesi-perşembe arası yatakhane kalırdık. Fiziki imkânlar bugünün çok gerisinde olmasına rağmen, hiç şikâyetçi olmadığımızı, çok keyifli zamanlar geçirdiğimizi, hafta sonları kampüste kalıp devamlı yatılı arkadaşlarımızla birlikte olabilmek için isteyerek "weekend" cezaları aldığımızı anımsıyorum. Bozuk zeminli basketbol sahasında nice millî sporcular yetiştiğini hatırladıkça, genç kardeşlerimiz bugünün en modern koşullarına sahip kapalı spor salonlarımızın hakkını daha çok vermeli diye düşünmeden edemiyorum. Lise son sınıfı ise Tarsus'ta okuyamadım. Bu nedenle sınıf arkadaşlarım zaman zaman bana takılır. AFS ile öğrenci değişim programı kapsamında Teksas'ta bir ailenin yanında kalarak liseden mezun oldum. O genç yaşta, iletişim teknolojilerinin günümüzdeki gibi olmadığı bir dönemde, aileden ayrı yabancı bir ortamda yaşamak, başlı-

başına bir deneyim oldu benim için. Tarsus'ta okumasaydım, bu imkânı elde edemedim diye düşünmüşümdür hep.

Lisenin ardından eğitime nasıl devam ettiniz ve kariyerinize nasıl yön verdiniz?

O yıl, bizim sınıfın neredeyse dörtte biri Boğaziçi Üniversitesi'ne girdi. Böylelikle sınıf arkadaşlarımızın önemli bir bölümüyle lise 2 yazında kaldığımız yerden devam etme şansını buldum. Endüstri Mühendisliği'nden mezunum, işletme yüksek lisansı yaptım. Mezuniyetimden bir hafta sonra Koç Topluluğu'nun Araştırma Geliştirme Merkezi'nde işe başlamıştım... İş görüşmemi Tamer Abi (Şahinbaş) ile yapmıştım. Belgeleri toparlayıp işbaşı yapmak üzere döndüğümde, Tamer Abi'nin başka bir göreve atandığını öğrenip hayal kırıklığı yaşadım. O zaman kaçırdığım fırsatı, sonraki yıllarda Tamer Abi ile Koç Holding basketbol takımında birlikte oynayıp, SEV Yönetim Kurulu'nda görev yaparak yakalayabildim.

Uzun yıllar üst düzey yöneticilikler yaptınız. SEV’de de gönüllü olarak çalıştınız. SEV ile bağınız nasıl sürüyor?

SEV ile fiilen çalışmaya, 1996 yılında oğlumun Üsküdar’a başlamasıyla, Boğaziçi Üniversite’sinden de hocam Günhan Danışman ağabeyimizin davetiyle başladım. O dönemde okullarımızda uygulanan “LEC-Local Executive Committe”de Okul İdaresi, Mezunlar Derneği, Okul Aile Birliği temsilcileri olarak aylık toplantılarda bir araya gelinir, ortak gündem konuları görüşülürdü. O yıllarda Abant’ta oldukça geniş katılımlı bir TAC buluşması yapılmış, ağabeyler, kardeşler ve eşlerimizle oldukça keyifli ve verimli bir hafta sonu geçirmiştik. Ertan Dumanlı ağabeyimizin muhteşem ud konseriyle, Mete Akyol ağabeyimiz ve Mr. McCain ile keyifli sohbetler, anılarımdaki canlılığını koruyor. O hafta sonu, TAC’de bir efsane olan Ertan Abi ile ilk kez tanışma mutluluğuna erişmiş, kendisinin de bulunduğu Yönetim Kurulu’nda görev almam söz konusu olduğunda, beni Abant’taki sohbetimizde küçük çaplı bir sınavdan geçirdiğini sonradan anlamıştım. Aramızdan ayrılan değerli büyükerimizi saygıyla anıyorum... Tamer Şahinbaş ve Ertan Dumanlı ağabeylerimizin başkanlıkları esnasında Yönetim Kurullarımızda görev yaptım. Dönem sonunda İler Turan ağabeyimden teşekkür plaketi aldığım, “tamam, artık işi gençlere bırakıyoruz” derken, fazla uzaklaşamadım ve kendimi Denetim Kurulu’nda buldum. Co Amado ağabeyimiz ve Naci Sığın kardeşimizle güzel bir çalışma dönemimiz oldu. Başkanlık görevi bana kaldığında da ekibi gerçekten güçlendirdik ve şimdi o gençlerin görevini başarıyla sürdürmekte olduğunu görmekten çok mutlu oluyorum. Son olarak; sevgili Mehmet Nane kardeşim, SEV Yönetim Kurulu Başkanlığı görevini üstlenmesiyle birlikte Dernek Başkanlarımız ile SEV yöneticilerinden oluşan bir Mezunlar Konseyi oluşturdu ve sorumluluğu bana yükleyiverdi. Başkanlarımız ve SEV yöneticileriyle düzenli aralıklarda bir araya gelerek, ortak projelerde işbirliği ve koordinasyon amaçlı görüşmeler yapıyoruz.

TEGV’de yöneticiliğe nasıl karar verdiniz? Bir STK’da profesyonel yönetici olmanın farkları sizce nelerdir?

35 yıllık bir çalışmadan sonra profesyonel yaşantımı noktalar, seyahat, spor, fotoğraf gibi hobilerime zaman ayırdığım dönemde gelen bir davet üzerine kendimi TEGV’de buldum. Bir STK olmasının yanı

ALGO İLE ANALİTİK DÜŞÜNME BECERİSİ

“TEGV’in eğitim programlarını oluşturan dört ana dala, Bilişim Teknolojileri de eklendi. Google.org desteğiyle Algo Dijital Projesi tasarlandı ve hayata geçirildi. Algo Dijital; çocukların, yazılım dünyasına adım atmalarını sağlayacak, blok temelli kodlama öğrenirken, analitik düşünme becerilerini geliştirmelerine yardımcı olacak. Çocuklar etkinlik noktalarımızda ve uzaktan algodijital.com adresinden bağlanarak bu platformdan ücretsiz yararlanabilecekler.”

sıra faaliyetlerini izlediğim, takdir ettiğim ve özellikle Koç Topluluğu’ndaki günlerimden kendimi yakın hissettiğim bir kurum olması beni çok heyecanlandırdı. TEGV bugün Türkiye’de, Milli Eğitim Bakanlığı’ndan sonra eğitim alanında faaliyet gösteren en yaygın sivil toplum kuruluşu. Ülkemizin dezavantajlı bölgelerinde her yıl 150 bin ihtiyaç sahibi çocuğumuz programlarımızdan yararlanıyor. Yapılan iş, hayatlara dokunuyor, çocuklara doğrudan etki yapıyor, eğitimlerine destek oluyor. 22 yıllık geçmişle kendisini kanıtlamış bir kurum olan TEGV’in bir üyesi olmaktan gurur duyuyorum. STK yöneticiliğini, bir seminerde duyduğum en kısa şekliyle “amatör ruhla yapılan profesyonel çalışma şekli” olarak tanımlamak doğru olur sanırım. Geçtiğimiz günlerde konuşma yapmak üzere gittiğim Boğaziçi Üniversitesi’nde bir kardeşimiz, “bu kadar uzun özel sektör deneyiminden sonra ‘burada ne arıyorum’ diye düşünüyor musunuz?” şeklinde bir soru yöneltti. Kendisine, “Burada ne arıyorum değil, daha fazla ne yapabilirim?” diye düşündüğümü söyledim. STK’larda nedense iş temposunun nispeten düşük olacağına dair bir algı oluşmuş toplumda. Ancak kesinlikle öyle bir durum söz konusu değil. Üstelik konu eğitim, hedef de ihtiyaç sahibi çocuklar olunca, hiç değil. Geçtiğimiz günlerde bir sohbetimizde, yıllarını STK’lara vermiş, TEGV’in de kurucu yönetim kurulu üyesi sevgili Yılmaz Argüden kardeşimin,

özellikle gönüllülerin yönetimi nedeniyle, STK’ların özel sektöre kıyasla çok daha zor olduğu şeklinde bir yorumu oldu. Bugün TEGV’in çalışmalarına binlerce gönüllümüz destek veriyor. Önemli bir bölümü yıllardır TEGV’le birlikte, birçoğu da üniversite öğrencisi. Profil bu kadar farklı olunca beklentileri, hedefleri çok farklı. Her birinin ayrı ayrı memnuniyetinin ve beklentilerinin karşılanması çok önemli ki, TEGV’deki çalışmalarını süreklilik gösterebilir, verimlilik sağlansın. STK ve özel sektör arasındaki en önemli farkın, sistemimizin olmazsa olmazı gönüllülerimizden kaynaklandığı konusunda Yılmaz kardeşime katılıyorum.

TEGV ile ilgili hedefleriniz ve planlarınız nelerdir?

TEGV; sivil toplumdaki güçlü imajı, kurumsal altyapısı ve nitelikli insan gücüyle stratejileri doğrultusunda çalışmalarını sürdürüyor. En temel önceliğimiz, yeni alanımız Bilgi Teknolojileri ve bunu destekleyen Algo Dijital platformunun yaygınlaşması. Kaynak geliştirmeye yönelik ve bunları destekleyen, markamızı daha da güçlendirecek iletişim çalışmalarımız, bu dönemde öne çıkacak faaliyetlerimiz. En kritik paydaşlarımız olan gönüllülerimizin sistem içerisindeki katkı ve veriminin artırılmasına yönelik çalışmalarımız devam ediyor. Öte yandan, etkinlik noktalarımıza, sosyo-ekonomik yönden dezavantajlı yeni bölgeler eklemeyi düşünüyoruz.

KARERERE YAPIYOR?

DUYGU UYSAL (ACI'2010)

Çok yönlü ve çok renkli

Bir büyüğünün, “10 parmağım varsa neden birini kullanayım” sözünü kendine motto edinen Duygu Uysal, bir yandan yarattığı Noble Flow markasıyla mayo ve beachwear tasarımları yapıyor, diğer yandan kendi stüdyosunda dans dersleri veriyor.

Izmir SEV'e anaokulundan girip, Amerikan Lisesi'nden mezun olarak eğitimini tamamlayan ilk öğrencilerden biri Duygu Uysal. Bu nedenle de kendini çok şanslı hissediyor. “Benim için ACI, kendini ifade etme ve mutluluk” diyen Uysal’la, yeni girişimi biki-ni ve beachwear markası Noble Flow’un yanı sıra hobileriyle renklendirdiği hayatını konuştuk.

ACI’da okuduğunuz yıllarda, tasarımla ilgili bir iş yapacağınız belli miydi? Hangi derslerle bu alanda kendinizi geliştirdiniz?

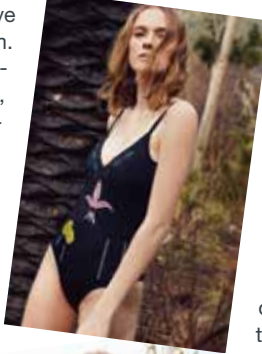
Benim tutku duyduğum alanlar, tasarım ve dans olduğu için okulda da bu yönlerimi geliştirdim. Aldığım seçmeli dersler genelde çizim, tasarım ve seramikti. Son sınıfta üniversiteye kabulü gelen ilk öğrenciydim. NYU’da sahne sanatları ve tiyatro okudum. Bu bölümde, özellikle de tiyatro edebiyatında okumak, vizyonumu genişletti. Tüm etik değerlerimi sorgulamama neden oldu. O dönem, markama felsefi bir altyapı hazırlamaya başlamışım da haberim yokmuş.

Okul size neler kattı diye sorsak...

Başta arkadaşlıklar. Özgüven, sevdiğim şeyleri yapabilme olanağı, dolayısıyla olduğum kişi olma özgürlüğü.

Modaya ve tasarıma olan ilginiz, o dönemde de devam etti mi?

Evet, moda ya da tasarıma hep vardı. Bir ara Parsons’a

heyecanlandırıcı işin ne olduğunu belirlemeye çalışıyordum. İşte o dönemde, bir arkadaşıyla beraber Noble Flow markasını kurduk. Ancak beraber çıktığımız bu yola artık tek başıma devam ediyorum.

Noble Flow ismini nasıl seçtiniz? Markanızın çıkışı noktasını nasıl belirlediniz?

Flow, yani akış, hem kendin olmak hem de kendin olarak akmak anlamına geliyor. Noble ise soylu, biraz burnu havada olmayı; diğer bir ifadeyle kadının ikili dünyasını, zıtlaşan kutuplarını çağrıştırıyor. Bu akışın içinde hem ayakları yere basıyor hem de kendini biraz daha yukarıda hissediyor. Çıkış noktası kadınlara içinde rahat, güzel ve sofistike hissedecekleri mayolar tasarlamaktır. Çizimleri ben yapıyorum ve çok olumlu geri dönüşler alıyoruz. Özellikle de kalıp ve kumaş konusunda. Şu an ürünlerimiz kendi internet sitemiz www.nobleflow.com, Akmerkez Building, Kanyon Soup, www.lidyana.com ve www.hippicon.com’da satılıyor.

Bundan sonra, markanız ve kendiniz için hedefleriniz neler?

Tasarıma daha çok odaklanmak ve bir diğer hobim olan dansa daha çok vakit ayırmak istiyorum. Bence insan tek bir şeyde profesyonelleşmemeli. Bir büyüğüm, “10 parmağım varsa neden birini kullanayım” derdi. Çok seviyorum bu lafı. Şu an kendi stüdyomda dans dersleri veriyorum. Lise döneminde de dans ederdim, dans takımındaydım. Moods ise bizim için bir aşk, bir tutku. Hiçbir Moods’u kaçırmadık. Hatta mezun olduktan sonra bile katıldık. Şimdiki hedefimiz bir Alumni Moods gecesi düzenlemek. Buradan da bir duyuruda bulunayım; dans etmeyi ve müzik yapmayı özleyen herkes, bana ulaşabilir.

VEKEM

SUADIYE

NIŞANTAŞI

MARMARA FORUM

ALSANCAK

www.vekem.com

KAMÇILI ZEYTİNE YAPKORU?

ECE KAMÇILI (ÜAL'2008)

Yüzlerini güneşe, kalplerini zeytine verdiler

Üsküdar Amerikan Lisesi mezunlarından Ece Kamçılı ile Tarsus Amerikan Koleji'nden mezun İpek Güngör'ün doğaya ve zeytine adanmış bir yaşam sürdürdüğünü söylersek, abartmış olmayız. Dino Ayvalık Zeytinyağı'nın üreticisi iki genç kadın, ürün kalitesinin yanı sıra tasarımlarıyla da sektörde fark yaratma niyetindeler...

Kamçılı: "Hasadından dolumuna kadar zeytinle uğraşan birinin, tasarımı da üretmesi kadar güzel bir şey yok."

Yağmur sonrası toprağın çevreye yaydığı o muhteşem kokuyu zihninin bir köşesinde her daim taşıyan Ece Kamçılı, daha küçük bir çocukken, altında yalın ayak dolaşıp gölgesinde hayaller kurduğu zeytin ağaçlarına vefa borcunu, onları markalaştırarak ödemeyi hedefleyen bir isim. Üsküdar Amerikan Lisesi'nden mezun olduktan sonra (ÜAL'2008), Amerika'ya, New York'a giderek tasarım ve işletme eğitimi alan Kamçılı, öncelikle, dedesi Nihad Efendi'den yadigar zeytin ağaçlarına daha fazla değer katabilmenin yollarını aramış. Kamçılı, zeytinleri elle toplattıran, üç saat gibi kısa sürede sıkılmasını salık veren, toprağı, havası ve suyu farklı ağaçlardan gelen ürünleri ayrı ayrı şişeleştiren dedesinin kullandığı geleneksel yöntemleri devam ettirmiş. Farkı

ise yaratıcı tasarımlar ve hammaddesi zeytin olan yan ürünlerle sağlamış. Dahası New York'ta eğitim gördüğü sırada yolunun keşiştiği, Tarsus Amerikan Koleji'nden mezun İpek Güngör'ü de hayallerine ortak etmiş. Kalitesi ve görselliğiyle kısa sürede sektörde kendine hatırı sayılır bir yer edinen Dino Ayvalık Zeytinyağı, işte böylesi bir maceranın ardından hayat bulmuş... Bundan sonrasını öğrenmek üzere, sözü önce Ece Kamçılı'ya sonra İpek Güngör'e bırakıyoruz.

Üsküdar Amerikan Lisesi'nden mezun olup Dino Zeytinyağı markasının oluşturulmasına kadar geçen süreci özetleyebilir misiniz?

1989 yılında, İzmir'de doğmuşum. Üsküdar Amerikan Lisesi'nden mezun olduktan

sonra, Parsons the New School of Design'in, Design and Management bölümünü bitirdim. Dino Ayvalık, benim öteden beri planladığım bir iş girişimi değildi aslında. Ancak dedemi ziyaret etmek için Ayvalık'a geldiğim bir gün, yıllardır sahip olduğumuz zeytinliklere farklı bir gözle baktım ve kendi zeytinyağımızı markalaştırmak istedim. Bir anda, kendiliğinden oluşuveren bu istek, kısa sürede büyüdü ve gelişti. Bugün geldiğimiz noktada, Dino'yu bir zeytinyağı markasından ziyade, yaşam tarzına (lifestyle) dönüştürdük. Hasat döneminde Ayvalık'ta oluyorum, onun dışında zamanımın büyük bölümünü, Dino Ayvalık'ın pazarlama ve satışını organize etmek amacıyla İstanbul'da geçiriyorum. Dino ailesinin hızla büyüdüğünü söyleyebilirim; yakın zamanda da kozmetik ürünler pazarına girdik.

Neden Dino Zeytinyağı? Adının bir özelliği var mı?

Dino benim için saf, yalın, sevgi dolu ve doğanın içinde geçen çocukluğuma geri dönüş anlamını taşıyor. Geriye dönüp baktığımda, o zamanın izleri arasında, Dean Martin şarkılarının aynı bir yerinin ve öneminin olduğunu görüyorum. İzmir ile Ayvalık arasında yaptığımız yolculuklarda, Dean Martin şarkıları dinlerdik. Bununla birlikte babam tam bir Dean Martin hayranı. Hal böyle olunca, Dino markasının, hem beni zamanla yolculuğa çıkardığını hem de babama bir teşekkür niteliği taşıdığını söyleyebilirim.

Ürün ve hizmetlerinizle ilgili bilgi ver misiniz?

Saf ve kaliteli zeytinyağı üretmek, bizim öncelikli hedefimiz. Bunun yanı sıra zeytin gibi kutsal bir ağacın yapraklarından gelen sımsıkı, güzellik ürünlerinde değerlendirmeye karar verdik. Son zamanlarda, bunun üzerine ciddi ticari çalışmalar yapıyor; bu güzellik iksirini daha da yaygınlaştırmak istiyorum. Zeytin ve incirin muhteşem antioksidan özelliği var. Her geçen gün, bununla ilgili yeni ve muhteşem deneyimlerde, keşiflerde bulunuyoruz. Zeytin kadar, zeytin yaprağı da bu konuda eşsiz bir kaynak... İşbirliği yaptığımız laboratuvarla birlikte, iksir niteliğindeki bu maddeleri, Dino Mediterranean Beauty Line aracılığıyla müşterilerimize sunmaya hazırlanıyoruz. Zeytin yaprağı ekstraktı ve bereketli topraklarımızdan gelen minerallerle hazırlanan dermokozmetik ürünlerimizi, Türkiye'de ilk kez tüketiciyle buluşturup fark yaratmayı planlıyorum.

İPEK GÜNGÖR (TAC'2007)

ORTAK KÜLTÜR, ORTAK GELECEK

Tarsus Amerikan Koleji'nden mezun olduktan sonra, hangi dalda eğitim aldınız?

Üniversitenin Bilişim Sistemleri ve Teknoloji Bölümü'nü tamamladıktan sonra New York Institute of Technology Üniversitesi'nde "Information, Network & Computer Security" yüksek lisansı yaptım.

Ece Kamçılı ve Dino Zeytinyağı ile yollarınız ne zaman kesişti?

Ece ile yüksek lisans yaptığım sırada, New York'ta tanıştık ve yakın arkadaş olduk. O dönem benim web sitesi oluşturmak gibi bir projem vardı. Ece ise zeytinyağı markası üzerine yoğunlaşmıştı. Önce Ece'ye yardım etmeye başladım, yardımlarım sırasında kendimi bu işin içinde buldum. Her şeyi eğlenerek yapmak, Ece ile iyi anlaşmak, beni işin içine çekti. Farklı özelliklerimizin olması da bizi iyi bir ikili yaptı diye düşünüyorum.

İş ortağınızla aynı kültürden gelmek, iş sürecinize nasıl yansıyor?

İkimiz de yaratıcı, korkusuz ve sonuç odaklı çalışıyoruz. Zaten Amerikan Kolejleri, daha küçük yaşlardan itibaren öğrencilerine özgüvenli ve girişimci olmayı aşıyor. Bu da diğer şirketlerle rekabetimizde bize büyük avantaj sağlıyor.

Doğadan aldığımız güç ve zeytin enerjisiyle büyümeye devam ediyoruz. Bu projeye birlikte "Dino way of life"ı daha iyi anlamlandırıyoruz. Zeytin yaprağından gelen "Mediterranean Beauty Line" krem, şampuan gibi dıştan çözümlerin yanı sıra Akdeniz güzelliğinin, zeytinyağıyla içeriden gelebileceğine inanıyorum: "Enhance your mediterranean beauty, inside out, start with Dino".

Tasarım eğitimi almış olmanız işinize katkı sağlıyor mu?

Tasarımcı kimliğimin katkısı büyük elbette; zihnimde oluşturduğum bir taslağı, anında uygulayabiliyorum. Hasadından dolumuna kadar zeytinle uğraşan birinin, tasarımı da üretmesi kadar güzel bir şey yok. Ürünlerimiz; hem üretimin hem de tüketim safhalarının dikkate alındığı, üzerinde düşünülmüş bir tasarımla ortaya çıkıyor. Bu esnada tüketiciyi doğru anlamak ve ürünle tüketici arasındaki bağı göz önünde bulundurarak ortaya bir şey çıkarmak, son derece tatmin edici... Aldığımız geri bildirimler de bu yönde.

Erkek egemen bir sektörde kadın girişimci olarak zorluklar yaşadınız mı?

Ülkemizde kadın girişimci olmak, çok derin bir konu ancak ben bunun ayrımcılığını çok hissetmedim. Hatta bu azınlığı bir şans olarak görüyorum. Çevremdeki yaklaşımların da olumlu ve destekleyici olduğunu söyleyebilirim. Egeli kadınların, geçmişten bu yana, toplumda söz sahibi olma gibi bir iddiaları, hatta kuralcı ve katı kimlikleri vardır. Kim bilir, belki de bu benim kanımdan gelen bir durumdur.

Girişimci olmanızda Üsküdar Amerikan mezunu olmanızın bir etkisi ve katkısı oldu mu?

Üsküdar Amerikanlı olmak, her zaman bir ayrıcalık ve marka... Söz arasında sadece ismini geçirmek bile, karşı tarafa güven veriyor. Üsküdar Amerikan Lisesi'nin verdiği disiplin, planlama öğretisi ve kültürü sayesinde, bugün birçok Üsküdarlı girişimcinin başarılı olduğunu düşünüyorum. İyi ki Üsküdar Amerikanlıyım.

KİMLERİNİ YAPIYOR?

AYDIN NURHAN (TAO'65/ TAC'68)

TASAM'da bir TAC'li

Beş kıtada görev yapan ve bu sayede elde edilmesi zor bir diplomatik deneyime sahip olan Emekli Büyükelçi Aydın Nurhan, Türk Asya Stratejik Araştırmalar Merkezi'nin (TASAM) Başkan Yardımcılığı görevine atandı. TASAM, Türkiye'nin ikili, bölgesel ve çok taraflı uluslararası ilişkilerine; tarihi, kültürel, siyasi, iktisadi, hukuki, sosyolojik ve jeopolitik yapısına; içteki siyasi, ekonomik, sosyokültürel problemlerine yönelik bilimsel araştırmalar, incelemeler, analizler ve değerlendirmeler yapıp, bunları karar alıcılara sunan bir kurum. 1 Eylül'den itibaren TASAM'ın Ankara ofisinde göreve başlayan Nurhan, ilgili kamu ve özel kurumların yanı sıra diplomatik misyonlar, üniversiteler ve düşünce kuruluşlarıyla temasları yürütecek.

Aydın Nurhan, 1949'da Sakarya'da dünyaya geldi. Talas Amerikan Ortaokulu'nun ardından Tarsus Amerikan Koleji'ne devam etti. Yükseköğrenimini ise Ankara Üniversitesi Hukuk Fakültesi'nde tamamladı. Bir süre Ankara Barosu'na kayıtlı olarak avukatlık yapan Nurhan, daha sonraki yıllarda Dışişleri Bakanlığı'nda Büyükelçilik görevini yürüttü. Aydın Nurhan, Dışişleri Bakanlığı'nın aday göstermesi üzerine, 2013 yılında Büyükelçi olarak emekli olup İslam İşbirliği Teşkilatı (İİT) Afganistan Daimi Temsilciliği'ne atanmış ve 2017 yılına kadar bu görevi yürütmüştü.

SONAT AKAT (ÜAL'91)

Cargill METNA Bölgesi Finans Direktörü

Sonat Akat, Ekim ayından itibaren; küresel arenada gıda, tarım, finans, endüstriyel ürün ve hizmetler üreten Cargill Gıda'nın Ortadoğu, Türkiye ve Afrika Bölgesi (METNA) Finans Direktörlüğü görevine getirildi. Üsküdar Amerikan Lisesi'nden 1991 yılında mezun olan Akat, lisans eğitimini Boğaziçi Üniversitesi İşletme Bölümü'nde tamamladı. Ardından rotasını ABD'ye çevirdi. ABD'nin prestijli eğitim kurumlarından Cornell Üniversitesi'nde, S.C. Johnson Graduate School of Management'tan finans alanında MBA derecesi aldı. İş hayatına 1997 yılında Arfer Endüstri Ürünleri Finans Direktörü olarak adım atan Akat, 2000-2006 yıllarında, Elitteppe Kahvecilik ve Shaya'da Finans ve Raporlama görevini yürüttü. Ardından Teknoloji Holding'de Bütçe Planlamadan Sorumlu Yönetici olarak görev yaptı. Sonraki dönemde British American Tobacco (BAT) Bölge İç Denetim Sorumlusu ve Pazarlama Finans Yöneticisi olarak kariyerine devam etti. Akat, 2007'den itibaren, sekiz yıl boyunca Turkcell'de Performans İzleme Müdürü, İş Kontrol Müdürü, Kanal Performans Geliştirme ve Satış Analitiği Direktörü olarak görev yapmıştı.

CAN AKYOL (ACI '94)

Uludağ İçecek'in yeni Pazarlama Müdürü

İzmir Amerikan Koleji'nin ardından Ege Üniversitesi Sosyoloji Bölümü'nden mezun olan Can Akyol, 2017 yılının Kasım ayında, Uludağ İçecek'te Pazarlama Müdürü görevine getirildi. 15 yıldır gıda sektörü içinde yer alan ve daha önce Nestle Türkiye'de satış ve pazarlama alanlarında, perakende kanalı satış yöneticiliği, kanal satış yöneticiliği, ticari pazarlama müdürlüğü ve marka müdürlüğü gibi farklı görevler üstlenen Akyol, 2012 yılından bu yana da Nestle Türkiye İçecekler Pazarlama ve İş Geliştirme Müdürü olarak çalışıyordu.

BURCU SAYGANER ŞENOL (TAC'98)

Alcon Türkiye Finans Direktörü

Göz sağlığı alanında 70 yıldır faaliyet gösteren Alcon'un Türkiye Finans Direktörlüğü'ne Burcu Şenol getirildi. Tarsus Amerikan

Koleji'nden 1998, Marmara Üniversitesi İngilizce İşletme Bölümü'nden 2002 yılında mezun olan Şenol, kariyerine 2002'de PwC Denetim Bölümü'nde başladı. 2007 yılından bu yana GlaxoSmithKline'da İç Denetim, Satın Alma ve Finans departmanlarında liderlik rolleri üstlenen Şenol, Alcon'dan önce son olarak GSK'da Finans İş Ortaklığı Kıdemli Müdürü olarak görev yapıyordu.

REDHOUSE KIDZ'DEN BİRBİRİNDEN RENKLİ YEPYENİ KİTAPLAR

Yeni yılda raflarda yerini alan bu öykülerle çocuklar, kompost sandığında yaşayan bir solucanla tanışacak, harflerin fantastik dünyasına adım atacak, Tokyo adında büyümlü bir kediyle birlikte yaşlı bir kadının evini ziyaret edecekler!

Soso'nun KOMPOST Kitabı

5 yaş
ve
üzeri

Solucan Soso'yla tanıştıktan sonra çöpe attıklarınız tamamen değişecek! Bitkiler için çok faydalı olan kompost ne işe yarıyor ve nasıl yapılıyor?

O VE C DÜŞÜNDÜ: HAYAT BENİM BİLDİĞİM KADAR MI?

7 yaş
ve
üzeri

Alfabe Bulutu serisi, dünyaya en yakın bulutta yaşamlarını sürdüren harflerin maceralarını anlatan fantastik bir seri. Bu öyküde kahramanlarımız O ve C, dünya kültürlerini tanırken, okurlar da kendilerini Avrupa şehirlerinde bulacaklar.

TOKYO

Ansızın beliriveren bir kedi, ne çok şeyi değiştirebildi! Tokyo, kendini yalnız hisseden yaşlı bir kadın ile bir çocuğun dostluklarının başlangıç öyküsü. Dostluklarına aracılık eden de Tokyo adında bir kedi!

9 yaş
ve
üzeri

REDHOUSE

KURUMSAL HAYATTAN MİSK'E MI GEÇİYORUZ?

HAZAL ŞEN (TAC'2010)

'Misk' gibi başarı

25 yaşlarındaki iki genç kız, Hazal Şen ve Eda Erbilgin, yepyeni bir konsepti hayata geçirdi. Çiçekçi kafe restoran... Misk İstanbul ile kısa sürede ciddi bir başarı yakaladılar.

Size 100 puanlık bir yarışma sorusu. Bir bankanın kredi sorumlusunuz. 25 yaşlarında, üniversiteden sınıf arkadaşı iki genç kız, size geliyor. Mevcut işlerinden sıkıldıkları, yeni bir konsept oluşturmak istedikleri girişimleri için kredi talep ediyorlar. Yeni konsept şu: Çiçekçiliği ve kafe restoran işletmeciliğini aynı mekânda birleştirmek. Böyle bir durumda kredi verir misiniz?

Varsayımı bir yere bırakıp gerçeğe geçelim. Hazal Şen (TAC'2010) ve Eda Erbilgin, kredi bulmak için bankaya gitmiyorlar. Çünkü ailelerinin, bu yatırımı bir süreliğine finanse edecek güçleri var. Kızlarına da güveniyorlar...

Hazal Şen ve Eda Erbilgin... Son zamanların en başarılı genç girişimcilerinden sayılabilirler. Yeni bir konsepti, yeni bir mekânda tasarlıyorlar. İstanbul'un Sarıyer ilçesinin sınırlarında kalan Reşitpaşa'da bulunan mekânın adı Misk İstanbul Floral Cafe... İki arkadaş, 2017'nin Mayıs ayında, çiçekçi kafelerini açıyorlar. Açtıkları günden bu yana da büyük bir ilgiyle karşılaşıyorlar. Hafta sonlarında ortalama 600 kişinin girip çıktığını, 15 kişilik personele sahip olduklarını, bütün çiçeklerin Hollanda'dan ithal edildiğini ve sadece İstanbul'un dört bir yanından değil, yurtdışından da ziyaretçi ağırladıklarını söylersek, başarıları daha iyi anlaşılabilir.

Bu mekânın farkının ne olduğunu anlamak için en iyisi gidip görmek... En narinden koca kaktüslere, ağaç gibi gövdesi olandan çok çiçeklisine, yapraklarının her renginin birbirinden farklı olduğu çok farklı yüzlerce çiçek, insanı büyülüyor. Hepsisi çok iyi harmanlanmış, ustalıkla dekore edilmiş.

KURUMSAL HAYATTAN MİSK'E

Ortaklardan Hazal Şen, Tarsus Amerikan'dan sonra Koç Üniversitesi İşletme Bölümü'nde okumuş. Kendisini bildi bileli çiçeklere tutkun. Üniversiteyi bitirdikten sonra dil öğrenmek için İspanya'ya giden Şen, daha sonra Doğu Holding'de işe başlıyor. Orada bir yandan sosyal sorumluluk projeleri yönetirken, bir yandan da kurumsal iletişim yapıyor. Fakat çalıştığı departman kapatılınca altı ay kadar kurumsal alanda, etkinlik ve sponsorluk konusunda çalışıyor. Ama halinden pek memnun değil. Niye mi? Soruyu şu sözlerle yanıtlıyor: "Masa başı kurumsal hayatın hiçbir zaman bana göre olmadığını biliyordum, fakat her üniversite mezununun deneyimlemesi gerektiğini düşünüyorum. Bir senelik kurumsal hayat tecrübemden sonra hayallerimin peşinden gitmeye karar verdim. O dönem

ortağım Eda yurtdışında eğitimdeydi ve bir gün beni arayıp 'Bir çiçek workshopına katıldım ve çiçekleri elimden bırakamadım. Hayallerimizi artık hayata geçirmeliyiz. Biz neden duruyoruz, neyi bekliyoruz?' dedi ve o gün kendi yolumuzu çizmeye karar verdik. Genç yaşımızın avantajıyla kaybedecek bir şeyimizin olmadığını biliyorduk ve başarılı olacağına inandığımız hayalimiz için çalışmalara başladık."

Bir parantez açalım: Ortağı Eda Erbilgin ile üniversiteden tanışıyorlar. İşin ilginç Erbilgin de aşağı yukarı aynı tarihlerde Doğu Grubu'nda çalışıyor. İki arkadaş "Ne bekliyoruz? Ne kaybederiz?" diye bir durum değerlendirmesi yapıyorlar ve aralarında şu karara varıyorlar: "Riskli mi, riskli. Ama denemeden göremeyiz ve çok inanıp çalışırsak neden başarılı olamayalım." Aslında iki arkadaşın düşündükleri yorucu

Hazal Şen (solda) ve Eda Erbilgin'in adını Misk ceylanından esinlenerek koydukları mekânı bugüne dek pek çok TAC'li ziyaret etmiş.

İstanbul şehir hayatında alışagelmış konseptlerden uzak, bambaşka bir dünya yaratmış. Burada ağır basan, "Acaba biz yapabilir miyiz?" düşüncesi olmuş.

Sözü kendisine veriyoruz: "Misk, sade bir hayalle doğdu aslında. Çiçeklere olan ilgimizden ve biraz da toplumun ihtiyaçlarından yola çıkarak daha önce hiç benzeri olmayan bir konsept yaratmak istedik. En büyük amacımız alışagelmış çiçek tasarımlarından, mekân dekorlarından ve yemeklerden uzaklaşıp misafirlerimize yepyeni bir deneyim yaşatarak, onlara çiçekten aldıkları nefes gibi iyi gelmekti. Kurumsal renklerimiz ve dekorumuz, misafirlerimizin içeri girdiğinde kendilerini İstanbul'un koşuşturmasından uzaklaştırıp, streslerini unutturabilecek, enerjisi yüksek, ev rahatlığında bir ortam yaratmak amaçlı düşünüldü. Burası her geldiğinizde taptaze çıkılan bir yerse,

Misk olabildik demektir. Web sitemizi ise kendi deneyimlerimizden bu alandaki ihtiyaçları belirleyerek kurduk. Çalıştığımız yerlerden istifa edip böyle bir girişimde bulunmaya karar verdiğimizde, yaşımız ve tecrübemiz gereği bize hep daha çok erken olduğunu söylediler. Fakat biz çok istemekten ziyade, gerçekten hayaline çok inanıp, biraz da risk alarak ve çok çalışarak her şeyin mümkün olabileceğine inanandanız."

Misk'in ortakları, her mevsim aynı çiçekleri bulundurmanın zor olduğunu düşünerek gerekli önlemleri de almışlar. "Farklı ne yapabiliriz?" diye düşünülmüşler. İlginç ürünler ortaya çıkmış:

"Çocukluğumuzdan beri kitapların, defterlerin arasında kurduğumuz çiçeklere, yapraklara ve sakladığımız anılara bir selam gönderen Misk tasarımı meşe çerçeveler, çiçek kokulu özel mumlar hazırladık," diyor Şen ve hepsinin bununla sınırlı olmadığını altını çiziyor: "İlk olarak web sitemizi açtık. Sipariş gönderiminin dışında, haftalık çiçek üyelikleri yapıyoruz. Ayrıca üyelerimize kendileri ve sevdikleri için asla es geçmek istemedikleri özel kutlama tarihlerini not alacakları takvim sunuyoruz. Kaydettikleri tarihlerden önce 'Evlilik yıldönümünüz yaklaşıyor, eşinize Misk gibi bir çiçek göndermek ister misiniz?' gibi hatırlatmalar yaparak sevdiklerini mutlu etmelerinde aracı oluyoruz."

Misk'in ortaklarını en çok yoran işlerden biri de inşaat ve dekorasyon olmuş. Mekân önceleri harabe halindeymiş. Her şeye sıfırdan başlamışlar. Tabii ki zorlanmışlar. Ama hiçbir zaman şikâyetçi olmamışlar.

YORUCU AMA KEYİFLİ

Acaba daha önceki işleriyle karşılaştıklarında nasıl farklılıklar var? Söz Hazal Şen'de: "Kurumsalda çalışırken, holdingden çıktıktan sonra o gün bir daha işi düşünmezdim. Maillere iş saatleri dışında çok bakmazdım. Burada öyle değil tabii... Biz sadece bir mekân değil, bir marka kurma çabası içindeyiz. Haliyle gecemiz gündüzümüz Misk olmuş durumda. Daha yorucu ve stresli olduğu kesin, ama kendi markamız için çalıştığımız için çok daha keyifli..."

Peki, niye Misk adını koymuşlar? "Markanın ismi, Misk geyiklerinin midesindeki bezden elde edilen güzel koku maddesi aslında. Parfüm yapımında esans ruhu ve koku vermek için de kullanılıyor," diyor Hazal Şen ve detayları da sevdiklerini belirtiyor: "Biz müşterilerimize farklı deneyimler yaşatmayı seviyoruz. Mesela çiçek buketlerimizle birlikte Misk bakım kitleri

yolluyoruz. Bu kitlerinin içinde genelde her göreni şaşırtan çiçek maması ve kullanım kılavuzu bulunuyor. Bu mama çiçeklerin ömrünü yüzde 60 oranında arttırırken su içinde bakteri oluşumunu engelleyerek suyun berrak kalmasını sağlıyor."

Müdavimlerin merak ettikleri bir konu var: Acaba Misk büyüyecek mi? Şubeleşme söz konusu olabilir mi? Hazal Şen, bu tür bir büyüme için henüz erken olduğunu söylüyor: "Kısa bir süre içinde bir başarı elde ettiyssek bu planlarımızı sindirerek hayata geçirdiğimiz ve her zaman işimizin başında olduğumuzdan kaynaklanıyor. Hayal kurmaya devam ediyor, yavaş yavaş ve emin adımlarla gelecek planlarımızı oluşturuyoruz."

Misk'in çiçekleri kadar, kafesindeki menüleri de ünlü. İki ortak, "Şehirde arayıp bulamadığımız yemeklerden yola çıkarak menümüzü hazırladık" diyorlar... Eggs Benedict'ler var. Baconlar... Değişik salata çeşitleri... Yakında sağlıklı yemeklerle menüyü daha da genişletmeyi planlıyorlar: "Pancar latte ve zencefil latte gibi Türkiye'de başka bir yerde bulunmayan lezzetler sunuyoruz. Bu lattelerimiz pembe ve sarı renkleriyle misafirlerimizin gözünü büyülerken yararları saymakla bitmeyecek olan zerdeçal ve pancarla sağlıklarına da takviyede bulunmuş oluyorlar."

İki arkadaşın kafasında daha çok proje var gibi görünüyor. Ama rutin işlerin yoğunluğu, bunların hayata geçmesini önüyor: "Burayı oturtturduktan sonra, yapacağımız işlerin çerçevesini genişletmek istiyoruz. Mesela daha açılalı iki ay olmuşken yazın bir arkadaşımızın düğün çiçeklerini yapmıştık. O düğünden sonra birçok talep geldi ama burayı tam anlamıyla oturtmadan başka işlere yoğunlaşmak istemiyoruz. Yavaş yavaş, sindire sindire ilerlemek istiyoruz, ama doğum günleri, bekârlığa veda, baby shower ve nişan gibi daha küçük etkinlikler gerçekleştiriyoruz."

Ortaklar, dükkânda workshoplar da düzenliyor. Hazal Şen ve Eda Erbilgin bunların illa da çiçekle ilgili olmasının gerekmediğini söylüyorlar: "Bizim asıl amacımız insanların ruhlarına iyi gelecek ortamlar hazırlamak. Mesela Floral Yoga yapıyoruz, meditatif yoga seansıyla başlayıp sonra insanları yükselen yaratıcı enerjileriyle mat üzerinde kendi buketlerini yapıyorlar. Geçenlerde Dreamstalk ile Blooming Dreams isimli hayal workshopumuz vardı. Günümüzde artık kimsenin hayal kurmadığından yola çıkarak hayale teşvik eden ve hayalin önemini hatırlatan bir etkinlikti."

İZMİR AMERİKAN KOLEJİ'NE NİYERİMİZ

NİL BAĞCIOĞLU (ACI'75)

İzmir Amerikan bir aile geleneği

Türkiye'nin yabancı ortağı olmayan en büyük reklam ajanslarından Rafineri'nin kurucu ortağı ve Reklamcılar Derneği Başkanı Nil Bağcıoğlu, başarısının anahtarlarından biri olan "iyi bir ekip olma" bilincini, annesinin ve kız kardeşinin de mezun olduğu İzmir Amerikan Koleji'nde kazandığını söylüyor.

Bazı işler vardır ki, en büyük sermayesi insandır. Mali kaynağınız ne olursa olsun, bu tür işlerde var olabilmenin tek yolu, yaratıcılık ve ekip çalışmasından geçer. Reklamcılık da bu sektörlerden biri... Bir markanın hedef kitlesine vermek istediği mesajı kısa, net ve akılda kalıcı şekilde aktarabilmek, ancak ve ancak yaratıcı bir ekiple gerçekleştirilebilir. 2001'den beri birçok önemli markaya hizmet veren Rafineri'nin temel ilkesi de "yaratıcılık" ve "ekip ruhu". Bu ilkenin hayat bulmasında, kurucu ortak Nil Bağcıoğlu'nun etkisi büyük. Zira kendisi İzmir Amerikan Koleji'nde kazandığı "ekip ruhunu", hayatın her alanına yaymayı amaçlayan bir isim. Önemsediği bir diğer nokta ise aynı dili konuşabildiği insanlarla birlikte nitelikli işler üretebilmek. Neredeyse 30 yıldır reklamcılık sektörünün içinde yer alan ve 2017'nin başından itibaren Reklamcılar Derneği'ne Başkanlık yapan Bağcıoğlu ile hem okul yıllarını hem de içinde bulunduğu sektörü konuştuk.

Dilerseniz, İzmir Amerikan Koleji'ne giriş öykünüzü dinleyerek başlayalım?

Çok eskilerden bahsedeceğiz o zaman (gülüyor). Ben okula girdiğimde, orası İzmir Amerikan Kız Koleji'ydi. İzmir Amerikan Kız Lisesi'ne bile çevrilmişti adı. Annem de aynı okuldandı. Arada, lisede, iki yıl Üsküdar Amerikan'da da okumuş, ama sonra İzmir Amerikan'dan mezun olmuş. Hatta Üsküdar'dayken May Queen olmuş. Kız kardeşim de İzmir Amerikan'dan mezun. Çok severek okudum. İzmir Amerikan'da okumak, bizim için bir aile geleneği gibi sanki... Annemin arkadaşları, benim yakın arkadaşlarım hep aynı okuldan. Aradan yıllar geçse bile, hâlâ sabahları ilk mesaj onlardan gelir. Artık kardeş gibiyiz. Kod adımızsa "Kızlar" (gülüyor). Biz 12 kız, İzmir Amerikan'dan sonra, yatılı olarak Boğaziçi Üniversitesi'ne gittik. Yurtta aynı odalarda kaldık.

Boğaziçi'nden sonra hayat sizin için nasıl şekillendi?

Boğaziçi Üniversitesi İdari Bilimler Fakültesi mezunuyum. Okulun son yılı evlendim ve mezun olduktan sonra eşimle birlikte İzmir'e döndük. Babam dondurulmuş meyve-sebze işi yapıyordu. Bu alanda, Türkiye'de ilklerden biridir. Bir süre o işte çalıştım. Yedi yıl İzmir'de yaşadıktan sonra, eşimin işi nedeniyle İstanbul'a taşınmaya karar verdik.

Nil Bağcıoğlu'nun annesi Sibel Sertel Piriñcioğlu da ACI'dan (1956) mezun. Ancak bir de ÜAL geçmişi var, zira lise iki ve üçü orada okumuş. Hatta ÜAL'de üçüncü sınıftayken May Queen seçilmiş.

Farklı bir alanda eğitim alıp farklı bir alanda iş deneyimi kazandıktan sonra reklamcılık sektörüne geçişiniz nasıl oldu?

İstanbul'a taşındıktan bir sene sonraydı. Bir arkadaşımızın evinde Reklamevi'nin sahibi rahmetli Atilla Aksoy ile tanıştım. Uzun bir sohbetin ardından reklamcı olmamı, şirketine gelip çalışmamı önerdi. 31 yaşındaydım ve "Benim için biraz geç değil mi?" diye sordum. Üstelik o zamana kadar reklamcılıkla hiç ilişkim olmamıştı. Beni arayıp iş görüşmesine çağırıp yapabileceğim üç pozisyon önerdi, ben bunların içinden, o an ne gibi bir iş olduğunu tam bilmesem de "prodüksiyonu" seçtim. Atilla Bey, ilk etapta bütçe bilmenin bu departmanda çalışabilmem için yeterli olacağını, diğerlerini zamanla öğrenilebileceğimi söyledi. Yalnız bana şunu söyledi: "Bu iş 7 gün 24 saattir, onu bilerek başlamalısın."

Anlaşılan o ki, çalışma koşulları sizi sektörden uzak tutmamış...

Atilla Bey'in o sözlerinin ardından biraz düşünmek istedim. Kızım ilkokula gidiyordu. Eşimle konuştum ve ona işin ne kadar yoğun olabileceğini anlattım. Sonuçta eşim ve kızım çok destek oldu; onların desteği olmasaydı, bu işi yapmam mümkün değildi. Çünkü gerçekten de bu iş 7 gün 24 saat sürüyor. Reklam ajansları kesintisiz hizmet vermek üzere kurulmuştur. Hiç kapanmaz, mutlaka içeride birileri vardır. Sabah sunum vardır örneğin, bütün gece çalışılır; o sunum hazırlanır, beğenilmez, sil baştan tekrar yapılır. İçimize sinene kadar çalışırız. Bizim işin temelinde çok çalışmak, hep daha iyisini hedeflemek ve yaptığın şeyi beğenmemek vardır. Ben iş görüşmesi yaptığım herkese, işini önceliğe koyup 7 gün 24 saat bununla yaşamayı kabul ediyorsa bu işe girmesini söylüyorum. Bizim sektörde başarılı olmak için öncelikli koşul budur.

Reklamevi aracılığıyla sektöre adım attınız. Kendi ajansınızı kurmaya ne zaman karar verdiniz?

1988'de Y&R Reklamevi'nde çalışmaya başladım. Reklamcılığı çok sevdim. Reklamevi'nden sonra, üç tane daha çokuluslu ajansta çalıştım. En sonuncusunda Genel Müdür Yardımcısı'yım. Zaman içinde edindiğim deneyimle, müşterilere güven verebildiğimi ve bu işi artık kendi ayaklarımın

"Ben sakın ama inatçı bir insanım. Kavga etmeyi hiç sevmem. Sadece işimi yapmak, ama en iyi şekilde yapmak isterim. Benim için aslolan konuşmak değil, yapmaktır."

Okul ruhunu hiç kaybetmeyen Bağcıoğlu, bugüne kadar kendisiyle aynı okuldan mezun birçok kişiyle meslektaşlık etmiş.

üzerinde durarak da yapabileceğimi gördüm. 1996'da ortaklarla birlikte ilk şirketi kurduğumuzda, İzmir Amerikan'dan Aslı Yorgancıoğlu benimle birlikte çalışıyordu. Fakat ben o ortaklıkta birtakım sorunlar yaşadım. Bunun üzerine, Aslı Yorgancıoğlu ile birlikte uzun süredir birlikte çalıştığımız Ayşe Bali ve Murat Çetintürk'ü de yanımıza alarak dört ortak, 2001 yılının Ağustos ayında Rafineri'yi kurduk. Ayşe ile Murat işin kreatif yanını, Aslı ile ben de stratejik planlama ve müşteri ilişkilerini yürütüyorduk. Maalesef Murat'ı 2011 yılında geçirdiği trafik kazası sonucu kaybettik.

Rafineri'nin, uluslararası ajansların bu kadar yoğun olduğu bir pazarda başarılı olmasını neye bağlıyorsunuz?

Rafineri'yi ilk kurduğumuzda, pazar çok hızlı büyüyordu. Reklam sektörü de yıllar içinde çok şekil değiştirdi, şu anda da ajansların içyapıları farklılaştı. Ben ekip insanıyım; ekibe inanır, ekibe güvenirim. İzmir Amerikan'ın bana kattığı en değerli özelliklerden biri budur. Okuldayken dersleri bile birlikte çalıştık. Bir şeyleri beraber yapmak, ekip olarak yaratmak... Doğru insanların bir araya gelerek ekip oluşturmasını önemserim, çünkü siz, ekibiniz kadar iyisinizdir. Tek başına çok iyi olabilmek neredeyse imkânsız. Bazıları kendilerini daha öne çıkartabilmek için, daha zayıf insanlarla çalışmayı tercih eder. Bense tam tersiyim. Yanımda daha iyi insanlar olsun da hep birlikte daha iyi olalım diye düşünürüm. Onun için hep iyi insanlarla çalışmayı tercih ettim ve bunu da yapabildiğimi düşünüyorum. Böyle olmasaydı, sonuçları belki bu kadar iyi olmazdı. Şu anda Türkiye'deki yabancı ortağı olmayan en büyük bağımsız reklam ajansıyız.

Söyleşimizin başında belli bir yaşa kadar, reklamcılığı hiç bilmediğinizi, sizi sektöre Atilla Aksoy'un tanıştırdığını söylediniz. Peki, Atilla Bey sizde nasıl bir ışık gördü ki, bu alana adım atmanızı sağladı?

Bu soruyu hiç sormadım, bende ne gördüğünü bilmiyorum. Maalesef kendisini kaybettik. Ben sakın ama inatçı bir insanım. Kavgaya etmeyi hiç sevmem. Sadece işimi yapmak, ama en iyi şekilde

yapmak isterim. Benim için aslolan konuşmak değil, yapmaktır. Çekingen bir yapım var, bunu bilen sınıf arkadaşlarım, yaptığım işe çok şaşıyor. Reklam sektörünün iş tatmini yüksektir, çünkü üretirsiniz ve işinizi hemen televizyonda, gazetede, dergide görürsünüz. Birçok işin sonucunu bu kadar hızlı göremezsiniz. İnsanların bu kadar yoğun ve uzun saatler çalışabilmesinin önemli sebeplerinden bir de bu tatmindir. Ben işin neredeyse her noktasında çalıştım. İşin mutfakına girip art direktör olamam, bir senaryo yazmam belki, ama nasıl yapıldığını bilirim. Kendi şirketimi açtıktan sonra da biz dört ortak kenara çekilip oturmadık. Bizzat işin içinde çalıştık. Reklam ajansları, bir yere kadar kurumsallaşabilir. İçeride biraz amatör ruhun kalması gerekir ki, iyi iş çıkartabilirsiniz.

İşe yaklaşımınız nedeniyle Rafineri'nin sektörde birçok kişiye okul olduğunu görüyoruz...

Böyle bir şey söylemeniz, benim için çok sevindirici. Burada bir ara çok fazla İzmir Amerikanlı çalıştı. Bizde okul ruhu var ve bu ruhu severim. Ajansın ilk kurulduğu yıllarda, iş için bize başvurarlara okuduğu ortaokulu, liseyi soruyordum. "Mezun oldukları üniversiteyi bilmek yeterli," diyen arkadaşlarıma, "Temel değerler lisede verilir, onun için okuduğu okulları bilmeniz gerekir" diyordum. Aynı dili konuşabildiğiniz bir ekip çalışırken işler çok daha hızlı ilerliyor. Bizim okullardan gelenlerin nasıl bir sorumluluk ve rilerle yetiştirildiklerini, ekip ruhuna uygun olduklarını biliyorum.

Gelelim Reklamcılar Derneği Başkanlığı'na... Zor bir iş olsa gerek...

Bu görevi sektöre küçük de olsa bir katkı sunmak amacıyla üstlendim. Görev süresi iki yıl, bir yılı geçti zaten. Her başkan, yoğunluğu kendi bildiği şekilde yiyormuş, ben de ajansta nasıl davranıyorsam, orada da aynı şekilde davranmaya gayret ediyorum. Bir şeyler yapmaya çalışıyoruz. Zor tabii, kolay bir şey değil.

Reklam sektöründeki değişim hakkında neler söylemek istersiniz?

Değişimin yaşandığı aşikâr, her şey dijitalleşiyor. İnsanlara ulaşmanız kanallar televizyon, radyo, gazete veya dergiyle sınırlı değil artık. Eskiden ailelerde tek bir televizyon vardı, herkes o televizyonu nun karşısına otururdu. Reklamı yayınladığınızda, herkese ulaşılmış olurdu. Ama artık öyle değil. Herkes başka bir yerde; çok daha fazla şey izliyor, görüyor. Onlara bulundukları yerlerde dokunmanız gerekiyor. Hal böyleyken sadece bir mecraya yönelik fikir üretmeniz mümkün değil. Ürettiklerinizin çok daha farklı alanlara akmasını, birbirine entegre şekilde ses getirmesini istiyorsunuz. Rafineri, entegre iletişimi göz önünde bulundurarak çalışan bir ajans. Dijital yaratıcı ekibin başındakilerden biri de İzmir Amerikanlıdır.

Sizin adım attığınız günden bu yana, sektör nicelik olarak çok büyüdü. Peki, bu büyüme niteliğe nasıl yansıdı?

İlk başlarda iletişim ve tasarım fakültelerinin sayısı çok azdı. Özel üniversitelerle birlikte, daha fazla kişi sektöre katıldı. Biz işe alımlarda çok seçici davranıyoruz, o nedenle buradaki çocukları tenzih ederek söylüyorum ama bugün mezun olanların yeteri kadar donanımlı, işe uygun yetiştirilip yetiştirilmediği konusunda soru işaretlerim var. Yaratıcılık dediğiniz, algılarının açık olmasıyla ilgilidir. Çocukların algılarının açık olmasını sağlayacak bir eğitim sistemi şart. Araştıran, merak eden, sorgulayan bir nesil olması, gelişim için çok önemli. Umarım, öyle bir nesil yetişiyordur.

**Pinar Labne ile
lezzet senden sorulur!**

İM KEREĞE NE YAPIYOR?

Yuva yapan ACI'lı kuşlar

Farklı dönemlerde İzmir Amerikan Koleji'nden mezun olan dört kadın, İzmir'in önde gelen inşaat firmalarından Palmiye Park için çalışıyor.

2007'den bu yana binin üzerinde aileyi ev sahibi yapan Palmiye Park konut projelerinin ardında, İzmir Amerikanlı dört kadının emeği ve desteği var: Ayşegül Canözer Ververi (ACI '90), Ceyda Dağıstan (ACI '91), Gülşah Ververi Moral (ACI '94) ve Banu Kitiş Dağıstan (ACI '98).

Bir mimar, bir satışçı, bir sosyolog ve işletme okumuş bir iletişimci... Onları bu sayfada buluşturursanız İzmir'in önde gelen inşaat markalarından Palmiye Park için çalışmaları. Tabii en önemlisi de İzmir Amerikan Koleji'nden mezun olmaları.

Bu dörtlüyle, Palmiye Park'ı kısaca tanıtımlarını isteyerek başlıyoruz sohbetimize. Sözü projelerin mimarlarından Ceyda Dağıstan alıyor: "İzmir'in en güzel noktalarında modern, kullanışlı ve ekonomik evler tasarlamak üzere yola çıktık. 2007'den bu yana sekiz proje bitirdik, binin üzerinde aileyi ev sahibi yaptık." Ailelere ev alma sürecinde verdikleri danışmanlık desteğini sonrasında da sürdürdüklerinin altını çizen projelerin satış yöneticisi Gülşah Ververi Moral ise şöyle devam ediyor: "Bizden ev alanların en çok memnun kaldıkları nokta da budur. Sadece satış öncesinde değil, sonrasında da onların yanındayız. Farklı projelerimizden toplamda sekiz ev almış müşterimiz var. Öyle bir memnuniyet durumu... Daha da güzeli, yarın bir projeye başlıyoruz desek,

hazırda bekleyen müşterilerimiz mevcut. Bu da bizim yıllar içinde inşa ettiğimiz güvenin bir sonucu aslında."

Moral, dünyanın en güzel işini yaptığını düşünecek kadar işini seven bir satışçı. "Bir ev satıyoruz ve sonrasında iki sene boyunca o insanlarla ilişkimizi ilmek ilmek işliyoruz. Daha önce Arkas'taydım. Orada da dokuz sene çok severek çalışmıştım, ancak bu iş benim için bambaşka. Ev almak gibi insanın hayatı boyunca bir ya da iki kez yaptığı güzel bir şeye ortak oluyorsunuz. İnsanların ev alırken duyduğu heyecana tanıklık ediyorsunuz ve iki sene siz de o heyecanla yaşıyorsunuz. Ondan sonra da işin en keyifli dönemi başlıyor: Teslimatlar." Son dönemde Urla'da yaptıkları projelerle İstanbul'dan da yoğun bir ilgi gördüklerini söyleyen Moral, "Son iki yıldır, İstanbul'da yaşayıp projelerimizden ev satın alan veya bilgi almak için görüşen kişi sayısında çok ciddi bir artış gözlemliyoruz. Özellikle Urla'da deniz kenarında yaptığımız Mare projesinin sosyal tesisinin ve yaşayan komşuların birbiriyle güzel ilişkilerinin bunda etkisi olduğunu düşünüyorum" diyor.

Palmiye Park projelerinin fotoğraf çekimlerini üstlenen ve yaptığı seramik çalışmalarını sosyal tesislerde sergilenen Ayşegül Canözer Ververi'ye geçiyoruz. Ververi, Boğaziçi Üniversitesi Sosyoloji

Bölümü mezunu. Fotoğrafa olan ilgisinin ACI yıllarına dayandığını söylüyor: "Fotoğraf kulübünde idim. O zamanlar okulda karanlık odamız bile vardı. Fotoğraf basmayı orada öğrendim. Resim ve sanat tarihi öğretmenimiz Mr. Fletcher sayesinde, sanat tarihine âşık oldum. Tarih öğretmenimiz rahmetli Yaşar Hanım sayesinde de tarihe. Onu anmadan geçmek istemiyorum. Gerçekten bir insan, ilgisi olan olmayan herkese tarihi nasıl sevdirir? Sevdirmişti. Bu iki ismi hiçbir zaman unutamam." Çocukları doğduktan sonra seramiğe ilgi duymaya başlayan Ververi, seneler içinde kendini bu alanda geliştirmiş. Şimdi de yine ACI'dan dönem arkadaşı Dilek Kublay'ın kurduğu Academico'da çocuklara seramik dersleri veriyor. Okulun kendisine en büyük katkısını sorduğumuzda ise hiç duraksamadan, "Enter to learn depart to serve bakışını katması" diyor.

Ceyda Dağıstan ise İTÜ Mimarlık Fakültesi'nden diplomasını aldıktan sonra, Viyana'da Webster Üniversitesi'nde işletme yüksek lisansını yapmış. Mezuniyet sonrasında Viyana'da kurucu ortaklarından olduğu The Covington Group bünyesinde, Orta ve Doğu Avrupa'da çeşitli gayrimenkul yatırım projeleri gerçekleştirmiş. Avrupa Güvenlik ve İşbirliği Teşkilatı'nda da çalışan Dağıstan, okulun kendisinde en çok sosyal hizmetler konu-

sunda iz bıraktığını söylüyor: “Haftada bir gün okul çıkışında Karşıyaka Çocuk Esirgeme’ye giderdik. Hepimizin bir kardeşi vardı. Biz de küçüktük aslında, 12-13 yaşındaydık. Onlarla oyun oynardık, kitap okurduk” diyor. Gülşah Veryeri Moral da okulun kazandırdığı en önemli özelliğin topluma hizmet bilinci olduğu konusunda hemfikir. Birbirine çok bağlı bir dönem olduklarını söyleyen Moral, kaybettikleri dört arkadaşlarının adına Amerikan Koleji’nde 3-4 çocuğun eğitim masraflarını üstlendiklerini de ekliyor.

Sohbetimizde sözü en son alan Banu Kitiş Dağıstan ise bu buluşmanın gerçekleşmesini sağlayan isim. Çünkü elinizde

tuttuğunuz dergiye İzmir’den yaptığı haberlerle katkıda bulunuyor. Aynı zamanda kendisi de eski bir dergici. Doğuş Yayın Grubu’nda çalıştığı dönemde, *Robb Report* dergisinin Türkiye baskısını çıkaran ilk genel yayın yönetmeni. Evlenip İzmir’e yerleştiği 2010 yılından bu yana İzmir Ekonomi Üniversitesi İletişim Fakültesi’nde Halkla İlişkiler ve Reklamcılık Bölümü’nde ders veriyor. Palmiye Park markasının iletişim faaliyetlerinden de o sorumlu. “Hem okul arkadaşları hem de iş hayatında tanıştığım başarılı İzmir Amerikan mezunlarıyla ilgili şöyle bir gözlemim var. Aldığımız bir işi başından sonuna büyük bir titizlik ve sorumluluk duygusuyla yapıyoruz. Toplu-

ma hizmet bilinci gibi bu da hepimizin içine işlemiş ortak bir özellik” diyor Dağıstan. Dağıstan’ın medya sektörüne girmesinde ve yazı yazmak üzerine bir kariyer edinmesinde okul yıllarının bir hayli etkisi var. Lisede okul dergisinde yazılarının yayımlandığını söyleyen Dağıstan, bir deneyimiyle de liselerarası bir yarışmada ödül aldığını söylüyor. Dağıstan’ın da okuluna ve bir öğretmenine bir ufak teşekkürü var: “Bizlere yazarak kendimizi doğru ifade edebilmeyi öğreten çok değerli Türk Dili ve Edebiyatı öğretmenim Ayla Gümüş’ü anmadan geçmek istemiyorum. Bugün işimi severek yapıyorsam onun sayesinde. Kendisine müteşekkirim.”

Banu Kitiş Dağıstan, Ayşegül Canözer Veryeri, Gülşah Veryeri Moral ve Ceyda Dağıstan (soldan sağa).

KARİYERDE YAPILYOR?

Fortune Türkiye'nin "40 Yaş Altı 40" listesinde dört mezun

Aylık ekonomi dergisi *Fortune Türkiye*'nin, 2017 yılında, başarılarıyla öne çıkan genç lider ve yöneticilere yer verdiği "40 Yaş Altı 40 Listesi"nde, ikisi ÜAL, ACI ve TAC'li dört mezun yer aldı: Erden Timur, Hakan Baş, Ruhi Molay ve Umut Boz. *Fortune Türkiye*, listeye giren isimlerle ilgili şu bilgileri veriyor.

4 Erden Timur, 35
(TAC'2000),
Nef

Nef, 2016'da 2,4 milyar TL'yi bulan yatırım değeriyle Bahçelievler, Basınekspress, Kağıthane, Sancaktepe ve Yalıkavak'ta beş projeyi hayata geçirdi. 2016 ve 2017 yıllarında Timur, spora verdiği desteği pekiştirdi ve FC Barcelona'nın üç yıllık bölgesel resmi sponsoru ve tek gayrimenkul sponsoru oldu. Timur, 2018 yılı için Kandilli, Çekmeköy ve Bayramoğlu projeleriyle 2,3 milyar TL yeni yatırım yapmayı planlıyor. Markalı öğrenci rezidansı Novu ile de Dolapdere ve Söğütözü'deki iki yeni kampüsünü hayata geçirmek için çalışmalarına başladı. 2018, Timur'un Amerika ve Avrupa'da yeni projelere imza atacağı bir yıl olacak.

16 Hakan Baş, 33
(ÜAL'2001),
Lidyana.com

2017'de Semih Kaya'dan 1 milyon Dolar yatırım alan Lidyana, 2017'nin ilk yarısında, bir önceki yılın aynı dönemine kıyasla ciro bazında yüzde 45 büyüdü. Baş, 2016'da Supermassive adlı eSpor takımını kurdu. Üç sezonda üç final, iki Türkiye şampiyonluğu alan Supermassive, eSpor'u alanındaki güçlü markalardan biri yaptı. Baş'ın kurucularından olduğu chat uygulamasının beta versiyonu, Şubat 2017'de yayına girdi. Groop için Hindistan'da WhatsApp uygulamasının arka planını yazan ekip de çalışıyor. Kripton Yazılım, NoSmokin, Garajyeri.com, Gardrops.com ve ABD'de Furnishare.com şirketlerine yatırım yaptı. Baş, 2016'da kurumsal sosyal sorumluluk adına Sosyalben'in destekçisi oldu ve YK'da görev yapıyor.

21 Ruhi Molay, 30
(ACI '2004),
Mopak

Şirketin dördüncü kuşak yöneticisi. Genç yöneticinin üzerinde durduğu önemli konulardan biri kâğıt ve dönüşüm süreci. Bunun için şirketin "yaşam ve kâğıt arasında bir köprü olma" misyonunu öne çıkarıyor. Üretimde geri dönüşümden kazanılan kâğıtların kullanılmasına önem veriyor. Başta Mopak Meslek Lisesi olmak üzere, okullarda ve üniversitelerde gençleri bilinçlendirme çalışmalarında yer alıyor. Türkiye'de ilk kez hayata geçirilen "Endüstriyel Okalıptüs Ormanları" kurma projesini başlatan Molay, atık kâğıtların toplanmasından geri dönüşüme, yetiştirdiği okalıptüs plantasyonlarından destek verdiği sosyal sorumluluk projelerine, yürüttüğü faaliyetlerle dikkat çekiyor.

35 Umut Boz, 33
(ÜAL'2002),
Nova Fashion Group

Umut Boz, 2002 yılında ÜAL'den, 2006 yılında ise Koç Üniversitesi Endüstri Mühendisliği'nden mezun oldu. 2013 yılında Boğaziçi Üniversitesi'nin Executive MBA programını tamamladı. Tekstil kökenli bir ailede büyüyen Boz, 2006 yılından itibaren hazır giyimde Türkiye'nin lider kuruluşlarından olan aile şirketleri Nova Fashion Group içerisinde; üretim tesislerinin modernizasyonu, kurumsallaşma çalışmaları, iş alanlarının yeniden düzenlenmesi gibi alanlarda etkili şekilde rol aldı. Boz, grubun bünyesindeki Hemington markasının da genel müdürü. Ayrıca 20 ülkede satışı bulunan örme giyim markası KNITSS'in de kurucu ortağı.

DR. TALAT BUĞUR (TAC'90) - DIŞ HEKİMİ

'Türkiye'nin şirketi' olduğu tescillendi

2016 yılında kurulan ve içinde Türkiye'nin en büyük ve stratejik kamu şirketlerinin yer aldığı Türkiye Varlık Fonu'ndan ilk risk sermayesi yatırım desteğini, Diş Hekimi Dr. Talat Buğur'un kurucusu olduğu biyoteknoloji şirketi DTI İmplant olarak, önemli bir başarıya imza attı. 21 Aralık 2017 tarihinde, Borsa İstanbul & TÜBİTAK Marmara Teknokent arasında İşbirliği Protokolü imzalandı. Bu işbirliğinin ilk örneği olarak DTI İmplant'ın seçilmesiyle, şirket, Türkiye'de Varlık Fonu tarafından risk sermayesi çerçevesinde desteklenen ilk start-up şirketi unvanını almış oldu. Yapılan etkinlikte, Varlık Fonu Başkanı Vekili ve Borsa İstanbul Başkanı Himmet Karadağ ile TÜBİTAK Marmara Teknokent Genel Müdürü Dr. Orhan Çömlek ve DTI İmplant Genel Müdürü Dr. Talat Buğur tarafından, Borsa İstanbul'un Açılış Günü birlikte çalındı. Buğur, borsa tarihinde gong çalan ilk diş hekimi de oldu.

2000 yılında kurulan DTI İmplant Sistemleri; başta TÜBİTAK olmak üzere Türkiye'nin önde gelen birçok üniversite ve uluslararası enstitüleriyle bilimsel çalışma-

lar yürüterek geliştirdiği yerel biyoteknolojik ürünlerle dikkat çekti. Diş hekimliği alanında, doğal diş köküne en yakın formu, çene kemiğiyle en uyumlu yüzeyi ve protetik aşamada da en başarılı bağlantı sistemiyle dünya standartlarında implant üretimi yapıyor. TÜBİTAK ile yaptığı işbirliği çerçevesinde Marmara Teknoloji Serbest Bölgesi'nde Avrupa'nın en büyük dental implant fabrikalarından birini kuran DTI İmplant, 23 ülkeye implant ihracatı yapıyor. Yurtdışında Hollanda ve İsviçre'de üretim merkezleri bulunuyor. İsviçre'deki üretim merkezi, DTI'nin ortakları arasında yer alan ve İsviçre'nin en büyük diş kliniklerinden birine sahip Diş Hekimi Dr. Erkan İnan'ın (TAC'90) desteğiyle hayata geçiyor. Talat Buğur ve

Erkan İnan, TAC'den sınıf arkadaşı...

DTI; geçtiğimiz aylarda da TÜBİTAK MAM Gen Mühendisliği ve Biyoteknoloji Enstitüsü ile yaptığı işbirliği çerçevesinde, dünyada ilk kez Kuru SLA Active teknolojisine sahip üretim tesislerini faaliyete geçirdi. DTI'nin implant üretiminin yanı sıra, Türkiye'nin son 10 yılda 1 milyar dolar harcadığı "kemik tozu" konusunda da önemli girişimleri bulunuyor. Şirket, kemik tozuna yaptığı yatırımlarla önümüzdeki 10 yıl boyunca 1,3 milyar dolarlık kaynağı ülke ekonomisine geri kazandırmayı hedefliyor.

ÖNDER KAPLANCIK (TAC'87)

HEPSİBURADA'YA YENİ BİLGİ TEKNOLOJİLERİ GRUPOBAŞKANI

Türkiye'nin en büyük e-ticaret platformu Hepsiburada'da Bilgi Teknolojileri Grup Başkanlığı görevine, sektörün deneyimli isimlerinden Önder Kaplancık atandı. Kaplancık, Tarsus Amerikan Koleji sonrasında, 1992 yılında Boğaziçi Üniversitesi Bilgisayar Mühendisliği'nden ve 1999 yılında da Koç Üniversitesi Executive MBA'den mezunu oldu. İş hayatına Arçelik AŞ'de Bilgi İşlem Analisti olarak başladı ve Koç 2000 Projelerinde yer aldı. 1995 yılında Koç Finans Tüketici Kredileri ve Kart Hizmetleri AŞ'nin kuruluşu sırasında, Proje Yöneticiliği'ne başladı ve 1999 yılında Bilgi Sistemleri Müdür Yardımcılığı'na yükseldi. 2000 yılında Teknosa İç ve Dış Ticaret AŞ'ye Bil-

gi Teknolojileri Müdürü oldu, 2006 yılında da Bilgi Sistemleri Direktörlüğü görevine getirildi. 2009 yılında Bilgi Sistemlerinden Sorumlu Genel Müdür Yardımcılığı görevini üstlenirken, 2010'dan itibaren Operasyon Destek bölümleri de (lojistik, satış sonrası hizmetler, müşteri hizmetleri, risk yönetimi, kalite sistemleri ve strateji) sorumluluğuna eklendi. Ağustos 2013'te ise Carrefoursa AŞ'ye, Bilgi Sistemleri ve Direktörü olarak, teknolojik dönüşüm sürecine liderlik etti ve e-ticaret operasyonunu yönetti. Hepsiburada'da tüm teknolojik altyapıdan ve operasyonlardan sorumlu olacak Önder Kaplancık, ayrıca SEV Yönetim Kurulu Üyesi olarak görev yapıyor.

İM KEREBE KİMOR?

BERİN ERTÜRK (ÜAL'66)

Organik tarımın öncüsü

Ekmekten neden korkuyoruz? Soframızın en değerli besini, son 50 yılda niye ve nasıl bozuldu? Binlerce yıllık geçmiş olan Anadolu buğdayını oksijen çadırından çıkarmak mümkün mü? Tüm bunları, emekli olduktan sonra Sakarya'nın Maksudiye köyündeki çiftliğin başına geçen ve 17 yıldır organik tarım yapan Berin Ertürk'e soruyoruz.

Nasıl oldu da tahılın, özellikle buğdayın neredeyse zehir olarak kabul edildiği kitaplar, "en çok satan" listelerinde yer aldı? Ne oldu ki, dünyanın besin değeri en yüksek tahıllarından biri kabul edilen Anadolu buğdayı ortadan kayboldu? O buğday ki... Onun besin değerini incelemek için Birinci Dünya Savaşı'nda bir Alman profesör Türkiye'ye gelmiş ve Türk askerlerinin sadece ek-mek yiyerek nasıl bu kadar sağlıklı olabildiklerini araştırmıştı. Yanıtını çok merak ettiğimiz bu ve buna benzer soruları, 17 yıldır kendini organik tarıma vakfeden Berin Ertürk'e yöneltiyoruz.

Üsküdar Amerikan Lisesi mezunu Berin Ertürk'e okul yılları denildiğinde, aklına gelen ilk isim Miss. Morgan oluyor. "Sadece ismimi değil, numaramı bile hatırladı" diyor, mezun olduktan yıllar sonraki karşılaşmalarını anlatırken. 11 yaşında bir çocukken, Üsküdar Amerikan'ı tercih etmesinin nedenini ise, "Annemin Üsküdar Amerikanlı bir arkadaşı vardı. Okulu öneren o oldu" diyerek açıklıyor.

Daha orta birinci sınıftayken çıkardığı "Çaba" adlı okul gazetesiyle gazeteciliğe olan tutkusunu fark eden Ertürk, lisenin ardından Ankara Üniversitesi Siyasal Bil-

giler Fakültesi Basın Yayın Yüksek Okulu'na girer. Stajını ise CHP'nin yayın organı *Ulus* gazetesinde yapar. Hayatından memnundur. Ama bu fazla sürmez ve büyük bir hayal kırıklığına uğrar: "Öğrenciyken *Ulus* gazetesinde stajyer olarak çalışmaya başladım. Altan Öymen gazetesinin başındaydı. Çok iyi bir gazeteci idi. Sonra birtakım politik numaralarla kendisini gazetesinin yayın yönetmeliğinden aldılar. O atılınca, ben de istifa ettim. 'Seni kadroya alacağız, kal' dediler, ama kabul etmedim. Böylelikle ortaokuldan itibaren amaç edindiğim gazeteciliğe küstüm, bıraktım."

Günlerden bir gün, yolu *Dünya* gazetesinin sahibi merhum gazeteci Nezih Demirkent ile kesişir. *Dünya*'da çalışmaya başlar. Ama 11 yıl çalışmasına karşın sözünü tutarak gazetecilik yapmaz. "Önce *Dünya* İktisadi Araştırmalar şirketinde, ardından da dağıtım şirketinde çalıştım. Değişik işler yaptım, ama gazetecilik yapmayı reddettim," diyor. Sonra Demirkent, bir şekilde kendisini ikna eder ve *Dünya* gazetesinde internet sitesinin kurulması işini ona verir. Emekli olana kadar burada çalışır.

AİLE YADİGÂRI TOPRAKLARA DÖNÜŞ

Merak edip soruyoruz: Sakarya'daki çiftlikte tarım yapmaya nasıl başladı? Anlatıyor: "Sakaryalıyım, ilkokulu orada okudum. Babam tıp doktoruydu. Toprağa karşı hiç ilgisi olmadı. İnsanın küçük yaştaki merakının büyüyünce de sürdüğüne dair ilginç bir anımı paylaşayım. Reklamcılık ve halkla ilişkiler yapan bir arkadaşım, bir anda aşçı olmaya karar verdi. Bu seçiminden ötürü de çok memnundu. 'Biliyor musun, benim en eski anılarım, hep yiyeceklerle ilgilidir,' dedi. Bana çok ilginç geldi. Sonra düşündüm. Ben de çocukluk arkadaşlarımı hatırlamıyordum, ama yaşadığım yerdeki bitki örtüsünü hatırlıyordum. Şimdi karşıma çıkan ve ne yapacağını bilmeyen gençlere, 'en eski anılarınıza gidin' diyorum. Meslek tercihiniz konusunda size bir ipucu verebilir."

Gelelim tarıma. Acaba ne ekip biçiyor? "Büyük oranda buğday... Her çeşit sebze... Meyve ağaçları da var. Üstelik hepsi organik," diyor ve ekliyor: "Kesinlikle organik tarım yapacağım diye bir kararım olmasa bile organikle başladım. Dedem çiftçiydi, ancak babam ilgilenmeyince, arazi ortakçılara kaldı. Babam ortakçıyla anlaşamadı ve toprak kaderine terk edil-

di. Aslında biraz kafası olan biri bu işe girişmezdi. Üç sene bakılmamış bir meyve bahçesinin ne hale gelebileceğini düşünün. Bununla birlikte üç sene hiç kimyasal kullanmamıştı. Hemen organiğe geçtik."

Organik tarım oldukça yeni bir uygulamadır... Acaba birkaç yıl öncesine göre nasıl bir fark var?

Berin Ertürk, aradaki farkı şu cümlelerle anlatıyor: "Eskiden organiğin ne olduğu bile bilinmiyordu. Organik tarımla uğraşanların hepsi ihracata yönelmişti. Kendi kişisel kararlarıyla bu işe girişmiş olanların sayısı çok azdı. Kâğıt üzerinde organik çiftçilik yapanlar vardı, ama bu kendi seçimleri değildi. Üç beş çiftçiyle bu işi yapmış, 'böyle yaparsanız, alıcı olurum' diyenler vardı. Ekoloji fuarları oluyordu, gidip üç-beş kişiyle tanışırıydınız. Bir avuç insan, birbirimizi böyle tanıdık. Esas bir araya gelişimizse bir tanıdığımın gönderdiği e-posta sayesinde oldu. GDO karşıtı bir bildiriydi. Bir grup arkadaş bir metin hazırlamışlar, ilk 'evet' diyen ben oldum.

Buğday ıslah edilirken iki şeye önem verildi: Boyu ve verimi. Besin değeri önemsenmedi. Böylelikle, kaliteli ve besleyici Anadolu buğdayı, kaybolmaya yüz tuttu.

'Katılıyorsanız bir araya gelelim' gibi bir çağrı yaptılar. 'GDO'ya Hayır Platformu', 2004'te böyle kuruldu. 25-26 kişiydik, ciddi işler yaptık. Şu anda bu konuda Avrupa'dan daha ilerideyiz."

GDO'YA HAYIR'DAN EPPEK'E

Peki, İstanbul Şişli'de kurulan ekolojik pazarın kuruluşu nasıl oldu? Bu girişimin kökleri biraz da bu pazarda değil miydi? Berin Hanım, pazarın nasıl bir gelişim gösterdiğini ve karşılaştıkları güçlükleri şu sözlerle anlatıyor: "İki üç arkadaş, bir pazar kuralım, dedik. Buğday Derneği de o toplantıdaydı. Onlar bunu iş edindiler. İlk ekolojik pazar Şişli'de kuruldu. Çok küçük başladı. İki, üç arkadaşlık ve saat 11.00'de işimiz bitiyordu. Pazarın masrafı ve kaybettirdiği zaman, çok fazlaydı. Bu nedenle kargoyla doğrudan tüketiciye göndermeye başladım. Birkaç ay önce de üç üretici arkadaş bir araya geldik. Biri hayvancılık yapıyor. İkincisi, benim yanımda stajyer olarak çalışmış bir

arkadaşımdı. Eppek adlı bir ekmek fırını kurdular. Birlikte pazarlamaya başladık. Gönüllü dağıtım noktaları bulduk. Şimdi oralara yolluyoruz. Kargoyla da gönderiyorum ama kargoda çok fire veriliyor."

Geliyoruz buğdaya... Yıllar önce yediği ekmeğin tadı damağında kalan Ertürk, o ekmeğe lezzet veren buğdayı kendi topraklarına taşımak istemiş. Kars'ta yetişen ve artık yok olmaya yüz tutmuş bu buğday cinsini, oradaki arkadaşları vasıtasıyla elde etmiş. "Gönderilen tohum karışıktı, temizledik ve sağlam bir tohum elde ettik," diyor Ertürk ve devam ediyor: "Çok lezzetli bir buğday. Eppek ekmeklerinde bunu kullanıyor. Onlar başka küçük üreticiler de buldular. Hepsini atalık tohumlardan, eski Anadolu buğdayı. Gerçekten mükemmel bir gıda. Ama bu buğdayların bir kısmını kaybettik, bu çok acı. Şans şu ki, köylü, hayvan yemi olarak bu buğdayları ekmeye devam etmiş. Bugün değerli dediğimiz buğdayların önemli bir kısmı bu şekilde yaşamayı başarmış."

İlk sorumuza geri dönelim: "Anadolu buğdayına ne oldu?" Sorunun yanıtını basit şekilde veriyor Ertürk: "Buğday ıslah edilirken iki şeye önem verildi. Birincisi, verimli olmasına. İkincisi boyuna; çünkü 'uzun buğday rüzgârda yatar, kısa buğdayın ise biçerdöverle hasadı zor olur' deniliyordu. Sonuç olarak buğdayın gıda değeri, ikinci plana itildi. Böylece bu iki özelliği barındırmayan, ama besin açısından çok zengin olan Anadolu buğdayı da yok olma sürecine girdi. Bir de buğdayda çinko eksikliği sorunu var. Eski buğdaylarda bu sorun yoktu. Bunun çözümü için de Sabancı Üniversitesi'nden Prof. İsmail Çakmak, bu işle çok yakından ilgileniyor. Doğal ıslah yöntemiyle, eski Anadolu buğdaylarından yeni bir çeşit yaratmak istiyor. Uzun vadede ıslah çalışmalarıyla, çinko eksikliği olmayan buğday yetiştirilmesini hedefliyor. Onların çabaları insana güç veriyor. Kim bilir, belki yakın bir gelecekte Anadolu buğdayımıza yeniden kavuşmuş olacağız."

Mezun dergilerinden...

BIZLETTER

Tuğla burslu öğrenciler bir arada

Burslu 25 öğrencimizle, Ekim ayının başında Namrun Yaylası'nda bir araya geldik. Hobilerini, projelerini, hedeflerini anlatırken, Baştepe'ye yürüyüş yaparken, ateşin başında sohbet edip şarkı söylerken, gördük ki bu burslu öğrencilerimiz, okulumuzun hem akademik hem de sosyal yönünü geliştiriyor ve küçüklere başarılı bir rol model oluşturuyorlar.

Yazı: Ali Cerrahoğlu (TAC '78) TAC Mezunlar Derneği Başkanı

Bugüne kadar Tuğla Bursu kazanan tüm kardeşlerimizin, hem kendi aralarında hem de dernek gönüllüleriyle bir araya gelerek tanışmalarını, kaynaşmalarını ve dayanışmalarını amaçlayarak, toplam 39 burslu öğrencimizin 25'iyle, 7-8 Ekim tarihlerinde TAC Yayla Evi'nde bir araya geldik. Yurtdışında okuyan öğrencilerimizden sadece ikisi gelebildi, ancak halen TAC'de okuyan öğrencilerle Türkiye'de olanların hemen tamamı katıldılar. En büyüğü 2012 ve en küçüğü 2022 döneminden olan bursiyerlerimizle Cumartesi sabahı okulda buluşarak servisle hareket ettik. Katılan herkes, yemek öncesinde, TAC Yayla Evi'nin bahçesindeki yuvarlak masa etrafında bir araya gelerek okul durumundan, hobi ve projelerinden, hedeflerinden bahsetti. Yorumlar yapıldı, birlikte projeler kurgulandı. Hollanda'da, Kıbrıs'da, İTÜ'de, Boğaziçi'nde, Hacettepe'de, İstanbul Üniversitesi'nde, Hatay Tıp Fakültesi'nde okuyan deneyimli abi ve ablalar, kardeşlerine eğitim ipuçları verdiler. En küçüklerin heyecanını ve enerjisini görmeliydiniz.

Betül Abla'nın kendi elleriyle hazırladığı; güveç, pilav, cacık ve helva menüsünün ardından toplantımıza devam ettik. Büyüklerle küçüklere birbirlerini tanıdılar, bizler mezunları, derneğimizi, okulumuzun ve yayla evinin tarihini anlattık.

Çocukların çoğu International Baccalaureate (IB) okumak istiyordu. IB programı bölgemizde sadece TAC'de olan, teste ve ezbere dayalı mevcut sistemle kıyaslanmayacak kalitede bir program. Keşke herkes IB okusa, ama mevcut sınava dayalı

sistem nedeniyle IB programına daha çok yurtdışında okumayı hedefleyen öğrenciler giriyorlar. Çoğunluğu IB okumuş mezun Tuğlacılar, deneyimlerini ve tavsiyelerini anlattılar. Gurur duyduk hepsiyle. Hikâyelerini hep beraber bir kez daha dinleyince, 1600'ü mezun 2 bini aşkın başışçılarımız adına doğru tercihler yaptığımız için mutlu olduk.

Serin sonbahar akşamında, Yayla Evi'nin bahçesinde yediğimiz yemek ve sonrasında yaktığımız ateşin etrafındaki sohbet müthişti. Çocuklar, hep birlikte TAC marşlarını söylediler.

Bizim etkinliklerimiz, Bombalaki olmadan sonlanmaz. Sonra da gençler "Efsane"yi söylediler. Alp'02 abileri onlara 'Efsane'nin orijinal melodisini sabırla öğretti uzun uzun. Bizler de eşlik ettik, o kadar güzeldi ki...

Efsane yazdın tarihe TAC

Âşık oldum renklerine TAC

Ölüm olsa dönmeyiz bu yoldan

Canım feda olsun sana TAC

Sabah kahvaltısından sonra Namrun Kalesi'ne gitme planımızı değiştirerek "Baştepe" denilen yangın gözetleme kulesinin olduğu ve bölgenin en yüksek tepelerinden birisine çıktık. Müthiş bir manzaraydı. Fotoğraflar çekildi ve uzun bir yürüyüş yaptık.

Bu etkinlikte bir kez daha gördük ki, Tuğla Projesi ile okulumuza hep birlikte kazandırdığımız bu öğrenciler okulumuzun hem akademik hem de sosyal yönünü fazlasıyla geliştiriyor ve başarılı birer rol model oluyorlar. Gelecekte okulumuzu emanet edebileceğimiz müthiş bir nesil geliyor. Ne mutlu bizlere...

Buluşma olarak kardeş mezun dergilerimizden seçme konulara özet olarak yer vererek diğer okul mezunlarıyla da buluşturuyoruz. Bu haberlerin tamamını BizLetter 2017-04 sayısında okuyabilirsiniz.

Yuvaya geri dönenler

Onlar, farklı yıllarda olsa bile yolu TAC ve SEV İlköğretim'den geçmiş yüzlerce öğrenciden sadece üçü. Ortak noktaları, büyüyüp yuvaya geri dönmeleri. Disar İzgialp, İrem Yüksel ve Volkan Doğu Dağtekin, TAC'nin merdivenlerini bu kez de öğretmen olarak tırmanıyorlar. BizLetter'da kendileriyle yapılan söyleşilerden alıntılarımız bölümlerde de ifade ettikleri üzere, "hayatın provasını yaptıkları" yere vefa borçlarını ödüyorlar.

DİSAR İZGİALP (TAC'2010)

Şimdiki öğrenciler daha mutlu

Bizim ailede TAC mezunu olmak bir gelenek. Ben TAC'den 2010'da mezun oldum. O zamanlar hedefim yurtdışında aşçılık okumaktı... Bir yıl boyunca Kanada ve Türkiye'de aşçılık eğitimi aldım. Marmara Üniversitesi Fransızca Öğretmenliği'ni kazandım, ama başta öğretmen olmak gibi bir hedefim yoktu, tek isteğim yeni bir dil öğrenmekti. Erasmus programıyla gittiğim Sorbonne Nouvelle Paris 3 ve İstanbul Saint-Joseph Fransız Lisesi'ndeki stajımdan sonra, bu mesleği yapmaya karar verdim. Bu yıl öğretmenliğimin ikinci yılı... Mezun olduktan yedi yıl sonra okula geri dönmek, çok heyecan verici... TAC öğrencilerinin akademik başarılarının yüksekliği yanında, sosyal olmaları da memnuniyet verici. Bir mezun olarak öğretmenleri olmam onlarda farklı bir etki bırakıyor. Okulda dersine girmedığım diğer öğrenciler de gelip benimle tanışmak istiyor, bu çok güzel bir duygu. Özgüveni yüksek öğrencilerle bir arada bulunmak çok mutlu ediyor. TAC, benim zamanımda daha farklı bir atmosfere sahipti. Şimdiki öğrenciler daha mutlu ve kendilerini çok daha rahat ifade edebildiklerini görmekten de memnunuz.

İREM YÜKSEL (TARSUS SEV'07)

Tarsus hayatın bir provasıdır

Bundan 19 yıl önce, babasının elini bıraktığında ağlayacak küçük bir kız çocuğu olarak girdim bu kapıdan ilk kez. "Tarsus"... Belki de ilk gerçek arkadaşımı Tarsus'ta edindim. Hâlâ benim arkadaşım. Çünkü Tarsus, hayat boyu süren, ikinci aile olan arkadaşlıklar demektir. Okumayı Tarsus'ta öğrendim. Ne şanslıyım ki, yazı yazmayı elimin üstündeki eli sayesinde öğrendiğim canım öğretmenimin hâlâ ellerinden tutup öpebiliyorum. Hayatıma dokunan birçok insanla Tarsus'ta tanıştım. Her biri, beni ben yapan anıların misafiri; "Tarsus" ise ev sahibi oldu. Bu bahçede düşüğümde, acısından ağladığım diz yaralarımın izlerine bakıp gülüyorum şimdi. Çünkü düşmeyi de, düşünce kalkıp devam edebilmeyi de "Tarsus" öğretmişti. Tüm bu yıllar boyunca, en neşeli haline de tanık oldum bu kampüsün, en sessiz, en hüzünlü haline de. Çünkü "Tarsus" hayatın bir provasıydı aslında. Aynı ilhamla, küçükken kimseyi dinlemeyip demirlerine tırmanarak eğlendiğim bu kapıdan, şimdi her birinde biraz kendimi gördüğüm pırıl pı-

rl küçük insanlara yol göstermek için giriyorum. Benim için yol göstermek demek; 10 yıl önce aynı sıralarda oturduğum kardeşlerime tüm yorgunluklarında, tüm yoğunluklarında, bu bahçede durup bir nefes aldıklarında hissedecekleri ruhun, her zaman onları daha iyi hissettirebileceğini hatırlatmak demek. Beni hayatım boyunca -ve hâlâ- daha iyi hissettirdiği gibi.

VOLKAN DOĞU DAĞTEKİN (TAC'2005)

Döndüm, çünkü ahde vefa önemliydi

Benim tekrar dönüş sebebim çok basit. Konu, ahde vefadır; benim bahçede veya derste gördüğünüz adam olmamı sağlayan bu yuvaya borcumu ödeme isteğimdir. Bana bu satırlara sığmayacak kadar çeşitli konularda, sınırsız sayıda hayat dersi verdi okulum... Bugün burada olmamın sebebi, üzerimde emeği geçen kim varsa bu hakkı kendilerine teslim etmektir. Sık sık şu soru soruluyor bana: "Okuduğun okulda öğretmen olmak nasıl bir his?". İmkânsız tanımlamamı istiyorlar benden. Tek verebileceğim cevap, "aynı binalar arasında, aynı bahçede, anılar denizinde, çoğunlukla farklı insanlarla daha farklı bir şey yapıyorum" olur sanırım. Bundan da önemli; muhatabı, hem bir annem hem müdürüm hem üst dönem ablam hem öğretmenim olan Günseli Yüksel Hanım'ın olduğu daha önemli bir soru bulunmakta: "Aynı okuldan mezun olduğunuz öğrencinizle aynı mesleği paylaşmak nasıl bir his?". Eminim kendisi bunu her zamanki gibi eksiksiz şekilde açıklar.

Onlar, bizleri biz yapan;
birlik olmayı güçlendiren değerlerimiz.
“Okul” denildiğinde yüzümüzdeki
tebessümün bir nedeni olan geleneklerimiz,
geçmişte olduğu gibi bugün de aidiyet
duygumuzu perçinlemeyi sürdürüyor.

Bizi biz yapan değerler

Bir toplumda veya bir toplulukta eskiden kalmış olmaları nedeniyle saygın tutulup kuşaktan kuşağa iletilen, yaptırım gücü olan kültürel kalıntılar, alışkanlıklar, bilgi, töre ve davranışlar, anane, tradisyon... Türk Dil Kurumu'nun (TDK) resmi web sitesinden alınan bu cümle, gelenek sözcüğünün tanımını içeriyor. Tanımından yola çıkarak, geleneğin, toplumsal ve sosyal yaşamımıza yön vermede hayli önemli bir yere sahip olduğunu söylemek mümkün. Geçmişten edindiği deneyimler aracılığıyla geleceğe bakan; gelişmeyi ve ilerlemeyi bu değerler üzerinden kurgulayan insanoglu, tarihi boyunca, geleneklerini yaşatmak ve onları nesilden nesle aktarmak için çaba sarf etti. Nasıl çabalamasın ki... Zira gelenekler, tıpkı tanımında da belirtildiği gibi, insanın davranışlarını ve düşünsel dünyasını etkileyebilecek veya sosyal hayatındaki ilişkilerin çerçevesini çizebilecek kadar yaptırım gücü olan kültürel değerler. Toplumsal ve kültürel hafızanın sürdürülebilir kılınmasında, diğer bir ifadeyle toplumu ortak bir geleceğe hazırlamada üstlendiği rol de cabası...

Buraya kadar aktardıklarımız; geleneklerin zamanın ruhuna göre biçimlenemediği veya içinde yaşanılan çağa ayak uyduramadığı takdirde, tarihin tozlu raflarına kaldırılmadığı anlamına gelmemeli. Bir zamanlar toplumların üzerinde son derece etkili olan birçok geleneğin, günümüzde esamesinin okunmamasının temel nedeni de bu olsa gerek. Var olduğu andan itibaren edindiği bilgiyi geleceği oluşturmak amacıyla kullanılan insanoglu, kendi yaşadığı dönemin ihtiyaçlarına denk düşmeyen gelenekleri muhafaza etmemekte beis görmemiş. Mevlânâ'nın "Dün, dün de kaldı cancağzım, bugün yeni şeyler söylemek lazım" sözünü şiar edinmişçesine, belki bir süre sonra "gelenek" olabilecek yeni değerler yaratmış.

Tıpkı toplumun olduğu gibi kurum ve kuruluşların da sadece içinde barınanları kapsayan geleneklerinin bulunduğu aşikâr. Köklü bir tarihe sahip Tarsus Amerikan Koleji, Üsküdar Amerikan Lisesi ve İzmir Amerikan Koleji, eğitimlerinin yanı sıra gelenekleriyle de adlarından sık sık söz ettiren kurumlar. Geniş çerçevede değerlendirildiğinde; temelinde "aidiyet" duygusunu yüceltmeyi, dayanışma ve yardımlaşmayı perçinlemeyi, çevreye karşı farkındalığı artırmayı hedefleyen geleneklerin bir kısmı artık sadece anılarda yer alıyor. Ancak gerek Mezunlar Derneklerinin özel çabaları, gerek okul yönetimlerinin hassasiyeti nedeniyle, birçok gelenek geçerliliğini halen koruyor.

Bu sayımızda, Mezun Dernekleri, okul yönetimleri, emekli öğretmen ve yöneticilerden aldığımız destekle, bizi biz yapan gelenekleri bir kez daha hatırlamak ve hatırlatmak istedik.

Hafızalardaki canlılığını yitirdiği için sayfalarımıza yansıtamadığımız geleneklerin de olabileceği kuvvetle muhtemel. Sayfalarımızda göremediğiniz, ama sizlerin hafızalarında yer alan gelenekler varsa bizlerle paylaşmanızı rica ederiz.
iletisim@sev.org.tr

Wisteria Fest

Amerikan Bord Heyeti de dâhil tüm yöneticilerin, öğretmenlerin, veli temsilcilerinin, okul hukukçusunun, YK üyelerinin ve üst düzey yöneticilerin katıldığı "Wisteria Fest" ile okulu bütünüyle tüm parçaların bir araya gelip kaynaşması amaçlanırdı. 1960'lı yılların sonlarından itibaren hayata geçirilen etkinlikte, okulun bahçesine masalar kurulur ve katılımcılara sıcak içeceklerin yanı sıra apple pie ve brownie ikram edilirdi. Festivalin, mezunlara, velilere ve öğrencilere yönelik versiyonu da vardı. 2016'da ÜAL Mezunlar Derneği tarafından tekrar düzenlendi.

Okul Dansları

ÜAL'nin henüz karma eğitime geçmediği, sadece kız öğrencileri kabul ettiği yıllarda, İstanbul'daki Saint Joseph, Robert Kolej, Kuleli Askeri Lisesi gibi erkek öğrencilere eğitim veren okullarla irtibata geçilir ve bir dans partisi düzenlenirdi.

May Day

Öğrenci Birliği tarafından organize edilen; öğrenciler ve öğretmenlerin yanı sıra çalışanların, velilerin ve biletli davetlilerin katıldığı etkinliğin kökleri, okulun İzmit'ten Üsküdar'a taşındığı 1920'li yılların başına dayanır. Neredeyse yüz yıllık bu gelenek, her yıl Mayıs sonunda gerçekleştirilir. Etkinlik boyunca kampüste çeşitli aktiviteler ve konserler düzenlenir. 1920'li yıllarda May Day ile birlikte başlayan ve halen devam eden May Pole etkinliğinde; her sınıf seviyesinden bir kız ve bir erkek öğrenci, Pole'ün etrafında dönerek değişik renkteki kurdeleleri dolarlar. May Pole'ün en göz alıcı noktasıysa, etkinlikte görev alan öğrencilerin giydikleri şık kıyafetlerdir.

Christmas Party I

Noel'in kutlandığı etkinlikte, yabancı öğretmenler, evlerinde küçük bir davet vererek çeşitli ikramlarda bulunurlardı.

Öğretmenlerle Çay Saati

Eğitimciler için sosyal bir ortamın yaratılmasının amaçlandığı "Öğretmenlerle Çay Saati", her gün, ders saati bitiminden sonra gerçekleştirilirdi. Etkinlikte, öğretmenlere çay ve atıştırmalıklar ikram edilirdi. Haftada bir gün ise başta eğitim olmak üzere, çeşitli konulardaki görüş ve düşüncelerini paylaşması amacıyla bir konuk davet edilirdi.

Christmas Party II

Tüm yönetici ve öğretmenlerin eş ve çocuklarıyla katıldığı etkinlikte, Noel'in kutlanması ve ailelerin kaynaşması amaçlanırdı. Noel Baba kıyafetleri giyen bir öğretmenin partideki çocuklara, hediyelerini, isimlerini seslenerek vermesi, minik konukların hafızasında uzun süre yer edinirdi.

Yemekhane Yemek Servisi

Yemek, aynı zamanda bir sosyalleşme aracıdır. ÜAL'de, yemekhanedeki yemek servisi de öğrenciler tarafından yapılırdı. Uygulamada; beyaz örtülerin serildiği masalara, biri öğretmen altı kişi otururdu. Öğrencilerin kendi yaş grubundan olanlarla bir veya iki hafta aynı masayı paylaşmasına vesile olan uygulama sayesinde, çocukların birbirlerini tanıması sağlanırdı. Öğretmenden gelen "otur" talimatıyla oturan çocuklar, hazırlık sınıflarının masalarına getirdiği, orta son sınıf öğrencilerinin ise servis yaptığı yemekleri yerlerdi. Zilin çalmasıyla herkes sırayla kalkardı. Öğrenci sayısının artması ile birlikte bu uygulama sona ermiştir.

Slave Sale

Oldukça eski geleneklerden biridir. Öğretmenlerle öğrencilerin yakınlaşmasını sağlamak için düzenlenen etkinlikte, Öğrenci Birliği'ne fon yaratılırdı. Öğretmenlerin hizmetlerinin açık artırma ile öğrencilere satıldığı etkinlikte, öğretmenler kimi zaman evlerinde çay partisi düzenler, kimi zaman şarkı söylerdi.

Kinney Cottage (Practice House)

"Home Economic" dersleri kapsamında, son sınıf öğrencileri 4-5 kişilik gruplar halinde, bir hafta Kinney Cottage binasında bir öğretmen nezaretinde kalırlardı. Alishverişten yemek yapımına, temizlikten ütüye evle ilgili tüm işler, uygulamalı olarak yapılırdı. Öğretmenlere yemekler pişirilirdi ve kurulan sofalarda ağırlanırdı. Öğretmenler, "Home Economic" derslerinin notlarını da bu etkinliğin ardından verirdi.

Rehberlik Saati Uygulamaları

Öncelikle okula yeni başlayanlar olmak üzere, tüm öğrencilerin ders ve ders dışındaki sorunlarını çözümlmek, onlara yol gösterici olabilmek amacıyla bir dizi rehberlik uygulaması yapılırdı. Bunlardan ilki, rehberlik ofisi direktifleriyle çalışan Grup Rehber Öğretmenleri'nin hazırlık sınıfına başlayan bir grup öğrenciyi, mezun olana kadar takip etmesiydi. İkincisi "ablalık" sistemiydi. Bu sistemde; son sınıf öğrencilerinden bir kişi, teneffüslerde hazırlık sınıfı öğrencilerini ziyaret ederek, onların herhangi bir konuda ihtiyaçları olup olmadığını sorardı. Bununla birlikte her öğrencinin bir ablası vardı. Günümüzde bu uygulama öğrencilerin alt dönemlerden arkadaşlarına gönüllü olarak destek verdiği mentorluk sistemiyle devam etmektedir.

Okul Kooperatifi

Günümüzde yerini kantinlere bırakan kooperatiflerde, öğrencilere yiyecek ve içecek satışının yapıldığı yıllarda hayata geçirilen bir uygulamaydı. Çocukların ticaret hayatını ve işletmeciliği öğrenmesinin bir yolunun da pratik yapmaktan geçtiği gerçeğinden hareketle, öğretmenler ve öğrenciler tarafından yürütülürdü. Öğrenciler, satışlarını bir öğretmenin gözetiminde yapar, isterlerse kooperatiften hisse senedi satın alabilir, yılın sonunda hisseleri oranında kâr payı elde ederlerdi.

Öğretmenler Odası Doğumgünü Kutlaması

Öğretmenler, yöneticiler ve Mezunlar Derneği işbirliğiyle hazırlanır ve öğretmenlerle mezunların tanışıp kaynaşması amaçlanırdı. Mezunlar Derneği, düzenli olarak her ay Öğretmenler Odası'na pasta getirerek o ay içinde doğan öğretmenlerin doğum gününü kutlardı.

Reunion

Mezunların, okul günlerini yâd etmek, sınıf arkadaşlarıyla hasret gidermek amacıyla bir araya geldikleri gündür. Her yıl belli bir tarihte okulu bitirenlere yönelik hazırlanan etkinlikte, mezunlar önce okul bahçesinde toplanır, yemeklerini yer, ardından oditoryumda gerçekleşen törene katılırlar.

Öğretmenler Odası Kahve Servisi

İnsanın aklına "bir fincan kahvenin kırk yıl hatırı var" sözünü getiren bu etkinlikte, yaşça en genç öğretmen, diğerlerine kahve yapardı. Bu bir nevi kıdeme saygı niteliğindedir.

Öğrenci Birliği Liderlik Eğitimi

Geleceğin yönetici ve liderlerini yetiştirmek üzere, Öğrenci Birliği üyelerince düzenlenen bir uygulamaydı. Öğrenci Birliği üyeleri, eğitim yılının başında Caddebostan Amerikan Kampı'na giderek bir gece konaklar ve konusunda yetkin kişilerden liderlik konusunda eğitim alırlardı.

Yabancı Kitapların İkinci El Satışı

Öğrencilerin ve okulun bu konuyla ilgili birimlerinin ortaklaşa düzenlediği uygulamada; kullanılmış kitaplarının değerlendirilmesi, tekrar kullanıma hazır hale getirilerek tasarruf sağlanması amaçlanırdı. Uygulamada bir önceki yılın kitapları toplanır, temizlenir ve satılırdı.

Talent Show

Yeteneklerini sergilemek isteyen öğretmen ve öğrencilerin hasretle beklediği şovlardan biridir. Müzik, tiyatro gibi çeşitli sanat dallarına yeteneği olan öğrenciler, o gün sahneye çıkarak, alışkın kendilerinde toplanmasını sağlarlar. Öğretmenlerce öğrencileri için özel bir şov hazırlarlar.

Shakespeare Day

İngilizlerin tüm dünyaya kazandırdığı gelmiş geçmiş en önemli yazarlardan Shakespeare'i bir kez daha hatırlamak ve gelecek nesillerin tanınmasını sağlamak amacıyla, Nisan ayında düzenlenir. 11'inci sınıf öğrencileri, ünlü yazarın kaleminden çıkmış bir oyundan seçtikleri bölümleri sergilemek üzere sahne alırlar. Öğrencilerin kendi yaratıcılıklarını kullanarak, oyunun bazı bölümlerini modernize ettiği de görülür. Etkinlik sonunda öğrencilere, "en iyi kostüm", "en yaratıcı sahne" gibi çeşitli dallarda ödülleri verilir.

Thanksgiving Party

Mezunlar Derneği ve SEV temsilcilerinin yanı sıra öğretmenlerin ve yöneticilerin aileleriyle birlikte katıldığı "Thanksgiving Party", okul camiasının tanışıp kaynaşmasını amaçlar. Gece yapılan organizasyonda, konuklara hindi ikram edildi. Daha sonraki yıllarda, sadece Amerikalıların katıldığı bir etkinliğe dönüştü.

Brownie Day

Uzun zamandır devam eden, yılın "en tatlı" etkinliği. Mezunların, öğrencilerin, görevi başında ya da emekli olmuş tüm öğretmenlerin katıldığı organizasyonda, konuklara geleneksel tariflerle pişirilen brownie ikram edilir. Brownie Day'ın olduğu gün, stantlar kurularak satış yapılır, çeşitli eğlenceler düzenlenir.

TIMUN

Öğrenciler tarafından, 1995 yılından itibaren düzenlenen bu etkinlikte, alınan başarılı sonuçlar, okulun adının dünya çapında duyulmasına da vesile oluyor. Öyle ki, ÜAL için "MUN'un mabedi" tanımlaması yapılır.

Banquet

Öğretmenler ve çalışanların da katıldığı, yeni mezunlar için hazırlanan dar kapsamlı bir törendir. Bu etkinlik için okulun kafeteryasında bir yemek düzenlenir, öğretmenler ve çalışanlar, o yıl okuldan ayrılacak öğrencilere tek tek veda mesajı verirler. Etkinliğin sonunda kep şeklindeki pasta kesilip punch içilir.

Workers' Party

"Okul, dört duvardan ibaret bir yer değildir. Yöneticisi, öğretmeni, öğrencisi ve çalışanıyla bir bütündür" anlayışından yola çıkılarak oluşturulan "Workers' Party", okulun emektaşlarına yönelik bir etkinliktir. Bahar aylarında öğretmenler, öğrenci temsilcileri, kimi zaman da Mezunlar Derneği ve Okul Aile Birliği tarafından hazırlanan yiyecek ve içecekler, bizzat bu hazırlığı yapanlar tarafından çalışanlara sunulur.

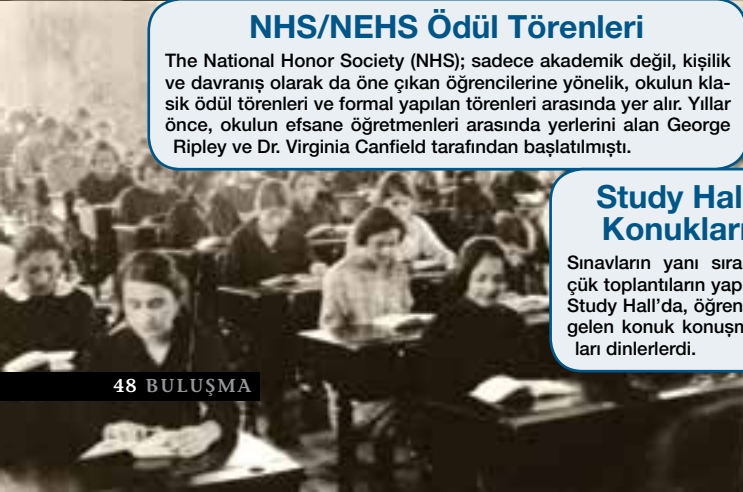

NHS/NEHS Ödül Törenleri

The National Honor Society (NHS); sadece akademik değil, kişilik ve davranış olarak da öne çıkan öğrencilerine yönelik, okulun klasik ödül törenleri ve formal yapılan törenleri arasında yer alır. Yıllar önce, okulun efsane öğretmenleri arasında yerlerini alan George Ripley ve Dr. Virginia Canfield tarafından başlatılmıştır.

Study Hall Konukları

Sınavların yanı sıra küçük toplantıların yapıldığı Study Hall'da, öğrenciler, gelen konuk konuşmacıları dinlerlerdi.

Potluck

Türkçede kullandığımız "Allah ne veriyse" sözünün, karşılığını bulduğu bir organizasyondur. Öğretmenler ve çalışanlardan oluşan katılımcılar, etkinliğe, evlerinde hazırladıkları yemeklerle gelirler. Müzik ve tabii dans, Ortabahçe'de düzenlenen etkinliğin ayrılmaz bir parçasıdır.

Sosyal Sorumluluk ve Toplum Hizmeti

Sosyal Sorumluluk Üsküdar Amerikan Lisesi için vazgeçilmez bir unsurdur. Geçmiş yıllarda, özellikle okulun da bulunduğu Üsküdar ve çevresinde, ihtiyaç sahibi okullar, aileler ve kişilere destek olunur, kimi zaman okulda yapılan etkinliklerde yardım edilen kişi veya kişiler ağırlandı. Günümüzde, sosyal sorumluluk anlamında hem yerel hem de dünya çapında projeler yürütülmektedir. Bu projeler Üsküdar'dan Eskişehir'e, Nazilli'den Hindistan'a kadar uzanabilmektedir.

Food Sale

Öğrenciler tarafından düzenlenen "Food Sale"de, her hafta bir kulüp, Lise Launch'ta yemek satışı yaparak, kulüplerine gelir sağlamayı amaçlar.

Awards Assembly

Diploma töreni (Commencement) öncesinde düzenlenen bir etkinliktir. Tüm okul, toplantı salonunda bir araya gelirdi. Program, mezun olacak öğrencilerin, commencement müziği eşliğinde, "kep ve cübbeleriyle" salona girip sahnedeki yerlerine oturmasıyla başladı. Böylece tüm okul, mezunları cübbe ve kepleriyle görürlerdi. Ders yılı içinde alınan tüm ödüllerin sahiplerine verildiği organizasyonda ayrıca, "Golden Girl" ilan edilirdi. Günümüzde ise, senede bir kez gerçekleşen Akademik Ödül Töreni sırasında Golden Girl ile Golden Boy ödülleri veriliyor.

Faculty Talent Show

Son sınıf öğrencilerine yönelik organizasyonlardan "Faculty Talent Show"da, oyunculuğunu öğretmenlerin, idarecilerin ve memurların üstlendiği sürpriz bir oyun sergilenirdi. Tüm öğrenci ve öğretmenlerin katılımıyla oditoryumda gerçekleştirilen etkinlik, son sınıflara bir nevi "veda" niteliği taşırdı. Şimdilerde ise, Öğretmenler Günü kutlamaları ile Faculty Talent Show birleştirilmiş, 24 Kasım Öğretmenler Günü, son sınıfların önderliğinde coşku ve eğlence ile kutlanmaktadır. Öğretmenler, müzik, dans, oyunculuk gibi alanlardaki yeteneklerini tüm okula bu özel günde sergilemektedirler.

Halloween

Her yılın Ekim ayının son haftasında Öğrenci Birliği tarafından düzenlenen "Halloween", tüm öğrencilerin katılmaktan büyük bir keyif aldığı etkinliklerdendir. Okul bahçesinin tam bir karnaval alanına dönüştüğü organizasyonda öğrenciler, birbirinden ilginç kostüm ve makyajlarıyla arz-ı endam ederler. "Halloween"ın bir diğer heyecan verici noktasıysa yarışmalardır. Yarışmalarda dereceye girenlere çeşitli ödüller verilir.

Teacher's Day

Çocuklara sadece müfredatı değil, hayatı öğreten öğretmenlere duyulan minnettarlığın bir kez daha dillendirildiği gündür. Öğretmenler, o günkü törende çocuklarla birlikte sahne alır. Aktif görevine devam edenlerin yanı sıra Mezunlar Derneği tarafından emekli öğretmenlerin de davet edildiği etkinlikte pasta kesilir ve sohbetler edilir.

29 Ekim Yürüyüşü

ACI'nın en köklü geleneklerinden biridir. Yaşı, Türkiye Cumhuriyeti'nin tarihiyle aynıdır. İzmir Amerikan Koleji öğrencileri, her yıl, 29 Ekim Cumhuriyet Bayramı kutlamaları kapsamında, Valilik tarafından Kordon'da gerçekleştirilen resmi kutlama törenine katılır. Lise birinci sınıf öğrencileri, törenlerde okul formalarıyla yer alırken, daha eski yıllarda, öğrencilerin Cumhuriyet'in bir harfini göğüslerinde taşıyarak organizasyona dâhil olduğu da görülmüştür.

Ankara Üniversite Gezisi ve Anıtkabir Resmi Ziyareti

Her yıl, öğretmenlerin Lise 3 öğrencileriyle birlikte üniversiteleri tanımak üzere Ankara'ya gittiği ve Mustafa Kemal Atatürk'e sevgi ve saygılarını ifade etmek amacıyla Anıtkabir'in de ziyaret edilerek çelenk bırakıldığı organizasyon, bir gece iki gün sürer.

Ata'yı Anma Yürüyüşü

Her yıl 10 Kasım'da düzenlenen Ata'yı Anma Yürüyüşü'nde, tüm okul önce amfide saat 09.05'te yapılan törende bir araya gelir. Ardından tüm öğrenciler ve öğretmenler, sınıflarıyla birlikte Ana Ofis'in yanında bulunan Atatürk Büstü'nün önünden saygı yürüyüşü yaparak geçer. Öğrenci Birliği Üyeleri ve Okul Müdürleri, büstün yanında saygı duruşunda bulunur. Ayrıca tüm okul çalışanları da öğrenciler geçtikten sonra saygı yürüyüşüne katılırlar. Ata'yı anma, Odioryum'da tüm okulun katılımıyla gerçekleştirilen ve öğrenciler tarafından sunulan programla son bulur.

Wisteria Party

Bahar, öyle bir mevsim ki, adına yapılan tüm kutlamaları hak eder. Wisteria Party de; öğretmenlerin mor salkım ağaçları açınca Blake House'ta bir araya gelerek, baharı karşıladıkları bir organizasyon. Her ne kadar paydos zili'nin çalmasının ardından kısa bir süre içinde yapılsa da coşkusundan bir şey kaybetmiyor.

Winter Bazaar

Öğrencilerin liderlik ve organizasyon becerisi kazanabilmeleri amacıyla düzenlenen etkinliğe öğretmenler, öğrenciler, çalışanlar ve Okul Aile Birliği'nin üyeleri katılır. Öğrencilerin, sınıflarında ya da üye oldukları kulüplerindeki arkadaşlarıyla birlikte yaptığı yemekleri veya elişlerini sattığı, velilerin gönderdiği ev yapımı ikramlarla da zenginleşen "Winter Bazaar", aralık ayının son haftasında gerçekleştirilir. 15 yıldır düzenlenen ve öğrencilerin eğlenceli takım oyunları da oynadığı etkinlik, bir nevi erken yılbaşı kutlaması niteliğindedir.

Helva Piknik

Mezunlar Derneği tarafından bahar aylarında bir pazar günü düzenlenen etkinlik vasıtasıyla, mezunlar arasındaki bağın güçlendirilmesi amaçlanır. Etkinlikte, konuklara yemek ve helva ikram edilir.

Teachers' Day Tea

Her yıl, 24 Kasım Öğretmenler Günü nedeniyle düzenlenen etkinlikte, ACI'ya geçmişte emek vermiş tüm öğretmen ve çalışanlar, şu anda görev yapanlarla bir araya gelerek öğle yemeği yer, sohbet ederler. Gün, Yetişenler Derneği tarafından organize edilen çay partisiyle son bulur.

Spring Day

Okul yılına ve lise son sınıflara veda amacıyla uzun yıllardır düzenlenen Spring Day, öğrenciler, öğretmenler, veliler ve mezunlara açık yapılıyor. Bir sonraki yılın Öğrenci Birliği seçimlerinin sonuçlarıyla son sınıf öğrencileri arasından seçilen kral ve kraliçenin kimler olduğu yine bu etkinlikte duyulur.

Potluck For Teachers

Blake House'ta müziğin ritmiyle dansların edildiği, öğretmenlere ve onların ailelerine özel bu organizasyonda, ev yapımı yemekler getirilir, hep birlikte güzel bir gün geçirilir.

Bazaar Day

İzmir'in en büyük gençlik festivali olma unvanına sahip "Bazaar Day"; öğretmenler, öğrenciler, çalışanlar ve velilerin yanı sıra İzmir halkını da içine alan bir organizasyon. Mayıs ayının ikinci cumartesi günü gerçekleştirilen etkinlikte, ACI kampüsünde yarışmalar, dans gösterileri ve öğrencilerin tasarladığı kıyafetlerin sergilendiği defileler yapılır. Öğrenci Birliği'nin liderliğinde düzenlenen "Bazaar Day", bir sanatçı tarafından verilen konserle sona erer. Geçmişte öğretmenler, hapis cezası, pasta atma ve havuza atma gibi etkinliklere katılarak, sosyal sorumluluk projelerine kaynak sağlanmasına yardımcı olurlardı. Deveyle gezinti de en vazgeçilmez görüntülerdendi.

Yeni Yıl&Noel Yemeği

ACI ve İSEV çalışanlarının ortak olarak katıldığı "Yeni Yıl & Noel Yemeği"nde, yabancı müdür ve ailesi, tüm konuklara yemek daveti verir. Böylece hem Noel hem de yaklaşan yeni yıl kutlanmış olur.

Workers' Dinner

Aidiyet duygusunun geliştirilmesi amacıyla, öğretmenler ve çalışanların katılımıyla gerçekleştirilen "Workers' Dinner'da; ACI ve İSEV öğretmenleri, güvenlik, temizlik ve mutfakta çalışan destek hizmet personeline okulda yemek daveti verir, kendi elleriyle servis yapar ve eğlenceler düzenlerler.

May Pole

ACI'ya sadece kız öğrencilerin devam ettiği yıllarda gerçekleşen, 1970'ten itibaren yapılmadığı tahmin edilen "May Pole", lise son sınıf öğrencilerinin sahne aldığı bir etkinlik. Okula veda niteliği taşıyan organizasyonda, lise son sınıf öğrencileri, Spring Day'de, amfinin sahnmesine çıkarak, kurdeleler eşliğinde bir dans gösterisi yaparlardı.

Moods Gösterisi

Öğretmenlerin, öğrencilerin, çalışanların, velilerin ve İzmir halkının katıldığı, 1999 yılından bu yana düzenlenen "Moods Gösterisi", öğrencilerin liderlik ve organizasyon becerilerini bizzat yaşayarak güçlendirdikleri bir organizasyon. Etkinlikte, öğrenciler tarafından organize edilen "Talent Show" ile iki gece süren, öğrencilerin dans ve müzikleriyle sahne aldığı gösteriler yapılıyor.

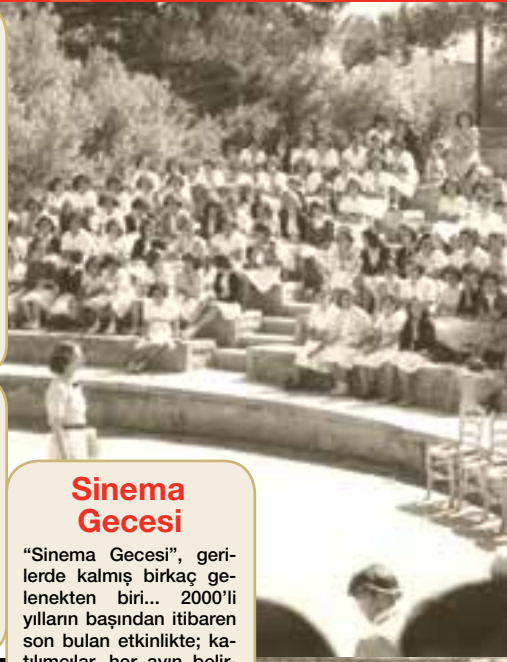

Teachers' Show

Öğretmenleri sahnede, yeteneklerini sergilerken izlemek, her öğrencinin hoşuna giden bir etkinlik olsa gerek. 1990'ların sonundan itibaren artık yapılmayan "Teachers' Show"un içeriğini de işte bu gösteriler oluştuyordu. Öğrencilerinin gözü önünde sanatsal yeteneklerini sergileyen öğretmenlerin ödülü, bol alkış olurdu.

Reunions

Mezunlar arasındaki iletişimi daim kılabilmek amacıyla, Yetişenler Derneği tarafından Blake House Mezunlar Evi'nde düzenlenir. Etkinlik beşer ya da onar yıllık mezuniyet dönemlerini kapsadığı için, yıl içerisinde on veya on iki kez gerçekleştirildiği olur.

Sinema Gecesi

"Sinema Gecesi", gerilerde kalmış birkaç gelenekten biri... 2000'li yılların başından itibaren son bulan etkinlikte; katılımcılar, her ayın belirlenen cuma gününde, Bristol'deki Şömineli Oda'da bir araya gelir, patlamış mısır yiyerek film izlerlerdi.

Commencement (Mezuniyet Töreni)

Katılımcıların her birinin duygusal yoğunluğunun had safhaya çıktığı törenler arasındadır. Lise son sınıflara diplomalarını vermek üzere düzenlenen törene öğretmenler, veliler, çalışanlar ve isteyen mezun ve öğrenciler katılır. Son sınıflar, mezuniyet müziği eşliğinde kep ve çüppeleriyle amfinin basamaklarından aşağı inerler. Kendileri adına konuşmak üzere seçtikleri arkadaşları, konuklara, hem Türkçe hem İngilizce seslenir. Törende ayrıca mezunlara gelecekte ilgili tavsiyelerde bulunmak üzere bir konuk davet edilir.

Banquet (Mezuniyet Balosu)

50 sene öncesine kadar okulun içinde gerçekleştirilen ancak değişen koşullarla birlikte artık farklı mekânlarda düzenlenen "Banquet", İzmir'in en büyük balolarından biri olma özelliğine sahip. "Yetişkinler Derneği" tarafından organize edilen etkinliğe, yeni mezunların yanı sıra onların aileleri, idareciler ve son sınıf öğretmenleri de katılır.

Concerts By Famous Artists

Son 15 yıldır düzenlenmeyen bu etkinlik; adıyla müsemma olduğu üzere meşhur sanatçıların sahneye çıkmasıyla gerçekleşirdi. Yetişenler Derneği tarafından düzenlenen etkinlikte, maddi gelir sağlanması amaçlanırdı.

Okul Alkışı

"Okul Alkışı", ACI'nın ortak kültürünün bir parçası olmakla birlikte, aidiyet hissinin güçlendiren unsurlar arasında da yer alır. Okuldaki herkesin bildiği ve belli bir ritme sahip bu alkış, genelde herhangi bir etkinliği sonlandırırken yapılır. Okul Alkışı, aynı zamanda alkışlayanların teşekkürü anlamına da gelir.

Christmas Party

Öğretmen ve çalışanların çocuklarına yönelik hazırlanan bu organizasyonda, ACI ailesinin fertlerinin birbiriyle kaynaşması amaçlanır. Amerikalı bir öğretmenin Noel Baba kılığına girerek getirilen hediyeleri çocuklara dağıtması ve sonradan yenen "Gingerbread man" kurabiyeler, partinin en renkli bölümünü oluşturur.

Lise Son Farewell Assembly

Lise son sınıf öğrencilerinin okula veda etmeden önce yaptıkları gösterilerden biri olan "Farewell Assembly", son yıllarda biraz farklılık gösteriyor. Son sınıfların hazırladıkları oyunları sergilediği, gruplar halinde ya da solo şarkıların söylediği etkinlik, günümüzde yerini, lise dördüncü sınıf öğrencilerinden kurulu okul orkestrasının verdiği keyifli bir konsere bıraktı.

Sosyal Servis Kulüpleri

"Öğrenmek için katıl, hizmet için ayrıl" sloganının bir parçası olan sosyal servis kulüpleri, ACI'nın en eski ve vazgeçilmez geleneklerindendir. Geçmiş zamanlarda köylere yapılan "Gezici Kütüphane" gezilerinde, köy çocukları kitapla tanıştırılırken, köyde yaşayanlarla keyifli sohbetler de edilirdi. Zamanla, Huzurevi, Çocuk Yuvası gibi kulüplerle zenginleşen sosyal servisler, günümüzde Yalnız Değilsin Kulübü, Sadece Yeşil Kulübü, Hayvan Barınağı ve LÖSEV Kulübü gibi yeni kulüplerle de topluma hizmet etmeyi sürdürüyor.

Alumni Association Play

Yetişenler Derneği üyeleri tarafından 17 sene öncesine kadar düzenlenen "Alumni Association Play"de; Dernek üyeleri, okuldaki herkese keyifli anlar yaşatabilmek amacıyla sahneye çıkar ve çeşitli gösteriler yapardı.

Çöp Tenekesi Boyama

Günümüzde uygulanmayan bu gelenekte; öğrenciler, eğitim yılının başladığı ilk haftanın sonunda, cumartesi günü okullarına gelerek, tüm çöp tenekelerini rengârenk boyarlardı.

Edebiyat Geceleri

Yetişenler Derneği tarafından mezunlara özel düzenlenen, ancak son 15 yıldır gerçekleştirilmeyen bu etkinlikte; mezunlar, yazarlar, şairler bir araya gelerek edebiyat sohbetleri yaparlardı.

Homecoming

15 yıl önce 20 kişinin girişimiyle hayata geçirilen "Homecoming", günümüzde 500 kişiyi aşan katılımcı sayısıya giderek büyüyen ve sahiplenilen bir etkinlik. Özellikle genç mezunların okullarıyla bağlarının sağlam ve kalıcı olmasını sağlayabilmek amacıyla, aralık ayının son haftasında düzenlenen ve bir açık hava partisi şeklinde gerçekleşen etkinlikten, sadece yeni mezunlar değil, her dönemden mezun keyif alır. Katılımcılar, dönem arkadaşları ve eski öğretmenleriyle sohbet eder, Veysi Bey'in nefis ikramları eşliğinde müziğin ritmiyle eğlenirler ve yeni yılı neşayla karşılarlar.

Moral Picnic

Organizasyonunu "Yetişkinler Derneği"nin üstlendiği bu etkinlikte, o yıl üniversite sınavına girecek öğrencilerle bir araya gelinir ve onlara sınav öncesi moral verilir. Böylece son sınıf öğrencileri, hem bir nebze olsun sınav stresinden anırlar hem de bir süre sonra üye olacağı "Yetişkinler Derneği"ni daha yakından tanıma fırsatı elde ederler.

Karnaval

Öğrenci Birliği ile okul idaresinin birlikte planladığı karnaval, öğrenci, öğretmen, veli ve çalışanlar olmak üzere tüm TAC ailesinin katılımıyla gerçekleşen, birlik ve beraberliğin vurgulandığı bir organizasyondur. Bu etkinlik uzun bir aradan sonra 2017 yılında yeniden canlandırıldı. Etkinlik, "Echo"nun yanı sıra ünlü bir grubun veya sanatçının konseriyle renkleniyor, çeşitli oyunlar oynanıyor ve okul aile birliği tarafından yiyecek satışı yapılıyor. Bu satışlardan elde edilen gelir, toplum hizmet-i çalışmalarında kullanılıyor.

Destek Personeli İçin Yeni Yıl Hediye Paketleri

Öğrenci Birliği liderliğinde gerçekleşen bu organizasyonda, TAC çalışanlarına yönelik toplum hizmeti çalışmaları kapsamında yeni yıl armağanı olarak hazırlanan yeni yıl paketleri dağıtılıyor.

Öğretmenler Günü İçin Hediye / Akşam Yemeği

Öğretmenler ve okul personelini tek bir çatı altında toplayıp aralarındaki bağı güçlendirmeyi amaçlayan okul idaresi tarafından düzenlenen bu organizasyonda kurum içinde 5 ve 10'lu yıllarını dolduranlara teşekkür plaketi takdim edilir.

TAC Çalışanlarının Çocukları İçin 23 Nisan Organizasyonu

TAC, geniş bir aile ve bu ailenin önemli bir bölümünü de çalışanları oluşturuyor. Çalışanların ve onların çocuklarının TAC'nin bir parçası olduğunu vurgulamak üzere, Öğrenci Birliği liderliğinde düzenlenen bu etkinlikte, TAC çalışanlarının çocukları ile 23 Nisan Ulusal Egemenlik ve Çocuk Bayramı'nın coşkusu hep birlikte yaşanır. Çocuklarla oyunlar oynanır, resimler yapılır, şarkılar söylenir, pasta kesilir ve hediyeler verilir.

Skit Night/ Day

Yoğun bir eğitim-öğretim yılının ardından öğretmen ve öğrencilerin, yılı biraz komik biraz eleştirel bazda değerlendirdikleri ancak sonuçta keyifli zaman geçirilen bir etkinlikti. İlk zamanlarda yatılı öğrencilerin bir etkinliği olduğu için geceleri yapılırken daha sonra Skit Day şeklinde gündüz yapılmaya başlanmıştır. Lise son sınıfların önderliğinde ancak tüm dönemleri etkin katılımıyla gerçekleştirilirdi. Etkinlikte öğrenciler okul, öğretmenler, dersler ve kendi aralarında yaşananları eleştirel gözle yazdıkları skeçlerle sahnelerdi. Son yıllarda yapılamayan bu etkinlik, 2017'de uzun yıllar sonra ilk kez olmasına rağmen coşkulu ve etkili bir şekilde yeniden canlandırıldı.

Homecoming

Her yıl 19 Mayıs haftasında TAC Mezunlar Derneği tarafından düzenlenen "Homecoming", tüm mezunları bir araya getirip, okul günlerinde yaşanan anıların canlı tutulmasını amaçlayan büyük bir organizasyon. Bu organizasyon kapsamında, dünyanın ve ülkemizin çeşitli yerlerinde yaşayan mezunlar okullarına gelip hem öğretmenleriyle hem de arkadaş, ağabey ve ablalarıyla buluşuyorlar. Gün boyu süren çeşitli etkinlikler düzenleniyor, oyunlar oynanıyor, nefis Tarsus yiyecekleri yeniyor ve dönemlere 5 ve 10'lu yıllar olmak üzere belgeleri dağıtılıyor. TAC'nin birlik ve beraberliğinin pekiştirildiği çok büyük, güzel ve anlamlı bir etkinlik.

Kariyer Günleri

Gençlere, çeşitli meslek dallarıyla ilgili gerekli bilgiyi aktarmak için TAC Mezunlar Derneği, Rehberlik Bölümü ve okul idaresinin iş birliğiyle düzenlenen bir etkinlik. Kariyer Günleri, eğitime devam eden gençlerin, hayata atılan TAC'lileri rol model olarak benimsemelerine olanak sağlıyor. Kariyer gününde Rehberlik Bölümü'nün öğrencilere uyguladığı anketle belirlenen meslek alanlarında başarılı ve deneyimli mezunlar okula davet edilerek bir gün boyunca seanslar haline bilgi ve deneyimlerini öğrenci kardeşleriyle paylaşıyorlar ve günün sonunda katılımcılar bir sosyal etkinlikte bir araya gelerek günü tamamlıyorlar.

Oktoberfest

İlhamını Almanya'nın Münih kentinde düzenlenen dünyaca ünlü organizasyondan alan Oktoberfest, öğretmen ve öğrencilere Alman kültürüyle ilgili daha ayrıntılı bilgi vermeyi amaçlıyor ve dünya kültürlerini öğretiyor. Okulun İkinci Yabancı Dil Bölümü ve okul idaresi tarafından düzenlenen bu etkinlik kapsamında okul yemekhanesinde Alman yemekleri de sunuluyor ve Almanca müzikler yayınlanıyor. Almanca dersleri alan öğrenciler yeteneklerini okul ortamında çeşitli etkinliklerle sergileme fırsatı buluyorlar.

Frankofoni

"Frankofoni", İkinci Yabancı Dil Bölümü ve okul idaresi tarafından düzenlenen etkinliklerden biri diğeri. Öğretmen, öğrenci ve çalışanların katıldığı etkinlikte, Fransız kültürünün karakteristik özellikleri sergileniyor. Bu günde okul yemekhanesinde Fransız yemekleri sunuluyor ve Fransızca şarkılar yayınlanıyor. Ayrıca öğrenciler, Fransızca şarkılar söyleyip küçük oyunlar sergileyerek Fransızca konuşma yeteneklerini gösteriyorlar.

Kermes

TAC Kermesi çok uzun yıllar önce gerçekleştirilen bir etkinlikti. TAC'li öğretmenleri, öğrencileri, çalışanları ile Tarsus halkını bir araya getiren kermes, hem okulun Tarsus'un bir parçası olduğunu göstermesi hem de halkın okula davet edilerek okulu daha yakından tanımasını sağlaması açısından önemli etkinliklerden biriydi. Öğretmenlerin ve velilerin hazırladıkları yemeklerin Tarsuslulara sunulduğu bu etkinlikte, veliler el emeği göz nuru olan ürünleri satarlar ve elde edilen gelir de toplum hizmeti çalışmalarına kaynak olarak başışlanırdı.

TAC Echo Grupları ve Konserleri

TAC'nin yarım yüzyıllık öğrenci müzik grupları ve konserleri geleneği... Müzik Bölümü ve okul idaresi tarafından yılda iki kez organize edilen Echo konserleri, öğrencilerin, aynı zamanda dönem olarak, müzik yeteneklerini ve bu konudaki gelişimlerini sergiledikleri eğlenceli bir etkinlik olarak okulda büyük bir ilgi görmeye devam ediyor.

Öğretmenler İçin Yeni Yıl Kutlaması ve Armağanı

Okul idaresi tarafından, yeni yıla girmeye çok az bir süre kala öğretmen ve personelle yeni yıl kutlamalarının gerçekleştirildiği küçük bir parti düzenlenir. Burada, yeni yıl armağanı olarak sepetler dağıtılır.

TAC Çalışanları İçin Hazırlanan Ramazan Paketleri

Öğrenci Birliği liderliğinde yürütülen bu etkinlikte TAC çalışanları için hazırlanan Ramazan Paketleri öğrenci ve öğretmenlerin katıldığı bir organizasyonda, çalışan personele dayanışma ve yardımlaşma amacıyla dağıtılır.

14 Şubat Sevgililer Günü Kutlaması

Öğrenci, öğretmen ve okul personelinin katıldığı, Öğrenci Birliğinin önderliğinde düzenlenen 14 Şubat Sevgililer Günü Kutlaması ile insanların birbirlerine olan "sevgi" kavramını somut bir şekilde göstermesi amaçlanıyor. Ayrıca o gün içinde, geliri sosyal sorumluluk projelerinde kullanılmak üzere kalp şeklinde kurabiye ve çiçek satışı yapılıyor.

Dr. Ertan Dumanlı Basketbol Turnuvası

TAC Mezunlar Derneği Spor Kulübünün, gençlere basketbolun mücadele dolu ruhunu kazandırmak, spora ve sportmenliğe teşvik etmenin yanı sıra sosyal sorumluluk bilinci aşılacak amacıyla, TAC camiasının sevilen ve saygın ismi merhum TAC'58 mezunu Op. Dr. Ertan Dumanlı anısına son 10 yıldır gerçekleştirdiği bir spor etkinliği...

Güner Baykal Basketbol Turnuvası

2001 yılında elim bir trafik kazasında hayata veda eden TAC camiasının sevilen ismi, uzun yıllar mezunlar derneği başkanlığı yapmış olan ve dönemin SEV Yönetim Kurulu Başkanı olan Güner Baykal'ın (TAC'58) anısına TAC Mezunlar Derneği Spor Kulübü tarafından düzenlenen bu turnuva, gençlere basketbolu sevdirmenin yanı sıra onları spora teşvik etmeyi ve sosyal sorumluluk bilincini geliştirmelerini amaçlıyor.

Destek Personel İçin Yılsonu Yemeği

Okul idaresi tarafından son birkaç yıla kadar düzenlenen, okul destek personeliyle idari kadroyu bir araya getiren "Destek Personeli İçin Yıl Sonu Yemeği", TAC'nin keyifli ve renkli etkinliklerinden biriydi.

Field&Track Day

Hazırlık sınıfı öğrencilerinin, kendilerini sosyal ve sportif aktiviteler içinde İngilizce bilgilerini kullanarak ifade ettikleri bir etkinlik, olup yılda en az iki kez gerçekleştiriliyor. Bu etkinlik ile aynı zamanda, okul ortamı dışında, öğrenci ve öğretmenlerin birbirleriyle olan iletişimlerinin güçlenmesi amaçlanıyor. Atletizmin birçok branşında şenlik atmosferinde yarışmalar yapılır, okul rekorları belirlenir.

Derbi Futbol Maçları

Öğrenci Birliği tarafından düzenlenen "Derbi Futbol Maçları"nda, öğrencilerin hem kaynaşmaları hem de eğlenceli zaman geçirmeleri hedefleniyor. Bu etkinlik, özellikle okulun son haftasında gerçekleştiriliyor. Öğrenciler tipik bir derbi maçını tüm unsurlarıyla canlandırıyorlar.

Yurtiçi ve Yurtdışı Kayak Gezileri

Yurtiçi ve yurtdışı kayak gezileri, Okul İdaresi ve Beden Eğitim Bölümü'nün ortaklaşa hazırladığı etkinliklerden biri. Uzun yıllardır gerçekleştirilen bu organizasyon sayesinde öğrenciler, okul ortamı dışında aralarındaki bağı güçlendirirken aynı zamanda eğlenceli anlar da yaşıyorlar.

SEV Spor Festivali

SEV çatısı altında eğitim veren tüm okulların öğrenci ve öğretmenlerini sporun birleştirici gücüyle bir araya toplayan Festival, okulun Beden Eğitimi Bölümü ve okul idaresi tarafından son üç yıldır düzenleniyor.

Stickler Cup Spor Turnuvası

Okul idaresi ve okulun Basketbol Bölümü tarafından düzenlenen bu etkinliğe, Vakıf Okulları ile turnuvaya davet edilen özel okullardan gelen öğretmen ve öğrenciler katılıyor. Turnuvada, voleybol ve basketbol alanlarında dostça karşılaşmalar yapılıyor ve sporun birleştirici gücü ortaya konuyor.

Gezici Kütüphane

"Gezici Kütüphane", TAC'nin en eski geleneklerinden... Kökleri çok uzun yıllar öncesine dayanan ve okul idaresi tarafından hayata geçirilen bu etkinlikte, öğretmen ve öğrenciler, köy okullarına sosyal hizmet sunabilmek için birlikte hareket ediyorlar. Bu etkinlikte, köy ilköğretim okullarındaki öğrencilerin kitap okumaları için kitaplar dağıtılıyor, dram, oyun gibi etkinlikler gerçekleştiriliyor. Bookmobile olarak adlandırılan etkinlik, kütüphaneye olarak düzenlenen bir araçla, öğrencilerin düzenli olarak köylere giderek, başka türlü kitaba erişimi olmayan öğrencilere bu hizmeti sunması esasına dayanıyor.

Devlet Okulu Öğrencilerine Akademik Destek

Sosyal sorumluluk projeleri kapsamında yardımlaşma bilincini artırıp farkındalık yaratmayı amaçlayan organizasyonlardan biri de devlet okullarında eğitim gören öğrencilere akademik destek vermek. Okul idaresi ve Akademik Bölümlerin uzun bir süredir düzenlediği bu etkinlikte, Tarsus ve çevresindeki köy ilkokullarının öğrenci ve öğretmenleriyle, TAC'li öğretmen ve öğrenciler bir araya geliyorlar. TAC'li öğrenciler, İngilizce başta olmak üzere matematik, fen bilgisi, sosyal bilgiler, müzik, dans, akıl oyunları ve çeşitli spor dallarında öğrencilere ders veriyorlar.

TAC Film Festivali

Öğrencilerin yaratıcılıklarını geliştirip onları sanata yönleltmek amacıyla, okul idaresi, İngilizce Bölümü ve okulun Film Kulübü tarafından son dört yıldır düzenlenen bu etkinliğe öğrenciler, öğretmenler, çalışanlar, mezunlar ve veliler ilgi gösterip katılım sağlıyor.

Huzurevi Ziyaretleri

Okul idaresi ve okulda görev yapan gönüllü öğretmenlerin katıldığı, huzurevlerindeki sakinleri ziyaret etmeyi ve onların hayatlarına renk katmayı amaçlayan bir proje... Son 12 yıldır yapılan etkinliğe öğrenciler başta olmak üzere öğretmenler için de yardımlaşma kültürünü oluşturup yaygınlaştırmak ve bu noktalara karşı toplumda farkındalık yaratılmasını sağlamak üzere gerçekleştirilir.

Öğretmenler için Yılsonu Partisi

Artık gerçekleştirilmeyen bu etkinlik, TAC'deki herkesin, büyük bir ailenin parçası olduğunu vurgulamak için, öğretmen ve idari personelin katılımıyla her akademik yılın sonunda okul idaresi tarafından organize edilirdi.

Uluslararası Folklor Festivali

1987'de başlayıp 2012'ye kadar devam eden Uluslararası Folklor Festivali, Tarsus'a farklı ülke ve bölgelerden gelen öğrencilerin halk oyunları ve kültürü baz alınarak sevgi, saygı, barış ve kardeşlik mesajlarının verildiği bir etkinlikti. Okul idaresi ve TAC Folklor Festivali Komitesinin birlikte düzenlediği organizasyon, TAC ile sınırlı kalmayıp bölge halkına (Tarsus, Mersin ve Adana) başta olmak üzere yurtiçi ve yurtdışından gelen konuklara da hitap ederdi. Öğrencilerimizin "liderlik" becerilerini ortaya çıkartıp geliştirdikleri aynı zamanda çok da renkli ve eğlence dolu uluslararası bir organizasyondur.

Hazırlık Sınıfı Çadır Kampı

Okul idaresi ve Beden Eğitimi Bölümü tarafından son üç yıldır ve eylül ayının sonlarında organize edilen bu etkinlik ile hazırlık sınıfına başlayan öğrencilerin hem arkadaşlarıyla hem de öğretmenleriyle kaynaşması hedefleniyor.

Adana Caz Kulübü Derneği'nin tanıtımı, 8 Kasım'da, Seyhan Otel'i'nde düzenlenen bir konserle gerçekleştirildi. Geceye katılan 600 kişilik davetli, Önder Focan & Sibel Köse Beşlisi'nin konserini dinledi.

ŞEMİ KURDAK TAC'77

Adana'nın orta yeri caz

Tarsus Amerikan Koleji'nde okuduğu sırada gönül verdiği cazdan hiç kopmayan Dr. Şemi Kurdak, yaşadığı bölgede bu müziğe olan ilgiyi artırabilmek amacıyla Adana Caz Kulübü Derneği'ni kurdu. Derneğin amacı, Adana'daki gençlere ve TAC'li öğrencilere cazı sevdirmek, ayda bir konser düzenlemek ve uluslararası bir festivale imza atmak.

Söz konusu kültür sanat olduğunda, bugüne kadar hep sinema ve edebiyatla gündeme geldi Adana... Yaşar Kemal gibi usta bir kalemin bu topraklardan çıkması, Altın Koza gibi uluslararası bir film festivalinin neredeyse çeyrek yüzyıldır burada düzenlenmesi; Adana'nın kültür sanat dünyasında ayrı bir yerde bulunmasına da vesile aynı zamanda. Görünen o ki, çok da uzak olmayan bir gelecekte, Adana bir kez daha gündemimizde olacak... Nasıl mı? Tabii ki Dr. Şemi Kurdak'ın Kurucu Başkanlığı'nı yaptığı Adana Caz Kulübü Derneği'nin düzenlemeyi planladığı uluslararası caz festivali aracılığıyla. Caza olan tutkusu Tarsus Amerikan Koleji'nde okuduğu 70'li yıllarda başlayan Kurdak'a, yeni derneklerini ve planlarını sorduk.

Caza olan ilginizde TAC'nin ve okul müzik grubu ECHO'nun oynadığı rol nedir?

TAC'de gerek yabancı hocalarımızın, gerekse ECHO'da çalan ağabeylerimizin bize verdiği eğitimlerin, müzik ve caza yoğunlaşmamızda etkili olduğu bir gerçek. TAC'de, 1972'den 1977'ye kadar, okul orkestrasında çalışıyordum. Orta ikinci sınıfta rock'la başladım. ECHO'da, Jethro Tull & Ekseption'dan çalışıyordum. 1975 ile 1977 yılları arasında ECHO'da da çaldım. TAC'den sonra Hacettepe Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi'ne girdim. TAC'de beş piyano varken, Hacettepe Üniversitesi'nde tek piyano bulunuyordu maalesef. Müzik kulübü kurmak istedim, fakat izin alamadım. Ankara'daki çeşitli üniversitelerden cazla ilgilenen kişilerle tanıştım; ancak onlarla da bir

orkestra kurma şansımız olamadı. Orkestra kuramadığım için Ankara Konservatuarı ve üniversitelilerden oluşan Gençlik Korosu'nda dört sene, ikinci tenor olarak görev aldım. Ankara'da sınırlı sayıda kişi cazla ilgileniyordu. Türkiye'deki cazın temelleri, Ankara'da atılmıştır aslında; Süheyl Denizci, Erol Pekcan, İlhan Feyman, Tuna Ötenel, Kamil Erdem, Sibel Köse gibi isimler, Ankara'da caza başlayıp İstanbul'a taşınmışlardır. Bu kişilerle Ankara'da bağlantılarım oldu.

Adana Caz Kulübü, çiçeği burnunda bir dernek. Yol arkadaşlarınızla birlikte neden böylesi bir adım atmaya yöneldiniz?

Adana, caz altyapısı bakımından çok sağlam bir şehirdir; TAC'de ve yurtdışında okumuş birçok kişi, bu şehirde yaşar. Bununla birlikte Çukurova Konservatuarı'ndaki öğrenci ve hocalar tarafından kurulmuş Çukurova Senfoni Orkestrası'ndan bazı isimlerin oluşturduğu caz grupları var. Şu anda dört orkestra, haftanın belirli günlerinde, barlarda sahneye çıkıyor. Böylesi bir potansiyeli görünce, geride bıraktığımız yaz aylarında bir adım atmaya; hem mevcut grupları bir araya getirecek hem de yeni grupların oluşmasına olanak sağlayacak bir caz kulübü kurmaya karar verdim. Adana Caz Kulübü Derneği, 13 Temmuz'da Dernekler Masası tarafından onaylandı.

Derneğin bir amacının da TAC'de eğitime devam eden gençlerin caza ilgisini artırmak olduğunu biliyoruz. Bunu nasıl gerçekleştireceksiniz?

Yıllardan beri, TAC MED Yönetim Kurulu'nda görev yapıyorum. Bu sene de TAC MED Türkiye İletişim Sorumlusu oldum. Dolayısıyla okuldaki öğrenci ve öğretmenlerle ilişkim hiç kopmadı. Şu an TAC'de, konservatuvardan üç müzik öğretmeni var. Onlarla sürekli iletişim içindeyiz. Şimdiye kadar birçok orkestra kurulmuş olsa bile, okulun caz altyapısı çok zayıf. Kurulan grupların hemen hepsi rock çalıyor. Müzik öğretmeni Aslı Son, dokuz yıldır öğrencilere cazı sevdirmeye çalışıyor. Maalesef bizim dönemimizdeki müzik kalitesi, günümüzde yok. 70'li yıllarda, TAC'de en büyük şefliği yapan Semih Fırıncioğlu'nun müzik konusunda sağladığı katkı, yadsınamaz. Çoğu vizyonumuz, onun emeğiyle oluştu. 1970'lerden sonra ise genelde rock müziği yapıldı maalesef. Ben de müzik öğretmeni Aslı Son'dan öğrenci listesi aldım.

Önder Focan, Selen Beytekin, Şemi Kurdak ve Anıl Şanlıel (soldan sağa) konser öncesi bir araya geldi.

Aslı Son, sekiz öğrencinin caza altyapı olarak hazır olduğunu söyledi. Bu bilgi ışığında bir eğitim kadrosu oluşturmaya çalışıyorum. Önder Focan İstanbul'dan, Hacettepe Üniversitesi Caz Bölüm Başkanı Gökhan Somel ise Ankara'dan bizlere bu konuda destek olacak.

Derneğinizin aracılığıyla Adana'da neler yapmayı planlıyorsunuz?

Öncelikle ayda bir caz konserleri düzenlemeyi ve Adana'da Uluslararası Caz Festivali yapmayı planlıyoruz.

İstanbul, caz etkinliklerinin Türkiye'deki öncelikli adresi. Çeşitli kurumların sponsorluğunda gerçekleşen festivallerin bir ayağının da Adana'da olması için girişimlerde bulunmayı düşünüyor musunuz?

Festivaller için tabii ki girişimlerde bulunuyorum. Kulüp danışmanlarımız Önder Focan ve Selen Beytekin, son derece büyük bir network'e sahip. Kişisel olarak ben de Borusan'la görüşüyorum, ayrıca sponsorluk konusunda bankalarla da iletişime geçebilirim. Ama Adana Caz Festivali, hiçbir zaman bir sponsor adı altında yapılmayacak.

Son olarak, caz sizin açınızdan ne anlam ifade ediyor?

Caz, insan beyninin doğaçlama yoluyla müziği işlemesi (emprevizyon), ayrı bir şekilde duyguyu sağlayıp mutluluk hissettirmesidir.

Kurdak,
1975 ila
1977 yılları
arasında
TAC'de,
ECHO'da
çaldı.

DOĞU YÜCEL **ACI'95**

Kara mizahın yeni Ka(h)raman'ı

Doğu Yücel, son romanı "Kim Bu Mitat Karaman?" da, günümüz Türkiye'sini, toplumsal ve bireysel hâletiruhiyeyi, kara mizah aracılığıyla aktarıyor.

Adı Mitat Karaman... 30'lu yaşlarının ortalarına erişmiş, hayatını muhasebecilik yaparak kazanan bu adamın, kimse tarafından fark edilmeden, neredeyse yapayalnız sürdürdüğü hayatı, bir gece vakti meydana gelen vahim bir olayla değişir. Beşiktaş'taki Cennet Apartmanı'nın sakini Karaman, nüfus kayıtlarında adından ve soyadından geçen iki "h"nin (Mithat Kahraman), yaşamının bütününe yön verdiğini düşünen bir şahsiyet. Bile isteye insanlarla ilişki kurmaktan imtina eden, bu nedenle de sosyal hayatı yok denecek kadar az olan Karaman, apartmanında meydana gelen cinayetlerin failinin peşine düşünce, başka bir ifadeyle Sherlock Holmes'çuluğa soyununca olanlar olur... Altı, yedi gün gibi kısa sürede yaşananlar, kahramanımızı kimi zaman derin bir paranoyaya sürüklerken, kimi zaman da ölümle burun buruna getirir...

Kaleme aldığı öykü, roman ve senaryolarla yazın dünyasında kendine hatırı sayılır bir yer edinen Doğu Yücel, bu kez de 2017'nin son çeyreğinde, Can Yayın-

ları'ndan çıkan "Kim Bu Mitat Karaman?" ile çıkıyor okurlarının karşısına. Son derece sağlam örülmüş olaylar zincirini, akıcı bir anlatımla bütünleştiren Yücel, ilk etapta "polisye" izlenimi yaratan romanı aracılığıyla, ciddi bir "kara mizah" örneği veriyor aslında.

Olayların, 15 Temmuz darbe girişiminin hemen ardından, Türkiye'de birçok şeyin altüst olduğu bir zaman diliminde geçmesi tesadüf değil. Mitat Karaman'ın içimizden biri ve belki de kendimiz olabilecek kadar gerçek olması da yine tesadüfle açıklanabilecek gibi olmasa gerek. Misal, sık sık vurgulanmamakla birlikte, romanın hemen her satırında kendini hissettiren; bazı sayfalarda, "Gökyüzünde yalnız gezen yıldızlar," şarkısıyla altı çizilen yalnızlık duygusu, hemen hepimizin muzdarip olduğu sorunlardan biri. Aynı apartmanda yaşamak dışında, çok fazla ortak noktaları bulunmayan insanların, olaylar ve olgular karşısında verdiği farklı tepkilerin, Türkiye'deki farklı toplumsal kesimlerin davranış biçimleriyle örtüşmesi de cabası.

Yukarıdaki satırlarda da ifade ettiğimiz üzere; günümüz toplumsal yaşamına ve bireyine yönelik bir kara mizah örneği olan "Kim Bu Mitat Karaman?", kahramanı vasıtasıyla, okuru, kendi içine bir ayna tutmaya ve aynada gördüklerini mümkün olduğunca objektif biçimde sorgulamaya sevk eden bir roman. İzmir Amerikan Koleji'nden mezun Doğu Yücel'in, verdiği çeşitli beyanlarda, yarattığı kahramanı çok sevdiğini, ondan bir çırpıda kopmak istemediğini söylemesi ise Mitat Karaman'ı başka maceralar içinde de göreceğimize delalet sayılabilir.

Bakalım... Bekleyip göreceğiz...

Bir kadın, *iki* kadını anlatıyor

Kadın gözü farklıdır. Erkeğin farkında bile olmadığı ayrıntıları atlamaz. Satır aralarını iyi okur. Olaylara duygusal bakar, ama dikkatlidir. İyi analiz yapar. Ve belki de en önemlisi sağlıklıdır.

Kadınlar bu özelliklerini sanata ve edebiyata uyarladıklarında, başarı oranları yüksektir.

Ancak erkek egemen bir dünyada yaşadığımızdan olacak, ünlü yazarların ve sanatçıların büyük çoğunluğu erkektir.

“*İki Devir İki Kadın*” romanını, okuyucular -özellikle de kadınlar-, öncelikle bunun için sevmiş olmalı. Kitap, bir kadının gözüyle, iki kadını (anne ve annearne) anlatıyor. Kitap piyasaya çıktığında “en çok satanlar” sıralamasında kendine yer bulduğunu söylemeden geçmeyelim.

Yazar Ülker Banguoğlu Türkiye’nin yaklaşık son yüz yılını, bürokrat ağırlıklı bir ailenin penceresinden bakıyor. İşgal altındaki Ege ve İzmir, Kurtuluş Savaşı, genç Cumhuriyet’in kuruluşu ve sonrası kitapta kadın gözüyle değerlendiriliyor.

Osmanlı aile yapısı... Empati kurmayı düşünemeyen, sert, acımasız baba... Bir kuşak sonra aileye giren başarılı ama zor bir koca... Bu haksızlıklara boyun eğmekle direnmek arasında tercih yapmaya çalışan kadınlar ve çocuklar...

Ülker Banguoğlu Bilgin, çevresindeki insanları çok iyi gözlemleyip kâğıda aktarmış. Olay örgüsü akıcı bir şekilde dile getirilmiş. Kitap bir yandan tarihe tanıklık ederken, diğer yandan insanların psikolojik durumlarını analiz ediyor. Değerlerin çok hızlı değiştiği bir ülkede, kadın olmanın zorluklarını anlatıyor.

Kitabın bir bölümünde de, romanın kahramanlarından Perizat’ın, öğretmen olarak 1963 yılında Üsküdar Amerikan’a girişine yer veriliyor. Perizat’ın ağzından okulu, kendini ve öğretmenleri anlatan kısa bir alıntı yapıyoruz:

“Benim bu yıl edebiyat hocası olarak derse başlayacağım çoktan duyulmuş. Eski Milli Eğitim Bakanlarından, Türk dili konusunda otorite olan Prof.

Banguoğlu’nun eşi olduğum da biliniyormuş. Bazıları benim burnu havada, kendini beğenmiş soğuk bir insan olacağımı düşünmüşler. Ancak güler yüzlü alçak gönüllü tavırlarımla bu beklentiyi daha o anda sildiğimi sonradan itiraf edeceklerdi.”

Tekrar yazara geçelim: Ülker Banguoğlu Bilgin, zor bir romanın üstesinden gelmiş gibi görünüyor. Son yüz yılın kadınlarının ne zorluklarla karşılaştığını anlatan, kahramanlarının kadın olduğu araştırmaların sayısı ne yazık ki fazla değil. Bu yüzden de bu yıllar bir ölçüde karanlıkta kalmış durumda. Bu da Banguoğlu’nun çalışmasının değerini daha iyi ortaya çıkartıyor.

Beyaz önlük tutkusunu

Emel Akaltın, Türkiye'nin ilk kadın jinekologlarından... Buluşma'ya başta Miss. Martin olmak üzere efsanevi öğretmenlerini, Üsküdar Amerikan'ı, Ankara Tıp Fakültesi'ni ve kadın doğum uzmanı olmasının hikâyesini anlattı.

Yıl 1939... Savaş henüz başlamış... Almanlar bizde de çok revaçta. Hitler'in boyaları, henüz tam olarak dökülmemiş. İlkokulu Altunizade'de okuyan Emel Akaltın, ortaokula kayıt yaptıracak. Babaannesinin elinden tutarak ahşap köşkten çıkıyor. O yıllarda Altunizade, sadece birkaç köşkten ibaret bir mahalle. Yeni okulunun adı Üsküdar Amerikan Kız Koleji...

Koleje girmek isteyenlerin sayısı çok az. Kayıt için gelen veli ve öğrencilere, "okulda yatılı mı, gündüzlü mü okumak istersiniz?" diye soruyorlar. Akaltın "yatılı" diyor. "Niye?" diye soruyoruz; "Nedense, yatılıyı merak ettim de ondan," diyerek kısa ve net bir yanıt veriyor. Daha çocuk yaşlarda içine yerleşen merak duygusu, büyüyüp erişkin olunca da törpülenmiyor. Öyle ki, bilmeye, öğrenmeye duyduğu merak ve tabii beyaz önlük tutkusunu, onu Türkiye'nin ilk kadın doğum doktoru yapıyor. Hikâyesini anlatmak üzere sözü Akaltın'a bırakıyoruz...

Yatılı olmaktan memnun kaldınız mı?

Hayır. Çünkü yatakhane rahat konuşulmuyordu. Sürekli başımızda biri oluyordu. Ben öyle emirlere uymaktan hoşlanan biri değilim. Neyse, ilk yıl bitti, ikinci yıla gündüzlü olarak başladım.

İlk izlenimlerden sonra okuldan memnun kaldınız mı?

Evet. Hem de çok. Babaanneme müteşekkirim. Beni harika bir okulda okuttu. Karar vermeyi, hakkını savunmayı orada öğrendim. Gerekteğinde ceza da verilirdi, ama bu hiçbir zaman fiziksel olmazdı.

Ne tür cezalar vardı?

Detention'a kalmak en büyük cezaydı mesela. Detention şöyle işliyordu: Yaramazlık yapanlar, herkes okuldan çıktıktan sonra, 20-30 dakika daha kalırlar ve yazı yazarlardı. Ben çok yaramaz olduğum için sürekli detention'daydım. Bu arada, önümden geçen öğretmenler, "Emel sen yine mi detention'a kaldın," diyorlardı. Aslında bu da cezanın bir parçasıydı. Seni gözleriyle takip ve terbiye ediyorlardı. Öğretmenlerden utanıp bir daha yaramazlık yapmayacağımızı düşünüyorlardı.

Sizin zamanınızda efsane öğretmenlerden kimler vardı?

Müdürümüz Miss. Martin idi. Bütün okulu o idare ederdi. Adana'da doğup büyümüştü ve mükemmel Türkçe konuşurdu. Aynı zamanda çok iyi bir eğitimciydi. Ama başka bir yönü daha vardı. Okulun geliri zaman zaman yeterli olmuyordu. O zaman ABD'ye gidip, bir yerlerden para buluyormuş. Biz de bunları

sonradan öğrendik. Sonra beni kaydeden sarışın, hoş bir kadın vardı. Sanırım kendisi, Atatürk'ün manevi kızlarından biri, Bülent Yener idi. Coğrafya okumuştur galiba. Aynı zamanda bizim tarih ve yurttaşlık bilgisi öğretmenimizdi. Hayran olduğum bir diğer öğretmeniz de Miss. Alexanyan idi. Ben ne kadar İngilizce biliyorsam, onun sayesinde oldu. Türk ilkokullarında o zaman gramer öğretilmiyordu. Mrs. Alexanyan, hem Türkçe hem de İngilizce gramer öğretiyordu. Yöntemi şöyleydi: Üç öğrenciyi tahtaya çağırır ve onlara İngilizce gramere göre isimler takardı: Birine, "sen does"sin derdi. Diğetine, "sen do"sun ve üçüncüsüne "sen did"sin. Gramer öğrenmekle ilgili bir hikâyem daha var: Birinci sınıftaydık, İngilizce öğretmenimiz Miss. Angel idi. Gramere bir türlü alışamadım. Sürekli, 10 üzerinden üç alıyorum. Bir gün, sınıftan çıkmak üzereyken sınıfa geldi. "Emel, Nevin, Buket... Yarın beni ofiste, Teacher's Room'da bulun" dedi. Ertesi gün baktık, Teacher's Room'a sandalyeler dizilmiş. Hepimizle teker teker ilgilendi. Tek tek her kесе hatalarını anlattı. Bana "Emel şöyle yaptın, oysa böyle yapman gerekirdi. Senin hatan budur," dedi. O gramer hatalarını bir daha yapmadım. Diğer arkadaşlar da yapmadı. Ve notlarımız hızla yükseldi.

Jessie
Martin,
1955

Sizin sınıftan ünlü olmuş isimler var mıydı?

Bizim sınıfın mezunları, genellikle ev kadını oldular. Onların haricinde, Dışişleri Bakanlığı'na giren ilk kadın diplomat bizim sınıftan çıktı: Jale Yiğit. Birkaç yıl önce kaybettik kendisini. Işık Lisesi'nin efsane İngilizce öğretmeni Necla Çapraşık da bizim sınıftandı. Bir de Nuran Aka vardı, bir paşanın Üsküdarlı kızıydı. Harika piyano çalardı. Fransa'ya gitmeyi, piyano konserlerine katılmayı istiyordu, ama evlendi ve burada kaldı. Çok uzun yıllar da Sarıyer Yardım Sevenler Derneği'nin başkanlığını yaptı. Sarıyer'in dar gelirli mahallerinde yaşayan kadınlara dikiş, nakış kursları açtı. Yapılanları, kermeslerde sattı. Oradan gelen gelirle çocuk okuttu. Ülker Somer vardı, Zonguldak Kömür İşletmeleri Genel Müdürlüğü'nün sekreterliğini yaptı.

Üsküdar Amerikan'ın ders haricindeki faaliyetleri de ünlüdür. Bunlardan birkaç örnek verir misiniz?

Öncelikle Miss. Martin, hepimize, 10 parmak daktilo yazmayı öğretti. Ticari mektup yazmayı da... Beslenmeyle ilgili çok şey öğrendik. Mesela yedi zeytinde 100 kalori olduğunu biliyorum. Çamaşırdaki solan renklerin nasıl eski hallerine getirileceğini de...

Arkadaşlarınız evlenip çocuk çocuğa karışırken doktor olmak nereden aklınıza geldi?

Üsküdar'da bir çocuk bakımevi vardı. Annem beni oraya götürürdü. Orada beyaz önlüğüyle dolaşan bir doktor vardı; Dr. Sezai Bedrettin Tümay... Ben anneme hep "Ben de böyle olacağım" dermişim. Esas, beyaz elbiseye vurulmuşum galiba.

İhtisas için kadın doğuma nasıl karar verdiniz?

Aslında gönlümde yatan, cerrah olmaktı. Bu bende tutku halini almıştı. Ameliyathanede yatayım, yerleri sileyim razıydım. Fakat Amerikan Hastanesi Başhekiminin eşi Mrs. Shepard, "ABD'de bile kadın cerrahlara itimat edilmez. Ameliyatlar için daima erkekler

Dr. Emel Akaltın tiyatrodaki 'erkek' rollerine çıkardı. Bunun için kendisine "tomboy" (erkek Fatma) lakabı takılmıştı.

seçilir. Sen en iyisi kadın doğumcu ol. Onda da cerrahi var,” dedi. Ben de onun gösterdiği yoldan ilerledim.

O yıllarda sadece bir tane mi tıp fakültesi vardı? Oraya sınavla mı giriliyordu?

İstanbul’da vardı. İkincisi Ankara’da açıldı. Kayıt koşullarına gelince... O zamanlar, “lise bitirme” ve “bakalorya” iki ayrı imtihandı. İstanbul’da Tıp Fakültesi’ne girmek için ikisinden de “pekiyi” almanız gerekiyordu. Benim lise bitirmem pekiyi, ama bakaloryam iyiydi. Bunun nedeni de şuydu: Biz fen derslerini ve matematiği, İngilizce okuyorduk. Buradaki isimler Türkçeydi ve ben Türkçe sorulara cevap veremiyordum. İstanbul Üniversitesi Tıp Fakültesi’ne kaydımı yaptırmak üzere gittim. Bu işle ilgili kişi, “Sen giremezsin, bakaloryanın da pekiyi olması gerekiyor,” diyerek diplomaları önüme attı. Bu arada biraz önce de bahsettiğim gibi, Ankara’da da ikinci bir tıp fakültesi açılmıştı. İstanbul’da okuyanlar, bu fakülteyi yetersiz bulup dalga geçiyorlardı. ‘Sağlık Okulu’ lakabı takmışlardı. Tam ne yapacağımı düşünürken, sınıf arkadaşlarımdan Hale Özer’in ağabeyinin Ankara Tıp Fakültesi’nde okuduğunu öğrendim. Hale’ye bir mektup yazdım. Hemen cevap geldi. Şöyle yazmıştı: “Ağabeyim burada üçüncü sınıfta öğrenci. Senin durumunu anlattım. ‘Hemen gelsin’ dedi.” Ankara’ya giderek kaydımı yaptırdım. Sonunda okul bitti, aradan bir buçuk sene de geçti. İhtisas yapmaya kararlıyım. Ama nerede ve nasıl yapacağımı bilemiyordum. Bir gün Üsküdar’daki evimizde oturuyordum. Mutfağın kapısı açıldı, biri kafasını uzattı. Baktım beraber mezun olduğum arkadaşım Neşe Pasinler... Sarıldık... “Sen ihtisas arıyormuşsun,” dedi. Duymuş ve gelmiş. “Sevin’in kocası Ertuğrul,

İstanbul Tıp Fakültesi’nde yönetici oldu,” dedi. Ertuğrul Bey, Doğum Kliniği’nin başkanı olmuş. Bana bir sınav yaptılar ve ihtisasa alındım. Kısacası, buralara gelmemde, arkadaş dayanışması ve yardımlaşmanın çok faydası oldu.

Sizinle vakit geçirin, pozitif bir insan olduğunuzu daha iyi anladık. Nasıl bir yaşam felsefeniz var?

Cemiyete yardım eden iyi ahlaklı biri olmaya çalışıyorum. İyi insan olayım, iyi doktor olayım, yalan söylemeyeyim, hırsızlık yapmayayım... İnsanları erkek-kadın, zengin-fakir diye ayırmayayım. Başka istediğim bir şey yok.

Tıp Fakültesi’nden ayrılmanız nasıl oldu?

Hükümet yeni bir kanun çıkardı. Doktorlar, bir yıl boyunca Doğuda mecburi hizmet yapmak zorundaydılar. Başka hiçbir meslek için bu tür bir mecburi hizmet getirilmedi. Ben de bu eşitsizliğe isyan ettim ve üniversiteden ayrıldım.

Sonra ne yaptınız?

Eşim mühendisti. TÜPRAS’ta çalışmaya başlamıştı. Onun yanında, İzmit’e gittim ve orada bir muayenehane açtım. Böylece ailece İzmit’e yerleşmiş olduk. Uzun yıllar orada kadın doğumcu olarak çalıştım. İzmit’in yarısı elime doğdu neredeyse. İşin esprisi tabii. Ama İzmit’te binlerce çocuğun doğumunda bulunmuşumdur.

Bugünden geriye baktığınızda neler görüyorsunuz?

Şanslı bir insan olduğumu düşünüyorum. Hayatta pek çok şey lehime gelişti. Öncelikle iyi bir okulda okudum ve o okuldan çok şey öğrendim. İkincisi çok sevdiğim eşim Sezai ile tanıştım. Sonra iki güzel çocuk doğurdum. İnsan daha başka ne ister ki?

Yeni kitaplar ve yeni okurlar

Sonbahar aylarını yoğun bir tempoda geçiren SEV Yayıncılık, bir yandan yeni çıkan yayınlarını tanıtan etkinliklere imza attı, diğer yandan 36. İstanbul Kitap Fuarı'nda kitapseverlerle buluştu.

SEV Yayıncılık, sonbahar aylarında düzenlediği bir dizi etkinlikle, kitaplarını daha geniş kitlelere sundu. SEV Yayıncılık'ın ilk etkinliği, "Dünyalar Benim Oldu" altbaşlığıyla yayımlanan "Sobe, Ben Penelope!" kitabının, Happy Nest Kitabevi'ndeki tanıtımıydı. "Büyüyünce ne olacaksın?" sorusuna verdiği yanıtlarla küçük büyük herkesin gönlünü kazanan Penelope'nin yeni macerası, yazar Göknur Birincioğlu ve çizer Sernur Işık'ın katılımıyla gerçekleştirilen bir etkinlikte çocuklarla paylaşıldı. 85 çocuğun ilgiyle izlediği organizasyonun ardından basın mensupları ve blog yazarlarıyla sohbet edildi.

Happy Nest Kitabevi'ndeki bir diğer okur-yazar buluşmasıysa Redhouse Kidz tarafından Türkçeye çevrilen "Nerede Bu Denizyıldızı?", "Nerede Bu Fil?" ve "Hoş Geldiniz" adlı kitapların yaratıcısı ve resimli çocuk kitaplarının ünlü ismi Fransız yazar-çizer Barroux ile yapıldı. Kitaplarında çevre kirliliği, sığınmacılık ve küresel ısınma gibi konuları ele alan; yaratıcı anlatımı ve sıcak çizimleriyle çocukların ilgisini çekmeyi başaran Barroux, Türkiye'ye gelerek okurlarıyla buluştu. Çocuklarla bir atölye çalışması yapan yazar, atölyenin ardından kitaplarını imzaladı ve basın mensuplarıyla bir araya geldi.

HEYECAN VERİCİ BİR ORGANİZASYON

Geride bıraktığımız Kasım ayında 36'ncısı düzenlenen TÜYAP Uluslararası İstanbul Kitap Fuarı'na Redhouse ve Redhouse Kidz markalarıyla katılan SEV Yayıncılık, kitapları ve etkinlikleriyle organizasyonun ilgi çekici yayınevlerinden biriydi. SEV Yayıncılık, 742 bin 445 kişinin ziyaret ettiği Fuar'da bir ilke de imza attı: Yeni projelerinde birlikte çalışacağı çizerleri keşfetmek amacıyla, bu alanda iş üreten herkese bir çağrıda bulundu. Böylece başta genç illüstratörler olmak üzere tüm çizerler, portfolyolarını Redhouse Kidz editörleriyle paylaşma imkânı yakaladı. SEV Yayıncılık, kitap kurtlarıyla Fuar'da bir araya gelme ve yeni kitaplarını okurla buluşturma heyecanını, yazarların, çizerlerin, çalışanların ve yönetim kurulu üyelerinin katıldığı bir akşam yemeğiyle kutladı.

YASEMİN PFORR ÜAL'81

Çocukların mor saçlı teyzesi

"Her Çocuk Bir Tohum" projesiyle birçok çocuğa umut olmakla kalmayıp toplumsal sorumluluk alanında örnek teşkil edecek bir çalışmaya imza atan Yasemin Pforr, eğitim için herkesin elini taşın altına koyması gerektiği kanaatinde.

Eğer aklınıza, "Twitter'da paylaşılan ve 140 karakterlik (sonradan yükseltildi) bir mesaj, bir insanın hayatını tamamen değiştirebilir mi," minvalinde bir soru takılmışsa, bu yazıyı okuduktan sonra, soruya vereceğiniz yanıt da bellidir aslında: "Evet". Zira bugün yüzlerce gönüllünün çabalarıyla daha da büyütülmeye çalışılan "Her Çocuk Bir Tohum" projesinin temelleri, Yasemin Pforr'un 2015 yılının Kasım ayında Twitter'da rastladığı bir mesajla atılır. Moda Kitap tarafından atılan mesajda, okulu için kitap talep eden öğretmenin telefon numarası da bulunur. Ortaöğretimine İzmir Amerikan Koleji'nde başlayan, Üsküdar Amerikan Lisesi'nde tamamlayan, Boğaziçi Üniversitesi Orta Kademe Yöneticilik'ten mezun olduktan sonra, 27 yıllık iş hayatından emekli olan Pforr'un, twitt'teki numarayı araması, büyük bir yolculuğun ilk adımıdır. Bir kişinin tek başına çıktığı bu yolculuk, üç yıl içinde bini aşkın gönüllünün olduğu, 24 okulu ve yaklaşık 8 bin öğrenciyi kapsayan dev bir sivil toplum inisiyatifine dönüşür. Nasıl mı? İşte yanıtı...

Sizi "Her Çocuk Bir Tohum" projesini oluşturmaya yönelten sebepler nelerdi?

Ortaokulda, eğitimin bir ülkenin temeli olduğunu düşünür ve büyüyüp zengin olduğumda bir okul yaptırmayı hayal ederdim. Ne yazık ki zengin olamadım (gülüyor). Ben de katkımı, okullara kitap ve kırtasiye yardımına yönelik kampanyalara katılarak sundum.

Yasemin Pforr, saçlarının rengi nedeniyle çocuklar tarafından Mor Saçlı Teyze olarak biliniyor...

Fakat zihnimde, yardımların muhataplarına ulaşıp ulaşmadığına, onların hayatını nasıl etkilediğine dair bir soru işareti vardı. Twitter mesajındaki numarayı aradığımda, karşıma Bitlis'in dağ köylerinden birinde görev yapan genç bir öğretmen çıktı. Bir şeyler yapmak istiyordu, ama koşulların yetersizliği nedeniyle yapamamanın üzüntüsü içindeydi. Sesinde beni çok etkileyen bir heyecan vardı; birkaç kez daha görüştük, duruşu ve öğrencilere yaklaşımı hoşuma gitti. Kendisine, okuluna bir kütüphane kurmak istediğimi söyledim.

Görünen o ki, çalışmalarınız kütüphaneye sınırlı kalmamış...

Evet. Kütüphane bizim çalışmalarımızın olmazsa olmazı; çünkü çocukların hepsinin öncelikle Türkçeyi anlamaları lazım. Türkçeyi öğrenmedikleri sürece sosyal, fen, matematik gibi dersleri anlamaları mümkün değil. Bununla birlikte bu çocukların dünyaları çok kısıtlı; köylerinden ötesini bilmiyorlar. Hayatlarında sinema, tiyatro görmemişler. Her kitabı dünyaya açılan bir pencere olarak görüyor ve vizyonlarını genişletmeye çalışıyoruz. Bitlis'teki okulda kütüphane kurduktan sonra, yine öğretmenin aracılığıyla, okuldaki devamsızlık oranının çok yüksek olduğunu öğrendim. Sinema günleri düzenlenmesi için 30-35 çocuk filmini onlara yolladım. Konuşmalarımız devam ettikçe diğer ihtiyaçlar da ortaya çıktı. Örneğin, spor malzemeleri olmadığı için beden eğitimi dersleri boş geçiyormuş. Masa tenisi ve voleybol oynayabilmeleri için file ve top gönderdik. Zamanla, başta kütüphane olmak üzere, bir okulun gerekli eğitimi vermesi için ihtiyaç duyulan temel malzemeyi temin eder olduk. Buna laboratuvarlar malzemeleri de dâhil. Anaokulları, ilk ve ortaokullar bizim çalışmamız kapsamına giriyor. Satranç, yapboz gibi zekâ geliştirecek oyun malzemeleri gönderiyoruz. Okulda resim, müzik, beden öğretmeni varsa, orayı ekstra destekliyoruz; çünkü onlar neredeyse kaybolmaya yüz tutmuş vaziyette. Hâlbuki bunlar, çocukların yaratıcılığını, hayal gücünü destekleyen dersler. Öğretmenle iletişimde kalıp çocukların gelişimlerini, devamsızlık oranlarını, yeteneklerini, geliştirilmesi gereken yönlerini takip etmeyi ve böylece eğitim seviyesini yükseltmeyi amaçlıyoruz. Liseler bizim çalışma alanımızda olmasa da kendi ortaokullarımızdan mezun olan çocukları lisede de takip ediyoruz. Şu anda 15 çocuğa burs veriyoruz; hepsi kız. Her kız çocuğunun tüm sorunlarını paylaşabileceği bir ablası var. Ablalar, çocukları sık sık ziyaret edip mentorluk yapıyor.

Çalışmalarınızı daha ziyade Doğu ve Güneydoğu'daki okullarda mı yürütüyorsunuz?

Doğu, batı ayrımı yapmıyoruz. Bodrum'da, Bursa'da, Trabzon'da okullarımız var. Bizim için önemli olan çocuk. Metropollerdeki eğitim seviyesine ulaşamamış her çocuk, bizim açımızdan ele alınmaya değer. Eşit şartlarda bir eğitim alıp, kendi özgür seçimiyle, kendi vizyonu ve kendi sorgulamasıyla, kendi yolunu çizemeyenin, her çocuğun hakkı olduğunu düşünüyoruz.

Tüm bu süreçte tek başına mıydınız?

2015'te tek başıma ve bir okulla yola çıktım. Bana destek olan birkaç arkadaşımınla birlikte 2016 yılında bu sayı beş oldu. Aynı yıl, çalışmalarımızı sosyal medyada paylaşmaya başladım. Bunun üzerine birkaç arkadaşım projeye katılmak istedi. Böylece altı kişi olduk ve bu girişimi "Her Çocuk Bir Tohum" adıyla bir projeye dönüştürerek, 2016'yı 15 okul ve 5 bin 500 öğrenciyle bitirdik. 2017 yılında ise artık daha bilinir olduk. Şu anda 24 okul, 8 bin öğrenci var. Okullar fazlalaşınca "hamilik sistemi" kurduk. Öğretmenle iletişime geçerek, hamisi olduğu okulun ihtiyaçlarını karşılayabilecek bu kişilere, tıkağın kırılması için çözüm arayışı içinde oldukları noktalarda yardımcı oluyoruz elbette. Ama daha çok kendileri ve kendi çevrelerinden dostlarıyla çözüm üretiyorlar.

Okulları seçerken kriterleriniz neler?

Bir okul bize başvurduğunda, hem öğretmenle hem de müdürle konuşarak işe başlıyoruz. Onlardaki heyecanı ve dinamizmi görmek istiyoruz. O heyecanı hissetmezsek, olmuyor maalesef. Biz burada bir emek

Pforr, “bu çocukların dünyaları çok kısıtlı” diyor ve ekliyor: “Köylerinden ötesini bilmiyorlar. Her kitabı dünyaya açılan bir pencere olarak görüyor ve vizyonlarını genişletmeye çalışıyoruz.”

harcıyoruz. Kolay gibi görünüyor ama hiç kolay değil. Günün neredeyse 16 saati bu iş için çalışıyorum. Bunun hakkını verecek; çocuklarda öğrenme, okuma, araştırma zevkini geliştirebilecek öğretmenleri ve o öğretmenleri destekleyebilecek müdürleri bulmaya çalışıyoruz.

Çocukların çalışmaya yaklaşımları nasıl?

İnanılmaz. Öncelikle şunu söylemeliyim, öğrencilerin çoğu, çok çocuklu ailelere mensuplar. Ailelerinden yeterince ilgi görmüyor, önemsendiklerini hissedemiyorlar. Onları önemseyen tek kişi, öğretmenleri... Çalışmalarımız, tanımadıkları bir grup insanın onlar için bir şeyler yaptığı, onlara değer verdiği hissini yaratıyor. Örneğin geçen yıl TEOG'dan önce, sınava girecek çocukların isimlerini aldım; ardından her çocuğa başarılar dileyen bir kart yolladık. Öğretmenler, bunun, çocuklar üzerinde büyük bir motivasyon yarattığını söylediler. Yanı sıra bir grup arkadaşımın birlikte Kiltab adlı bir fanzin çıkarıyoruz. Geçen yıl 23 Nisan'da, dünyada bir ilki gerçekleştirerek, çocuklar için fanzin yayımladık. İçinde hayvan hikâyeleri vardı. Çocuklardan beğendikleri bir öyküyü resimlemelerini istedik. 150 resim geldi. Sonra bu çocuklara resim defteri, boya kalemi ve öyküsünü resimlediği yazarın mesajını içeren mektup hazırladık. Bunları verirken gözlerindeki mutluluğu görmeyi istedik. Boya kalemi filan o kadar önemli değildi; mektup, çocuklar üzerinde büyük etki yarattı. Çünkü birileri onları önemsiyordu.

Çalışmanızda, ACİ veya ÜAL'deki dönem arkadaşlarınızdan destek alıyor musunuz?

81 mezunuyum, bütün sınıf arkadaşlarım bu işi destekliyor. 15 kızımızın çoğunu, Üsküdar Amerikan'dan; birkaçını da İzmir Amerikan'dan arkadaşlarım okutuyor. Ana grubumuz içinde 83 mezunu arkadaşlarım da var, dolayısıyla onlar da bu projede

aktif rol alıyorlar. 77 mezunu yeni bir hamimiz var, onun arkadaşları da bu işle ilgilenmeye başladı. Gönül istiyor ki, daha da yaygınlaşsın.

Çocukların hayatını zenginleştirmeyi amaçlayan bu proje, sizin hayatınızı nasıl değiştirdi?

Profesyonel hayatta, işimi iyi yapsam bile, o işin benim üzerime oturmadığını düşünüyorum, kendimi var edemediğim için mutsuz hissediyordum. İçimde bir eksiklik vardı. Bu projeye başladıktan sonra, varoluş nedenimin bu olduğunu düşünmeye başladım. Tamamlanmışım, bütünleşmişim gibi geliyor bana. Çocukken kurduğum bir okul yapma hayalim gerçekleşemedi. Ama şimdi 24 okulum var. Çocukları çok severim, Üsküdar Amerikan Lisesi'nde okuyan ve bu projeyi gönülden destekleyen bir kızım var. Bu çalışma sayesinde ise yaklaşık 8 bin çocuğum daha oldu. Daha büyük bir mutluluk düşünmüyorum. Bu çocukların hepsinin değilse bile, en azından burs verdiklerimizin üniversite hayatlarını görmek istiyorum. Doğu ya da Batı fark etmeksizin, eğitim seviyesinin herkes için eşit hale geldiğini görmeye benim ömrüm yeter mi, bilemiyorum. Ama kendi kızım, bu projeyi yürekten destekliyor. 16 yaşında olduğu halde bir şeyler yapmaya çalışıyor, onun da bu işlerle ilgileneneceğini düşünüyorum. Destek verdiğimiz çocukların bazıları da büyüdüklerinde benzer çalışmalar içerisine gireceklerini söylüyor. Belki arkamızda böyle bir miras bırakıp, bunu toplumsal bir ele alışa dönüştürebiliriz diye umuyorum.

Pforr ve gönüllülerin çalışmalarıyla ilgili daha detaylı bilgi için, www.facebook.com/groups/2038568629703135 adresini ziyaret edebilirsiniz. Projenin www.hercocukbirtohum.org.tr adresli internet sitesi de yakında hizmete girecek.

forum

Cem Onat Yılmaz ÜSKÜDAR SEV'2002 / ÜAL'2005

Blokzinciri, Bitcoin 2.0 ve gelecek

Bugünlerde, ekonomi camiasındaki ciddi tartışmalardan dost sohbetlerine, ünlülerden ev kadınlarına kadar hemen herkes "Bitcoin"inden söz ediyor. Cem Onat Yılmaz, bu işe ilk adım atanlardan. İşin sadece rüyaları süsleyen "küçük yatırımla büyük kazanç sağlama" kısmını değil, tekniğini ve teorisini de iyi bilen Yılmaz ile Bitcoin'i ve bu sistemin geleceğini konuştuk.

Bitcoin'in seveni de var, sevmeyeni de... "Balon" olarak görenini bulmak da mümkün, "gelecek burada" diyenini de... Ama Bitcoin'in altındaki Blockchain, yani Blokzinciri teknolojisinin önemi konusunda herkes hemfikir. Cem Onat Yılmaz, birçok endüstride köklü değişiklikler yapabilecek güçteki bu tekniğin, ABD'de ilk uygulamalarını geliştiren ve tüm dünyada örnek oluşturan BitAngels ve Dapps Funds (Decentralized Applications Fund) girişimlerinin merkezinde bulunmuş bir isim. John Hopkins'ten aldığı psikoloji, sosyoloji, çevre bilimi alanındaki üç lisans ve iki master diplomasının yanı sıra milyonlarca Dolarlık Bitcoin'le yurda dönen Yılmaz, Türkiye'de en önemli Bitcoin yatırımcılarından biri. Kendisiyle, Bitcoin macerasını, geleceğin Blokzinciri dünyasını, Bitcoin 2.0'ı ve bu alana yatırım yapacakların dikkat etmeleri gereken noktaları konuştuk. Ancak bundan önce, Bitcoin'in nasıl doğduğunu ve nereye doğru evrildiğini hatırlamakta yarar var.

Bitcoin, tüm dünyada finans uzmanlarının ilgi alanından çıkıp, küçük yatırımcıların radarına giren elektronik bir para birimi aslında. Dünyanın 2009 yılında tanıştığı Bitcoin, yedi-sekiz yıl içinde büyük bir değer kazandı ve ardından bir sürü yeni kriptopara birimi gündeme geldi. Bu çılgın yükselişin nereye gideceğini kestirmek güç, ancak Bitcoin'in üzerinde çalıştığı Blokzinciri teknolojisinin geleceği oldukça parlak. Blokzinciri basitçe; belirli bir alandaki işlem ve kayıtların, kırılması

imkânsızla yakın tekniklerle matematiksel olarak şifrelenerek, ortak bir veritabanı dosyasında tutulması fikrine dayanıyor. Her kayıt (blok), bir önceki kaydın rastgele üretilmiş bir girdisini alıp yeni bir kayıt oluşturuyor ve bir sonraki kayıt için özgün bir kod üreterek sonrakine bağlanıyor. Bu kayıtlar, zincir halkaları gibi şifrelenerek birbirine bağlandığından adına blokzinciri deniyor. Evinde bilgisayarı olan binlerce kişi, bir araya gelerek böyle güvenli bir sistemi çalıştırabiliyor. Bitcoin jargonunda bu kişilere "madenci" deniyor. Sistemde yeterince "madenci" varsa, şifrelemeyi kırmak ve güvenliği aşmak da zorlaşıyor.

Eğer kullanıcılar, güvenliği etkin bir şekilde sağlıyorsa, ticari hayatta, alışverişlerde, bankacılık ve finans alanında devletin ve başka kesimlerin sağladığı "güvenli paraya" (fiat para) gerek var mı? Bitcoin'cilerin, "Para kullanmak için devlete, merkez bankalarına veya özel bankalara ihtiyacımız yok" demesinin altında da bu mantık var. Çünkü para sisteminin, onu kuracak ve kullanacak kişi ve kurumlarca kolayca ve yüksek güvenilirlikle işletilebileceğine inanıyorlar. Böyle bir dünyadan, bankacılığın dışında, örneğin noterler, tapu işlemleri gibi geleneksel birçok iş, radikal şekilde etkilenebilir. Sistem aracılığıyla, herhangi bir yere anında ücretsiz para transferi yapılabilir, dünyanın öteki ucundaki bir ürün, komisyonsuz ve finansal bir aracı olmadan satın alınabilir.

Blokzinciri, tekniğinin yanı sıra finansal olanakları sayesinde de sayısız fikir ve inovasyonun kolayca hayata

geçmesini mümkün kılıyor. Son yıllarda bir hayli popüler olan kitlesel fonlama (crowdfunding), Blokzinciri ile yepyeni bir boyut kazanıyor. Initial Coin Offering (ICO) olarak da adlandırılan bu yöntem, bir sonraki adımın, Bitcoin 2.0'ın kapısını aralayacak bir hızda büyüyor. En basit şekliyle bu sistem; bir hizmeti kullanacak kişilerin, bu hizmeti önceden satın alarak, bağımsız geliştirici ve girişimciler tarafından hayata geçirilmesi için fon yaratması üzerine kuruluyor. Sözü tam da burada ABD'de ilk ICO'ları gerçekleştiren ve Bitcoin 2.0'ın yaratıcıları arasında yer alan Cem Onat Yılmaz'a bırakıyoruz.

Üsküdar'dan Bitcoin'in kalbine uzanan ilginç bir hikâyeniz var. Psikoloji, antropoloji, çevrebilim ve biyomalzeme bilimi eğitimi almış birinin Bitcoin ile yolu nasıl kesişir?

SEV ilköğretim'den sonra, Üsküdar Amerikan'a devam eden ilk mezunlardanım. ABD'ye üniversiteye gittim ve orada 12 yıl geçirdim. Johns Hopkins Üniversitesi'nde Liberal Art derecemi yaptım. Psikoloji, Antropoloji, Çevre Bilimleri ve Tıp Fakültesi'ne gitmeyi planladığım için Pre-med (Tıp Hazırlık) okudum. Lisanstan sonra doktora yapmanın, beni tamamen ABD'de kalmaya iteceğini düşündüm. Finansal gücüm de yoktu. Ardından, Tıp Fakültesi'nin kapılarını hâlâ açık tutacağını düşündüğüm Biyomalzeme Mühendisliği'ne girdim. Master derecemi de buradan aldım ve sonrasında Biyomalzemedeki doktora teklifi geldi. Ama akademik hayatın kendine özgü bir dünyası var; üzerinde yıllar harcadığınız fikirleriniz, kısıtlı bir çevrede

“Türkiye’deki Blockzinciri üzerinde çalışmak isteyen herkesle enteresan projeler yapabileceğimize de inanıyorum. Bu konuya ilgi duyan, merak eden mezunlar olursa, istedikleri zaman temasa geçebilirler; her konuda elimden gelen desteği veririm.”

Cem Onat Yılmaz

kalabiliyor. Onun üzerine, doktora başlamayıp start-up dünyasına girmeye karar verdim. Bir arkadaşım aracılığıyla David A. Johnston ile tanıştım ve birlikte Engine Inc. adında bir start-up kurduk. ‘Engine’, akıllı telefonlar için yapay zekâ arama motoru uygulamasıydı. Samsung ile görüşüyorduk, ama onlar vazgeçince yeni bir kaynak için Bitcoin’e yöneldik. Bitcoin ve Blokzinciri altyapısıyla ve API Coin denilen teknikle, Engine için finansman yaratmak üzere harekete geçtik. Bugün ICO denilen işlemin öncüsüydü. O zamanlar bugünkü gibi birkaç günde milyon Dolar’lar toplanmıyordu; bir ayda ancak 60 bin Dolar topladık. Yıl 2013’tü ve Madsafe’in, Factom’un, Ethereum’un, Storj’un ICO’larından önceki zamanlardı. Bizim gibi finansman bulmaya çalışan birçok proje ve fikir olduğunu fark ettik ve Johnston ile birlikte BitAngels’ı kurarak bu fikirleri yatırımcılara sunduk.

Bitcoin, devletlerin, merkez bankalarının yönettiği para sistemin sonunu getirebilir mi? Yoksa bir ütopya mı?

Başarı kazanabilir. Ütopik olduğunu düşünmüyorum. Bunu da bana tarih gösteriyor. Mülkiyet hakkından başlayarak, sadece devletlerin yapabileceği şeyler, bireyler ve girişimciler tarafından da yapılabilir hale geldi. Büyük bir köprü yapılmasından uluslararası telefon hatlarının çekilmesine, elektrik santrallerinin kurulmasından uzaya çıkmaya kadar birçok şey, büyük devletlerin yapabileceği yatırımlardı. Bunlardan bir tanesi de “paraydı”. Devlet, kendine tanıdığı yasal yetkilerle, “sadece ben yapabilirim” diyordu. Kriptopara teknikleriyle, “para hizmetini” sadece devletin vermesi gerekmiyor. Bitcoin ve diğer kriptoparalarla biz bu alternatifi gerçekleştirdik. Artık özel sermaye de bir grup insan da kendi parasını oluşturabilir. Bunun, devletin yasaları ve silahlı enstrümanlarıyla korunması gerekmiyor. Teknoloji sayesinde silaha veya başka bir yasal korumaya gerek kalmadan, bir benzerinin yapılma-

yacağını doğrulayan teknik bir altyapı var: Blockchain, yani blokzinciri... Bir benzerini yapmaya çalıştığınız zaman, Bitcoin Gold... Bitcoin Cash... Bitcoin Unlimited... Çatallandırıp yapsan, önceki kayıtları desteklesen dahi, o artık başka bir "coin" (para) oluyor. Dolayısıyla güvenlik için ne bir mermiye ne bir kalkana ihtiyaç duyuluyor. Bu durumda bireyler, özel sermaye ve özel teşebbüs, kendi parasını yapabilir hale geliyor. Dijital, yani kriptoparanın kaybolmayacağını biliyoruz. Eğer bir kişinin, bir otoritenin, neye bağlı olduğu bilinmeyen bir kararıyla, para bazen bir günde ya da bir ayda değiştirilebiliyorsa, o paranın kazanılmasına veya tutulmasına yönelik iştah azalır; o para değersizleşir. Bitcoin gibi piyasaya ne kadar hızla, ne zaman, kaç adet çıkacağı tahmin edilen paranın ise talebi oldukça, değeri de artar. Devletler kolayca, "ben yaptım oldu" diyorlar. Ama Blokzinciri ile yapıldığında mükemmel değilse bile, daha güvenilir bir yapı sağlandığını görüyoruz.

BitAngels ve Dapps Fund girişimlerinin çıkış noktası neydi? Neler yaptınız?

BitAngels ile birçok yatırım yaptık. Arkadaşım ve ortağım David A. Johnston'un biyodizel şirketleri vardı. Onlara yatırım yaptık. Sonrasında BitAngels ve Decentralized Applications Fund'u (Dapps Venture Fund / Merkezi Olmayan Uygulama Fonu) ve onun başkan olduğu Factom'ı kurduk. Blockchain üzerine kurulu bir fonlama modelinin ortaya çıkması çok önemliydi. Çünkü bu, "Bitcoin'in fiyatı şu rayaya zıpladı, buraya indi"nin ötesinde, yepyeni bir dünyanın kapısını araladı. Şimdiler buna Bitcoin 2.0 deniyor. O zamanlar herkes, "Bitcoin madenciliği yapalım", "Bitcoin cüzdanı yazalım", "Bitcoin alım satım sitesi kuralım" diye düşünüyordu. Biz ise Bitcoin'in altındaki teknoloji Blokzinciri'yle neler yapılabileceğini düşünerek heyecanlanıyorduk. Bitcoin 2.0 dediğimiz uygulamalar geliştirmeyi hedef aldık.

"Tam rakam vermem doğru olmaz, ama 10 milyon Dolar'ı hedefliyorum diyebilirim. Ulaşacağım rakamdan ziyade, etki yaratmayı hedefliyorum."

Peki Bitcoin 2.0 nasıl bir dünya, neler getirecek?

Bitcoin, temel olarak bir hizmettir. Ne hizmeti? "Store of value", yani bir değeri depoluyor. İkincisi para transferi... Bunu ucuz ve güvenli bir şekilde yapıyor. Biz de, bu fonksiyonun ötesinde "standardize bir hizmeti, nasıl bir açık yazılımla hızlı, güvenilir ve ucuz bir şekilde sunabiliriz" sorusunu sorduk. "Bitcoin'in sağladığı hizmet ve sahip olduğu modeli başka hizmetlere uygulayabilir miyiz?" sorusunu da... Bitcoin'in temeli olan "madenci"lerde olduğu gibi, merkezi olmayan, dağıtık bir yapıda hizmet verme modelini, ilk etapta belirli dijital hizmetlere uygulayabileceğimizi düşündük. Örneğin; bilgilerin noter tasdikinin yapılması, bilgileri depolayabilme, internete erişim ve bilgi işlem gücü, dijital yolla en kolay verilebilecek hizmetlerdi. Bu konularda kendi girişimlerimize ve ya-

tımlara başladık. MaidSafe veri depolama, Factom noter ve Ethereum akıllı kontratlar gibi girişimlere yatırım yaptık. BitAngels çok heyecanlı bir geleceğin öncüsü oldu. Sonra Decentralized Applications'ın (merkezi olmayan açık kaynak yazılımlar) devam etmesini istedik. Bizim yazdığımız White Paper ile yeni girişimcilere örnek yarattık.

ICO denilen kavram, bu çalışmalardan mı çıktı? ICO, girişimcilere nasıl bir kapı açtı?

ICO kavramını çok sevdiğimi söyleyemem. Halka arzı (IPO) çağırıyordu için kafa karıştırıyor. Ben daha çok crowdfunding'in (kitlese fonlama), merkezi olmayan yazılımlar ve kripto-para teknolojileri kullanan bir versiyonu olarak değerlendiriyorum. Girişimcilerin, Bitcoin ve Blokzinciri teknolojilerini kullanarak, aynı güvenlik ve kullanım imkânlarına sahip, genellikle "coin" veya "token" denilen kendi kriptoparalarını üretmelerine dayanıyor diyebiliriz. Bu "token"ları, fikirlerini hayata geçirmek için önceden potansiyel müşterilerine satıyorlar ve parasal kaynak yaratıyorlar. Bu teknik, özellikle açık kaynak hizmet ve servislerin ortaya çıkmasının önündeki sorunlardan bazılarını çözüm getirdi. Birincisi, gerekli parasal kaynaklara, finansmana erken erişimdi. Paraya hızlı erişimin olmadığı bir dünyada, girişiminizin başarı ihtimali azalıyor. İkinci sorun, girişimcinin, erken aşamada kullanıcılarını bir an önce sisteme sokabilmesidir. Tıpkı Bitcoin gibi, merkezi olmayan hizmet ve servis üretim modellerinde, ilk kullanıcıları sisteme almak çok zor. Bunu başarır-sanız, daha ilk günden en kritik bileşen olan, sizinle aynı yöne bakan istekli ve meraklı kullanıcılar yaratırsınız.

Üçüncüsü dünyada çok fazla bağımsız yazılımcı var. Açık kaynak bir yazılım için efor sarf etmek isteyenlerin gelir elde edebileceği, ek bir bütçe oluşturabileceği ve yazılımın geleceğinin de garanti altına alınabileceği bir ekonomi yaratılıyor. Dördüncü olarak

açık kaynak yazılıma, bir gelir modeli oluşturuyor. Gelir elde etme sorunu nedeniyle öne çıkamayan birçok açık kaynak girişim var. Blokszinciriyle ürettiğiniz bir “token” veya “coin” ile desteklediğiniz açık kaynak bir yazılım, parasal bir gelir modeline kavuşabiliyor. Bu dört temel noktaya çözüm getiren bir iş modeli var elimizde. Biz bunu Bitcoin’in yarattığı bir sistemden yola çıkarak, yeni bir iş modeli olarak dünyaya sunmayı ve yapılabiliğini göstermeyi hedefledik.

Dapps Fund, türünün ilk örneği olan ve tamamen dijital para toplayan bir fondu ve bu şekilde dijital para projelerine yatırım yaptı. Yatırımların geri dönüş oranı yüzde 360’ları buldu. Bitcoin’in değer artışlarını saymıyorum bile. Risk sermayesi yatırımlarının yüzde 10-15 oranlarına sahip olduğu bir dünyada, yüzde 300’ler oldukça anlamlı.

ICO adı altında oluşturulan projelerde nelere dikkat etmek gerekiyor?

Hukuki risk almamak önemli... Çünkü bugün ICO adıyla çıkan projeler için gri bir alan var. Satın alınan “token”ın bugünden kullanılabilir olması önemli. Yani “token”lar, bir hisse payı değil. ABD’de SEC’in dört maddeli net bir tanımı var. Token’ların bu maddelere uymaması gerekiyor. Bunun için de “token”ı satan projenin, hali hazırda “token”larla kullanılabilir bir ürün ve hizmetinin olması gerekiyor. Yani böylece “token”larla toplanan para bir risk sermayesi olmasın. İkincisi “token”ın, gelecekte değerinin artacağına dair bir söylemi olmamalı. Ama gelecekte sağlayacağı “değer” için, “o kadar iyi olacak ki, bugünden alın kârlı çıkın” demekte bir sakınca yok. Ayrıca projenin merkezi olmayan bir yapıda olmasına dikkat edilmeli. Yani biri şalteri indirildiğinde, servisin ve hizmetin durmayacağı bir altyapısı olduğundan emin olunmalı. Bu kısıtlamaların ötesindeki ICO’larda tehlike var. Şimdi alayım ileride bu “token”lar değer kazanır, satıp para kazanabilirim, diyerek alabilir misiniz? Evet alınabilir. Ama önermem.

ÜSKÜDAR YETER!

SEV okullarında girişimcilik ve inovasyon konusunda yeni merkezler açılıyor... Girişimcilik hakkında neler söyleyebilirsiniz?

Gençler ve girişimcilik hakkında, Peter Theil’e yakın düşünüyorum. Üç lisans ve iki master yapmış bir insan olarak, böyle düşünmek ilginç tabii. Yani gençlerin fikirlerini hayata geçirmek için üniversitenin bitmesini beklemeleri gerekmiyor. Bunun bir an önce yapılması en iyisi. Bence lise kritik bir yer. Hatırlıyorum ÜAL dönemi, en parlak fikirlerimin oluştuğu, konuların en derinlerine girmeye hevesli olduğum yıllardı. Bir orası, bir de Hopkins’teki laboratuvarlar. Üsküdar benim için temel bilimsel mevzuları kendime yeniden anlattığım, bilimsel çabalar gösterdiğim yerlerden biriydi. Bir de ‘experience over rated’. Deneyim

o kadar kıymetli olsaydı, en zengin insanlar 50 yaşın altında olmazdı. Erken yaşlarda girişimci olmak anlamlı, hatta kaçınılmaz. Benim ilk dönemlerim, belirli diplomalara sahip olunması gereken bir döneme denk geldi. Ama bugün birçok insan diplomalarını kullanmıyor. Bir üniversiteyi bitirseniz daha iyi bir girişimci olmayacaksınız. Şöyle enteresan bir tanım var. Girişimci; başkalarının henüz anlayıp iş tanımı yazmadığı alanları görüp, orada iş tanımı yaratan kişidir. Bilinen dünyadaki yetkinlikler kullanılmayacak mı? Kullanılacak tabii. Ama bunu kendi girişim alanlarınızda kullanmıyorsanız, aslında üniversiteyi bitirmiş olmanın bir katkısı yok.

Üsküdar yeter diyorsunuz yani... Yeter.

Türkiye’ye dönmeye nasıl karar verdiniz? Adınız Türkiye’nin Bitcoin milyonerleri arasında geçiyor, ne dersiniz?

Bir buçuk yıl önce döndüm. Öncelikle burası, bıraktığım Türkiye değil. 12 yıl boyunca ABD’de yaşadım. Türkiye, hayatımda hep var olmasını istediğim bir yer. Tanıdığım, bildiğim, sevdiğim insanlar var ve burada olmayı istiyorum. Ama bir proje olduğunda ‘bunu Türkiye’de yapayım, Türkiye koşullarında olsun’ diye sınırlarımız yok. Halen başka ülkelerde yatırımlarım var ve onları buradan rahatlıkla yürütebiliyorum. ‘Bitcoin zengini’ meselesine gelince... BitAngels ve Dapps Fund ile yaptığımız yatırımlarda kazançtan pay alıyorduk. Çok güzel günlerdi. Bitcoin ve kriptoparaların işleyişi gereği, kimin ne kadar Bitcoin’i var bilemeyiz. Ama Türkiye’de en çok Bitcoin’i olanlardan biri olabilirim. İlk Bitcoin’imi Şubat 2013’te almıştım, o zaman 14 Dolar’dı.

Yani size Bitcoin milyoneri diyebilir miyiz?

Bitcoin çok hareketli bu aralar, bu

nedenle tam rakam vermem doğru olmaz, ama 10 milyon Dolar’ı hedefliyorum diyebilirim. Ulaşacağım rakamdan ziyade, etki yaratmayı hedefliyorum. Önümüzde daha önce görmediğimiz bir kavram ve model var. Bitcoin 2.0 ve Blokszinciri... Yaratacağı şeyler sınırsız olmasa da çok çok fazla. Asıl bunların hayata geçirilmesi, daha önce yapılmamış yöntemlerle değer üretmesi, heyecan verici.

Bitcoin 2.0 çerçevesinde halen süren yatırımlarınız var mı?

Zaman içinde ortaklık pozisyonunda olduğum tüm şirketlerden çıktım. Sadece hissedar olarak adımın geçtiği üç-dört şirket kaldı. Onun dışında varlıklarımı kriptoparalarda tutuyorum. Blokszincirine dayalı bazı projelerdeki danışmanlıklarıma devam ediyorum. Türkiye’deki Blokszinciri üzerinde çalışmak isteyen herkesle enteresan projeler yapabileceğimize de inanıyorum. Bu konuya ilgi duyan, merak eden mezunlar olursa, istedikleri zaman temasa geçebilirler; her konuda elimden gelen desteği veririm.

Bilgileriniz g¼ncel mi?

Sizlerle uzun yıllar iletişim içinde bulunmak bizim için büyük önem taşıyor.
Sizden birkaç dakikanızı ayırıp, veri tabanımızdaki
bilgilerinize bir göz atıp, varsa değışiklikleri bildirmenizi rica ediyoruz.

www.mezundb.com/guncel
adresinden bilgilerinizi kolayca g¼ncelleyebilirsiniz.

GELENEKTEN

GELECEĞE DESTEK

bağış

Erden Revirleri

**DR. HALİT FIRAT ERDEN TAC'84
UNUTULMAYACAK...**

TAC'84 mezunları, geçen yılın Mart ayında vefat eden arkadaşları Halit Fırat Erden'in anısını yaşatmak için anlamlı bir projeyi hayata geçirdiler. Yapılan bağışlarla oluşturulan fonla TAC ve kardeş okullar ACI ve ÜAL kampüslerinde yer alan öğrenci revirleri yenilenerek Erden Reviri (Erden Infirmary) olarak isimlendiriliyor. İlk olarak TAC'deki yenileme çalışmaları tamamlandı ve yapılan törenle Erden Reviri hizmete açıldı. ÜAL ve ACI revirlerindeki çalışmalar da son aşamaya gelmiş durumda. Önümüzdeki günlerde onlar da hizmete açılacak. Ayrıca halen inşaatı devam eden SAC Spor Salonu'ndaki revir de projeye dâhil edildi.

TAC'de yapılan isimlendirme törenine, Halit Fırat Erden'in eşi Gonca Erden ve çocuklarıyla birlikte Erden'in sınıf arkadaşı SEV Yönetim Kurulu Başkanı Mehmet Nane başta olmak üzere

TAC'84 sınıfı katıldı. Törende mezunlar, okul idaresi, öğretmenler ve öğrenciler de yer aldı. Ana sınıfından 12'inci sınıfa kadar bini aşkın öğrencisi, öğretmen ve çalışanlarıyla giderek büyüyen TAC ve SEV camiasına, yenilenen revire sağlanan modern tıbbi cihazlarla daha da kaliteli sağlık hizmeti verilebilecek.

Opr. Dr. Halit Fırat Erden'in 24 Mart 2017 tarihinde çok erken yaşta hayata veda etmesi, başta TAC'84 sınıfı olmak üzere tüm TAC ve SEV camiasında derin bir üzüntü yarattı. Tüp Bebek, Üreme İmmünolojisi ve Cerrahisi Uzmanı Op. Dr. Halit Fırat Erden vefatına kadar pek çok çiftin çocuk sahibi olmasını sağlamasıyla tıp camiasında da tanınan ve sevilen bir doktordu. 30 Temmuz 1966 tarihinde Mersin'de doğdu. 1984 yılında Tarsus Amerikan Koleji'nden, 1990'da İstanbul Üniversitesi Cerrahpaşa Tıp Fakültesi'nden tıp doktoru

olarak mezun oldu. 1995 yılında ise Haydarpaşa Numune Eğitim ve Araştırma Hastanesi Kadın Hastalıkları ve Doğum Anabilim Dalı'nda ihtisas eğitimi tamamladı ve uzmanlığını aldı. 1995 - 1997 yıllarında University of California - San Diego'da Üreme Endokrinolojisi ve İnfertilite alanında üst ihtisas eğitimi almıştı.

1999 - 2009 yıllarında Alman Hastanesi Tüp Bebek Merkezi'nde Medikal Direktörü, 2009 - 2012 yıllarında Bahçeçi Kadın Sağlığı ve Hastalıkları Teşhis ve Tedavi Merkezi'nde ve 2012 yılı itibarıyla ise Alman Hastanesi Tüp Bebek Merkezi'nde Reprodüktif Endokrinolog olarak görev yapmıştı.

TAC'84 sınıfının bu anlamlı bağışlarıyla oluşturulan Erden Revirleri, TAC'li, ACI'li ve ÜAL'li kardeşlerine şifa dağıtarak onların kalbinde de yaşamaya devam edecek.

ACI'00 sınıfından arkadaşlarının anısına burs

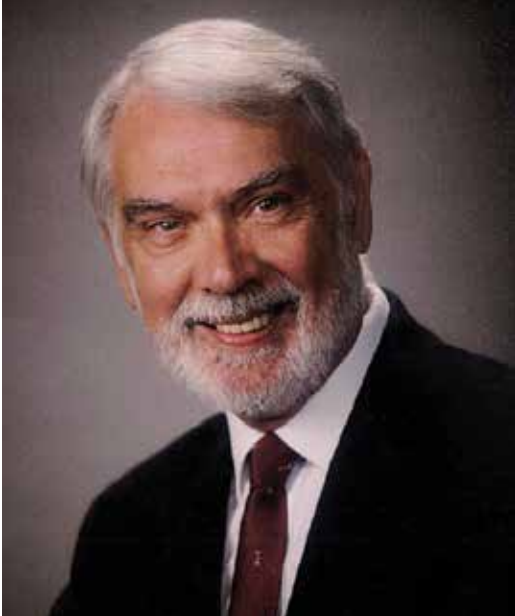
Geride bıraktığımız 2017, mezun sınıflarının burs bağışlarında çok güzel gelişmelerin yaşandığı bir yıl oldu. Burs veren mezun sınıflarının sayısı 10'a yükseldi. Ekim 2017 itibarıyla ACI'00 sınıfı, örnek burs bağışlarından biri olarak okullarından bir öğrenciyi desteklemeye başladılar. Başlattıkları burs, vefat eden iki sınıf arkadaşlarının ismini verdiler: "Beti ve İpek ACI 2000 Sınıfı Mezun Bursu". Paylaşımlı destek mekanizması yerine bursiyerlerinin tüm eğitim masraflarını bizzat kendileri üstlendiler. Burs bağışçıları arasında yer alan ACI'00 sınıfı mezunu Burçak Çilingiroğlu Küçükusta, bursla ilgili şunları söyledi: "Tüm 2000 mezunları olarak, geçtiğimiz yıllarda çok sevdiğimiz iki sınıf arkadaşımızı kaybettik ve

onların adını yaşatmak için hep birlikte ihtiyaç sahibi bir kardeşimize burs vermek istedik. Başarılı genç bir öğrencinin, kaliteli bir eğitim alma şansı yakalamış olmasından dolayı mutluyuz. Katkıda bulunabilmek sevindirici. Bize çok şeyler katan okulumuza, bu şekilde bir katkı sunmamız, bizleri ayrıca mutlu ediyor." Bursun önemine de vurgu yapan Küçükusta, "Tüm Amerikan Okulları mezunları olarak, aslında çok büyük bir potansiyele sahibiz. Birlikte hareket ederek, topluma ve gençlere katkı sunabiliriz. İletişim araçlarının bu

kadar geliştiği günümüzde burs vermek için bir araya gelmek ve organize olmak, aslında hiç de zor değil. Bir Whatsapp grubuyla aslında her şeyi başlatabilirsiniz" diyor.

McCain'in hatırası Tarsus'ta yaşayacak

Alan McCain, uzun yıllar Talas Amerikan Ortaokulu, Tarsus Amerikan Koleji ve İzmir Amerikan Koleji'nde öğretmen ve yönetici olarak çalışmış bir isimdi. Amerikan Bord Heyeti'nin eski Genel Sekreteri de olan Alan McCain, 23 Ağustos 2017'de vefat etmişti. Vefatı dolayısıyla SEV camiası onun adına bir bağış fonu oluşturdu. Fonda toplanan tutarla, TAC Kampüsü'ndeki Unity binasında bir toplantı salonuna Alan McCain'in adı veriliyor. Tadilat ve onarım çalışmaları tamamlandıktan sonra, düzenlenen bir törenle toplantı salonunun açılışı yapılacak.

ALAN MCCAIN

18 Mart 1939'da Flint, Michigan, ABD'de doğdu. 1960 yılında Wisconsin State College'ı bitirdi. Bir arkadaşının tavsiyesiyle Türkiye'ye ilk defa

1961 yılında geldi. Henüz 22 yaşındaydı ve Talas Amerikan Ortaokulu'nda öğretmenliğe başladı. Üç yıl Talas'ta öğretmenlik yaptıktan sonra, 1964'te ABD'ye döndü. 1967'de Tarsus Amerikan Koleji'ne geldi. 1973 yılına kadar Tarsus'ta görev yaptı ve ABD'ye döndü. Amerikan Bord Heyeti'nin çağrısıyla 15 yıl sonra, 1988 yılında tekrar Türkiye'ye dönerek Tarsus Amerikan Koleji'nde iki yıl okul müdürü olarak görev aldı. 1990'da Amerikan Bord Heyeti'nin Eğitim Koordinatörlüğü'nü ve sonrasında İzmir Amerikan Koleji Okul Müdürlüğü'nü yaptı. 1993 yılında da Amerikan Bord Heyeti Genel Sekreteri görevine getirildi. 2002 yılına kadar bu görevi sürdürdükten sonra emekli oldu ve İzmir'e yerleşti. 23 Ağustos 2017'deki vefatına kadar burada yaşadı.

Özel gün bağışları

BİR ÇİÇEĞİN Mİ,
BİR İNSANIN MI ÖMRÜ
DAHA UZUNDUR?

Hepimizin hayatlarında özel anlar vardır. Arkadaşlarımızla, eşimizle, çocuklarımızla veya iş arkadaşlarımızla kutlanız. Ya da kaybettiğimiz insanları anarız. Bu kutlamalarda veya anmalarda en sık kullandığımız araçlara çiçekler oluyor. Çiçekler çok güzel hediyeler kuşkusuz, ama ömürleri, saksıda bile olsalar bir hayli kısa... Oysa özel günlerinizde bir insana, onun eğitimine yapacağınız bir katkı, o insanın ömrü boyunca yaşayacak bir hediyedir.

Sağlık ve Eğitim Vakfı'nın "Özel Gün Bağış Programı", size işte böyle bir hediye verme, sevdiklerinizi çok daha kalıcı bir şekilde anma imkânı sunuyor.

"Özel Gün Bağış Programı", mezunların

ve SEV dostlarının, doğumgünü, evlilik yıldönümü, yılbaşı gibi kutlama ve anmalarında bağış yapmalarını sağlıyor. Söz konusu bağışlar, başarılı ancak ihtiyaç sahibi öğrencilerin kaliteli eğitime erişimlerine destek oluyor. İstedığınız tutarda yapabileceğiniz bağışların isme özel olarak tasarlanan sertifikaları, adına bağış yaptığınız kişiye gönderiliyor.

Kutlamalarımızda ve anmalarımızda, belki de dünyayı değiştirebilecek bir insanın hayatına katkı sağlayalım.

Bilgi için: donation.sev.org.tr, SEV Kaynak Geliştirme Departmanı, bagis@sev.org.tr, Tel: +90 (216) 531 57 13

SEV, Bakanlar Kurulu'nca vergi muafiyeti tanınan bir vakıftır. **SEV**'e yapılan bağış ve yardımların toplamı, o yıla ait kurum kazancının % 5'ine kadar olan kısmının kurumlar vergisi matrahının tespitinde; kurumlar vergisi beyannamesi üzerinde ayrıca gösterilmek şartıyla kurum kazancından indirilebilir.

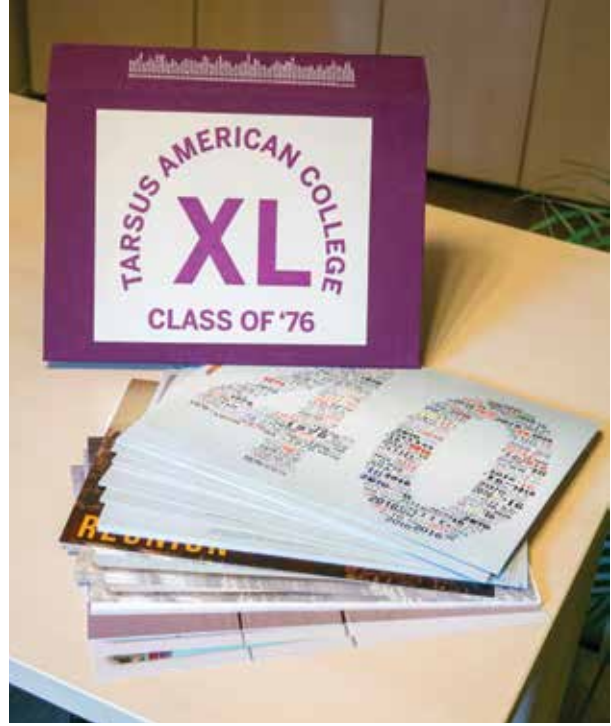
Bu yılının 40 yıllık hatırı var

TAC'76 mezunları, son derece anlamlı bir çalışmaya imza attılar. Mezuniyetlerinin 40'ıncı yılı anısına, meşakkatli bir çalışmanın ardından çıkan yıllık, uzun soluklu bir dostluğun ve erişilmesi hiç kolay olmayan "biz" olabilme becerisinin sembolü aynı zamanda...

Takvim yaprakları Ocak 2016'yı gösteriyor. TAC'76 mezunları için son derece önemli bir yılın ilk günleri. Önemli, zira onlar bu yıl içinde, mezuniyetlerinin 40'ıncı yılını kutlayacaklar. Dile kolay; tam 40 yıl. Bugün artık 60'lı yaşlarına merdiven dayamış bu insanlar, aradan geçen zaman içinde kendilerine ait bir hayat kurmuş, çoluğa çocuğa ve kim bilir belki de toruna karışmış. Kariyerlerinin en üst noktasına ulaşmışlar. Ezcümle; o yıllardan bugün çok şey yaşanmış, çok şey değişmiş. Ancak yılların ne olursa olsun dokunamadığı, hatta zaman içerisinde daha da perçinlediği bir duygu var: "Okul Ruhı". Bu öyle bir ruh ki, içinde arkadaşlığı, dostluğu, dayanışmayı, yardımlaşmayı, dahası "BİZ" olabilmeyi barındırıyor.

10 Ocak 2016'da, İstanbul'da bir araya gelen bir grup TAC'liyi, 40'ıncı yıllarını genel geçer şeyler yaparak kutlamaktansa, elle tutulur gözle görülür bir çalışmaya imza atmaya yönelten motivasyonun kaynağı da bu ruh. 40'ıncı yıllarını nasıl kutlayacaklarını belirlemek üzere fikir alışverişinde bulunan grup üyeleri, eşli-çocuklu seremoniler, anıların anlatılacağı sunumlar yapmaktansa, tüm '76 mezunlarına dağıtılmak üzere bir yıllık yapmaya karar verirler.

Ortaya atılan ve katılımcıların bir şekilde üzerinde uzlaştığı bu fikri hayata geçirmekse bir hayli zordur. Zira herkeसे ulaşmak, onlardan 40 yıllık geçmiş ve okul günlerini anlatan yazı ve fotoğrafların gelmesini sağlamak, gelen malzemeyi yayınlanabilir bir hale getirmek, hiç de kolay bir iş değildir. Ancak ortaya çıkarılması planlanan ürünün, '76 mezunlarının yüzünde oluşturacağı gülümseme ve gözlerinde yaratacağı parlıltı, tüm bu çaba ve emeğe değer. Ama TAC'liler, iş yaşamından elde ettikleri organizasyon tecrübesinin yardımıyla bu işin de üstesinden gelirler. Ve sunuş yazında da ifade ettikleri üzere, "Uzuuuu sürmüştü

olsa da," yıllık sonunda hazırdır. 71 mezunun geçmişten ve günümüzden fotoğraflarının ve anılarının yer aldığı yıllık, özel bir kutunun içinde, bir mektupla birlikte TAC'76 sınıfına ulaştırılır. Mektup aslında olayın tüm muhtevasını açıklar nitelikte. İşte o mektuptan bir bölüm...

"Bilirsiniz, böyle önemli kitapların önsözlerinin akıl ve fikirle dolu olarak yazılması, gereksiz bile olsa bazı anlamlı mesajlar içermesi adettendir. (...) Zaten her şeyi bilen, altmışına dayanmış sizlere ne yazayım, ne diyeyim ki diye düşünün düşünün yazıyı iki ay kadar nadasa yatırdım. Ta ki erken uyanıp hava almak için pencereyi açtığım o Mart sabahına kadar. (...) Pencereden boş gözlerle dışarıyı izlerken uzaklardan gelen zayıf bir çan sesi işittim. Kesik kesik ama ısrarla devam eden bir sestir. Sanki rahmetli Hüseyin Ağa elindeki çanı sallayarak bizi yemeğe çağırıyor gibiydi. Giriş kapısına doğru koşarken birbirimize yemekte ne var acaba diye soruşumuz ve nemli, yemek kokusu dolu salonda hızla önümüzdekilere yumuluşumuz geldi aklıma. O ısrarlı çan sesi gibi M...'ın inadı da bu yıllık sayfalarındaki buluşmamızın çok daha kusursuz olmasını sağlamıştı. Bizleri, mezun olduğumuzdan beri hiç beceremediğimiz şekilde bir araya getirmişti. Bu defa kimsenin bahanesi yoktu. Farklı yaşamışlıklarımız, ailelerimiz, kaybettiklerimiz ve anılarımızda yer alan birçok şeyle birlikte ama en önemlisi ve ilk defa hiç eksiksiz olarak bir aradaydık. İşin garip yanı bunu başarmak için tam 40 yıl beklemiştik."

Evet, TAC'76 mezunları 40'ıncı Reunion'larını, kütüphanelerinin en güzel köşesine yerleştirecekleri bir yıllıkla kutladılar. Her satırında "BİZ" vurgusunun hissedildiği bu çalışma, bugün olduğu gibi yıllar sonra da sahiplerinin yüzlerinde tatlı bir tebessüm, gözlerinde bir ışıltı yaratacak gibi görünüyor.

Redhouse Kidz ile Tarihin Büyük Uygarlıklarını Keşfedin!

Bu seride, merak uyandıran
pek çok bilgiyle zenginleştirilmiş
hikâyeler okuyacaksınız.
Tarihi keşfetmek hiç bu
kadar eğlenceli olmamıştı!

2018'DE DE GÖZÜMÜZ YÜKSEKLERDE

Pegasus olarak 2017 başarılarla geçirdiğimiz bir yıl oldu.

2017'nin ilk 9 ayında 20,78 milyon* misafirimizi özgürce uçurduk.

Uçmaya başladığımız 9 yeni noktayla uçuş ağıımızı 110 noktaya çıkardık.

Pegasus Plus üye sayımız 3 milyona ulaştı.

Türkiye genelinde 3., havacılık sektöründe 2. büyük hizmet ihracatçısı olmayı başardık.

Havacılık, teknoloji, reklamcılık, pazarlama ve daha pek çok alanda ödül kazanarak Pegasus'un başarılarını taçlandırmış olduk.

2018 yılında da misafirlerimizle beraber nice yolculuklar ve başarılarla dolu güzel bir yıl geçireceğimize inanıyoruz.

#hadiozaman

* Pegasus Hava Yolları 3. Çeyrek Faaliyet Raporu'ndan alınmıştır.

flypgs.com | **PEGASUS**
ucuz biletin adresi